

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **33** Ljubljana, petek **14. 4. 2000**

Cena 1400 SIT

ISSN 1318-0576

Leto X

VLADA

1518. Uredba o pogojih in postopkih zadolževanja pravnih oseb iz 87. člena zakona o javnih financah

Na podlagi prvega in tretjega odstavka 87. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o pogojih in postopkih zadolževanja pravnih oseb iz 87. člena zakona o javnih financah

1. člen

Ta uredba ureja pogoje in postopke, ki jih morajo pri zadolževanju upoštevati posredni uporabniki državnega proračuna iz III. priloge odredbe o določitvi neposrednih in posrednih uporabnikov državnega in občinskih proračunov (Uradni list RS, št. 13/00), Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, javna podjetja in pravne osebe, v katerih ima država odločujoč vpliv na upravljanje (v nadaljnjem besedilu: pravne osebe), razen bank in zavarovalnic.

Seznam pravnih oseb, na katere se nanaša ta uredba, je priloga k tej uredbi in je njen sestavni del. Pravne osebe, ki so na seznamu iz te uredbe, morajo Ministrstvu za finance poročati o stanju svoje zadolženosti na način, v obliki in v rokih, ki jih določa navodilo, ki ga izda Ministrstvo za finance v roku 30 dni od uveljavitve te uredbe.

Pravne osebe iz 87. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99), ki niso na seznamu iz prejšnjega odstavka, lahko izvajajo postopke zadolževanja brez soglasij po tej uredbi, vendar morajo glede na okoliščine posla smiselno upoštevati ostale določbe te uredbe in Ministrstvu za finance poročati o stanju svoje zadolženosti na način, v obliki in v rokih, ki jih določa navodilo iz prejšnjega odstavka.

2. člen

Zadolžitev po tej uredbi pomeni najetje posojila ali kredita, izdajo vrednostnih papirjev in izdajo jamstva za obveznosti druge osebe.

3. člen

Pravne osebe, ki se nameravajo zadolževati v naslednjem koledarskem letu, morajo Ministrstvu za finance najkasneje do 15. novembra tekočega koledarskega leta poslati

finančni načrt za naslednje koledarsko leto, potrjen od pristojnega organa, iz katerega bo razviden obseg zadolževanja v naslednjem koledarskem letu. Če pristojni organ finančnega načrta še ni potrdil do navedenega roka, lahko pravna oseba pošlje nepotrjen finančni načrt, po potrditvi od pristojnega organa pa potrjen finančni načrt.

4. člen

Za zadolžitve pravnih oseb v višini manj kot 100 milijonov SIT se določbe te uredbe ne uporabljajo.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka morajo pravne osebe poročati o stanju svoje zadolžitve na način, v obliki in v rokih, kot jih določa navodilo iz 1. člena te uredbe.

5. člen

Pravna oseba, ki se namerava zadolžiti v višini nad 100 mio SIT, mora pred začetkom postopka zadolževanja pridobiti soglasje Ministrstva za finance k zadolžitvi. V vlogi za pridobitev soglasja k zadolžitvi mora pravna oseba navesti:

- osnovne elemente zadolžitve (višino glavnice, predvideno obrestno mero, predvidene stroške zadolžitve, ročnost, predvidene roke črpanj),

- predviden časovni potek zadolžitve (objava povabila za dajanje ponudb, pridobitev prvega osnutka pogodbe o zadolžitvi, sklenitev pogodbe o zadolžitvi),

- morebitna zavarovanja (garancije, hipoteke ipd.)

K vlogi za pridobitev soglasja k zadolžitvi mora pravna oseba priložiti tudi mnenje ministrstva, pristojnega za dejavnost, ki jo opravlja pravna oseba, v katerem so navedeni razlogi za zadolževanje pravne osebe, navedba akta (finančnega načrta ali drugega akta), na podlagi katerega se namerava zadolžiti pravna oseba in izjavo o tem, da je zadolžitev pravne osebe v skladu s siceršnjo politiko tega ministrstva.

6. člen

Po pridobitvi popolne vloge iz prejšnjega člena Ministrstvo za finance izda soglasje k zadolžitvi, če je znesek zadolžitve od 100 do 500 milijonov SIT, v primeru zadolžitve nad 500 milijonov SIT pa izda Ministrstvo za finance soglasje k začetku postopka zadolževanja.

V soglasju Ministrstvo za finance navede rok, do katerega mora pravna oseba skleniti pogodbo o zadolžitvi. Rok, ki ga določi Ministrstvo za finance za sklenitev pogodbe o zadolžitvi, se lahko podaljša le v izjemnih primerih in le do konca koledarskega leta, v katerem je bilo izdano soglasje k zadolžitvi.

Pravna oseba, ki se zadolži v skladu s to uredbi, mora Ministrstvu za finance najkasneje v petih delovnih dneh po sklenitvi pogodbe o zadolžitvi poslati kopijo te pogodbe.

7. člen

Pravna oseba, ki se namerava zadolžiti v višini nad 500 milijonov SIT, mora v roku desetih delovnih dni po pridobitvi soglasja k začetku postopka zadolževanja Ministrstvu za finance poslati osnutek vabila k dajanju ponudb za zadolžitve. Če Ministrstvo za finance v petih delovnih dneh ne sporoči pripomb na osnutek vabila k dajanju ponudb za zadolžitve, se šteje, da na osnutek vabila za dajanje ponudb za zadolžitve nima pripomb.

V soglasju k začetku postopka zadolževanja lahko Ministrstvo za finance glede na višino nameravane zadolžitve, zahtevnost posla in izkušnje pravne osebe pri tovrstnih poslih določi, da mora pravna oseba imenovati neodvisne finančne in pravne svetovalce z ustrežno strokovno usposobljenostjo in ustreznimi izkušnjami, ki opravljajo posle svetovanja v zvezi s sestavo vabila k dajanju ponudb za zadolžitve, izborom kreditodajalca, pogajanji pred sklenitvijo pogodbe o zadolžitvi in ostalimi potrebnimi aktivnostmi v postopku zadolžitve.

Po zbranih ponudbah mora pravna oseba predložiti Ministrstvu za finance obvestilo o izboru ponudnika, ki mu mora biti priloženo poročilo finančnega in pravnega svetovalca, če je imenovanje svetovalca določeno v soglasju k začetku postopka zadolževanja.

V nadaljevanju postopka mora pravna oseba poslati Ministrstvu za finance v vrednost prvi osnutek posojilne pogodbe ali druge listine o zadolžitvi, iz katere so razvidni finančni pogoji in struktura posla.

Ves čas trajanja postopka mora pravna oseba obveščati Ministrstvo za finance o vsaki spremembi elementov pogodbe, še preden o njih doseže kakršenkoli sporazum z upniki.

Pravna oseba mora pred sklenitvijo posla o zadolžitvi pridobiti končno soglasje Ministrstva za finance k zaključni različici pogodbe ali druge listine o zadolžitvi, iz katere so razvidni finančni pogoji in struktura posla.

8. člen

Če je za zavarovanje zadolžitve pravne osebe predvideno državno poroštvo, Ministrstvo za finance ob soglasju k začetku postopka zadolževanja oziroma soglasju k zadolžitvi, ne glede na višino zadolžitve pošlje pravni osebi osnutek poroštvene pogodbe ali poroštvene izjave, ki ga mora pravna oseba priložiti k povabilu za dajanje ponudb.

9. člen

Če namerava pravna oseba svojo obveznost iz zadolžitve zavarovati z državnim poroštvom, mora biti mnenju ministrstva iz drugega odstavka 5. člena te uredbe priloženo tudi pozitivno mnenje Komisije za državne pomoči pri Ministrstvu za ekonomske odnose in razvoj.

10. člen

Če pravna oseba med postopkom zadolževanja ugotovi, da do sklenitve posla ne bo prišlo, mora o tem nemudoma obvestiti Ministrstvo za finance in navesti razloge, zakaj posel ne bo sklenjen.

11. člen

Pravna oseba mora pri zbiranju ponudb upoštevati načelo konkurenčnosti ponudb. Vabilo za dajanje ponudb mora vsebovati dovolj elementov, na podlagi katerih lahko pravna oseba oziroma njen finančni in pravni svetovalac izbere najugodnejšo ponudbo.

Pri poslih, katerih vrednost ne presega 500 milijonov SIT, mora povabiti k izstavitvi ponudbe najmanj pet ponudnikov, od katerih morata poslati popolno in zavezujočo ponud-

bo vsaj dva ponudnika, pri poslih, katerih vrednost presega 500 milijonov SIT, pa najmanj osem ponudnikov, od katerih morajo poslati popolno in zavezujočo ponudbo najmanj trije ponudniki.

Če pravna oseba v obdobju, krajšem od treh mesecev, sklepa z istim ponudnikom več poslov, katerih skupna vrednost presega 500 milijonov SIT, je dolžna za vse posle voditi enoten postopek zadolžitve po pravilih, določenih za posle, katerih vrednost presega 500 milijonov SIT.

Ponudbe morajo biti dane za celoten znesek povpraševanja in v okviru pogojev, ki jih pravna oseba določi v vabilu k dajanju ponudb, sicer se ne štejejo za popolne.

Če pravna oseba povabi k dajanju ponudb tuje ponudnike, mora povabiti najmanj štiri domače in štiri tuje ponudnike, od katerih mora pridobiti najmanj tri popolne in zavezujoče ponudbe tujih ponudnikov, sicer se šteje, da je pridobila samo ponudbe domačih ponudnikov v skladu z drugim odstavkom tega člena.

Ponudba, ki jo da več ponudnikov skupaj, se šteje za eno ponudbo.

12. člen

Pravna oseba ni dolžna zbirati ponudb po načelu konkurenčnosti, če namerava najeti posojilo pri kateri od državnih ali mednarodnih finančnih institucij (EBRD, EIB, IBRD, EXIM Banka ipd.) in je osnova za najetje posojila v sklenjenem okvirnem sporazumu ali sklenjeni okvirni pogodbi in je najetje posojila v skladu s statuti oziroma pravilniki navedenih institucij.

13. člen

Primerjava domačih in tujih ponudb mora biti razvidna iz poročila finančnega in pravnega svetovalca, ki ga pravna oseba predloži Ministrstvu za finance.

Iz poročila mora biti razvidna primerjava elementov posameznih ponudb, ki jih je določila pravna oseba v povabilu k dajanju ponudb iz 4. člena te uredbe (obrestna mera, stroški, ročnost in ostali elementi).

14. člen

Če pravna oseba, ki se namerava zadolžiti, za zavarovanje svoje obveznosti uporabi bančno garancijo, mora izbrati banko garanta z zbiranjem konkurenčnih ponudb in pridobiti ponudbe najmanj treh ponudnikov.

15. člen

Pravne osebe, ki najemajo posojilo z ročnostjo do 6 mesecev, morajo pred začetkom priprav na sklenitev posla pridobiti le soglasje Ministrstva za finance in po sklenitvi pogodbe ravnati v skladu z drugim odstavkom 1. člena te uredbe in tretjim odstavkom 6. člena te uredbe. Enako velja tudi za pravne osebe, ki nameravajo z aneksom k obstoječi pogodbi o zadolžitvi povečati obstoječo zadolžitve, za katero je že bilo dano soglasje Ministrstva za finance, če se povečana zadolžitve uporabi za financiranje projekta, za katerega se je prvotno zadolžila pravna oseba in če so pogoji povečane zadolžitve boljši ali vsaj enaki pogojem iz obstoječe zadolžitve; za pravne osebe, ki se nameravajo zadolžiti za poplačilo svojih obstoječih posojilnih obveznosti pri istem upniku in tiste pravne osebe, ki se nameravajo zadolžiti pri Republiki Sloveniji.

16. člen

Pravna oseba se lahko zadolži z izdajo jamstva za obveznosti druge pravne osebe le po predhodnem pisnem soglasju Ministrstva za finance.

Za izdajo soglasja iz prejšnjega odstavka mora pravna oseba poslati Ministrstvu za finance prošnjo z obvestilom, iz katerega je razvidna vrednost posla in namen sklenitve posla. Za izdana jamstva v vrednosti nad 100 milijonov SIT mora pravna oseba pridobiti mnenje ministrstva, pristojnega za dejavnost, ki jo opravlja pravna oseba s priloženim pozitivnim mnenjem Komisije za nadzor nad državnimi pomočmi.

Določilo tega člena se ne nanaša na pravne osebe, pri katerih je pravna podlaga za izdajanje jamstev v zakonu, vendar morajo te pravne osebe ravnati v skladu z drugim odstavkom 1. člena in tretjim odstavkom 6. člena te uredbe.

17. člen

Ministrstvo za finance lahko odreče izdajo soglasja po tej uredbi, če se pravna oseba, ki se namerava zadolžiti, ne ravna po določbah te uredbe, še posebej pa:

- če Ministrstvu za finance v nasprotju s 3. členom ne pošlje finančnega načrta,
- če se namerava zadolžiti z državnim poroštvom, Ministrstvu za finance pa ne predloži mnenja ministrstva iz drugega odstavka 5. člena te uredbe, s priloženim pozitivnim mnenjem Komisije za državne pomoči,
- če Ministrstvu za finance ne predloži mnenja ministrstva iz drugega odstavka 5. člena te uredbe,
- če Ministrstvu za finance ne pošilja ali pravočasno ne pošilja podatkov, ki so določeni v navodilu iz drugega odstavka 1. člena,
- če pogodba o zadolžitvi vsebuje določbe, ki bi po mnenju Ministrstva za finance lahko škodljivo vplivale na položaj in poslovanje pravne osebe ali na položaj Republike Slovenije kot lastnika, delničarja ali ustanovitelja.

18. člen

Zneski iz 4., 5., 6., 7., 11. in 16. člena te uredbe se v primeru zadolžitve ali izdajanja jamstva v tuji valuti preračunajo v slovenske tolarje po srednjem tečaju Banke Slovenije na dan vložitve vloge za izdajo soglasja k zadolžitvi.

19. člen

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati uredba o postopkih zadolževanja in prevzemanja obveznosti pravnih oseb v lasti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 52/98 in 67/98).

Postopki, začeti pred uveljavitvijo te uredbe, se nadaljujejo po uredbi o postopkih zadolževanja in prevzemanja obveznosti pravnih oseb v lasti Republike Slovenije. Za dan, ko je bil začel postopek zadolževanja, se šteje dan soglasja Ministrstva za finance k začetku priprav na postopek zadolževanja.

20. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 440-10/2000-1

Ljubljana, dne 6. aprila 2000.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

JAVNA PODJETJA, JAVNI GOSPODARSKI ZAVODI, GOSPODARSKE IN FINANČNE DRUŽBE NA KATERE SE NANAŠA UREDBA O POGOJIH IN POSTOPKIH ZADOLŽEVANJA PRAVNIH OSEB IZ 87. ČLENA ZAKONA O JAVNIH FINANCAH

Zap. št.	Matična številka	Naziv pravne osebe	Sedež pravne osebe
1.	5033772	TERMOELEKTRARNA BRESTANICA D.O.O.	CESTA PRVIH BORCEV 18, BRESTANICA
2.	5034345	NUKLEARNA ELEKTRARNA KRŠKO D.O.O.	VRBINA 12, KRŠKO
3.	5035511	TERMOELEKTRARNA TRBOVLJE D.O.O.	OB ŽELEZNICI 27, TRBOVLJE
4.	5040388	TERMOELEKTRARNA ŠOŠTANJ D.O.O.	UL. IVA LOLA RIBARJA 18, ŠOŠTANJ
5.	5044286	DRAVSKE ELEKTRARNE MARIBOR D.O.O.	OBREŽNA 170, MARIBOR
6.	5044405	SAVSKE ELEKTRARNE LJUBLJANA D.O.O.	GORENJSKA CESTA 46, MEDVODE
7.	5044421	SOŠKE ELEKTRARNE NOVA GORICA D.O.O.	ERJAVČEVA 20, NOVA GORICA
8.	5045932	JAVNO PODJETJE ELEKTROGOSPODARSTVO SLOVENIJE - RAZVOJ IN INŽENIRING D.D.	VETRINJSKA ULICA 2, MARIBOR
9.	5427223	ELEKTRO-SLOVENIJA D.O.O.	HAJDRIHOVA 2, LJUBLJANA
10.	5920850	RUDNIK TRBOVLJE-HRASTNIK D.O.O.	TRG REVOLUCIJE 12, TRBOVLJE
11.	5159709	RUDNIK ŽIROVSKI VRH P.O.	TODRAŽ 1, GORENJA VAS
12.	5075963	PODJETJE ZA VZDRŽEVANJE AVTOCEST D.O.O.	GRIČ 54, LJUBLJANA
13.	5142733	SLOVENSKE ŽELEZNICE D.D.	KOLODVORSKA UL. 11, LJUBLJANA
14.	5814251	DRUŽBA ZA AVTOCESTE V REPUBLIKI SLOVENIJI D.D.	ULICA XIV. DIVIZIJE 4, CELJE
15.	5881447	POŠTA SLOVENIJE D.O.O.	SLOMŠKOV TRG 10, MARIBOR
16.	5227992	ELEKTRO LJUBLJANA JAVNO PODJETJE ZA DISTRIBUCIJO ELEKTRIČNE ENERGIJE D.D.	SLOVENSKA CESTA 58, LJUBLJANA
17.	5175348	ELEKTRO GORENJSKA JAVNO PODJETJE ZA DISTRIBUCIJO ELEKTRIČNE ENERGIJE D.D.	BLEIWEISOVA CESTA 6, KRANJ

Zap. št.	Matična številka	Naziv pravne osebe	Sedež pravne osebe
18.	5229839	ELEKTRO PRIMORSKA JAVNO PODJETJE ZA DISTRIBUCIJO ELEKTRIČNE ENERGIJE D.D.	ERJAVČEVA 22, NOVA GORICA
19.	5223067	ELEKTRO CELJE JAVNO PODJETJE ZA DISTRIBUCIJO ELEKTRIČNE ENERGIJE D.D.	VRUNČEVA 2A, CELJE
20.	5231698	ELEKTRO MARIBOR JAVNO PODJETJE ZA DISTRIBUCIJO ELEKTRIČNE ENERGIJE D.D.	VETRINJSKA ULICA 2, MARIBOR
21.	5040361	PREMOGOVNIK VELENJE JAVNO PODJETJE ZA PRIDOBIVANJE LIGNITA D.D.	PARTIZANSKA 78, VELENJE
22.	5151490	SOČA VODNOGOSPODARSKO PODJETJE D.D.	INDUSTRIJSKA CESTA 2, KROMBERK, NOVA GORICA
23.	5014018	TELEKOM SLOVENIJE D.D.	CIGALETOVA 15, LJUBLJANA
24.	5142393	JAVNO VODNOGOSPODARSKO PODJETJE KRANJ D.D.	ULICA MIRKA VADNOVA 5, KRANJ
25.	5033730	TERMoeLEKTRARNA TOPLARNA LJUBLJANA D.O.O.	TOPLARNIŠKA 19, LJUBLJANA
26.	5150515	DRAVA VODNOGOSPODARSKO PODJETJE PTUJ D.D.	ŽNIDARIČEVO NABREŽJE 11, PTUJ
27.	5033284	URADNI LIST REPUBLIKE SLOVENIJE D.O.O.	SLOVENSKA CESTA 9, LJUBLJANA
28.	5150507	MURA JAVNO VODNOGOSPODARSKO PODJETJE D.D.	CIRIL-METODOVA 34, MURSKA SOBOTA
29.		ZAVOD RS ZA OBVEZNE REZERVE NAFTE	
30.	5022959	ZAVOD RS ZA BLAGOVNE REZERVE	DUNAJSKA 106, LJUBLJANA
31.	5918197	SLOVENSKA NACIONALNA TURISTIČNA ORGANIZACIJA	
32.	5425077	SLOVENSKA RAZVOJNA DRUŽBA D.D.	DUNAJSKA 160, LJUBLJANA
33.	1328484	GEOINŽENIRING D.O.O.	
34.	5040817	RUDNIK ŽIVEGA SREBRA IDRJA V ZAPIRANJU D.O.O.	ARKOVA 43, IDRJA
35.	5269784	RUDNIK SVINCA IN CINKA MEŽICA V ZAPIRANJU D.O.O.	GLANČNIK 6, MEŽICA
36.	5919924	RUDNIK SENOVO V ZAPIRANJU D.O.O.	TITOVA 106, SENOVO
37.	5920809	RUDNIK ZAGORJE V ZAPIRANJU D.O.O.	GRAJSKA 2, ZAGORJE
38.	5921414	RUDNIK KANIŽARICA V ZAPIRANJU D.O.O.	KANIŽARICA 41, ČRNOMELJ
39.	5055253	VODNOGOSPODARSKI INŠTITUT, DRUŽBA ZA GOSPODARJENJE Z VODAMI, D.O.O.	
40.	5624762	NIVO VODNO GOSPODARSTVO CELJE D.O.O.	LAVA 11, CELJE
41.	5269652	DRUŽBA ZA DRŽAVNE CESTE D.O.O.	TRŽAŠKA 19A, LJUBLJANA
42.	5488745	STA SLOVENSKA TISKOVNA AGENCIJA D.O.O.	CANKARJEVA 5, LJUBLJANA
43.	5699169	SNEŽNIK, PODJETJE ZA PROIZVODNJO IN STORITVE D.D.	KOČEVSKA REKA 40, KOČEVSKA REKA
44.	5046432	SLOVENSKE ŽELEZARNE D.D.	GERBIČEVA 98, LJUBLJANA
45.	5050391	BODOČNOST PODJETJE ZA REHABILITACIJO IN ZAPOSLOVANJE INVALIDOV MARIBOR D.D.	
46.	5077168	SPLOŠNA PLOVBA PODJETJE ZA MEDNARODNE POMORSKE PREVOZE IN STORITVE V POMORSKEM PROMETU D.O.O.	OBALA 55, PORTOROŽ
47.	5665493	SLOVENSKA IZVOZNA DRUŽBA D.D. LJUBLJANA	JOSIPINE TURNOGRAJSKE 6, LJUBLJANA
48.	5056497	RADIOTELEVIZIJA SLOVENIJA	KOLODVORSKA 2-4, LJUBLJANA
49.	5156700	ZAVOD ZA POKOJNINSKO IN INVALIDSKO ZAVAROVANJE SLOVENIJE	KOLODVORSKA ULICA 15, LJUBLJANA
50.	5554195	ZAVOD ZA ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE SLOVENIJE	MIKLOŠIČEVA 24, LJUBLJANA

Poleg zgoraj naštetih pravnih oseb se uredba o pogojih in postopkih zadolževanja pravnih oseb iz 87. člena zakona o javnih financah nanaša tudi na vse posredne uporabnike državnega proračuna iz odredbe o določitvi neposrednih in posrednih uporabnikov državnega in občinskih proračunov (Uradni list RS, št. 13/00).

1519. Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o določitvi dodatkov strokovnim in administrativno-tehničnim ter drugim delavcem na sodiščih, državnih tožilstvih, javnih pravobranilstvih in v organih za postopek o prekrških

Na podlagi 11. člena zakona o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in v organih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 18/94, 36/96, 20/97 in 86/99-odločba ustavnega sodišča) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O
o spremembah in dopolnitvah uredbe o določitvi dodatkov strokovnim in administrativno-tehničnim ter drugim delavcem na sodiščih, državnih tožilstvih, javnih pravobranilstvih in v organih za postopek o prekrških

1. člen

V uredbi o določitvi dodatkov strokovnim in administrativno-tehničnim ter drugim delavcem na sodiščih, državnih tožilstvih, javnih pravobranilstvih in v organih za postopek o prekrških (Uradni list RS, št. 38/96) se 2. člen spremeni tako, da se glasi:

"2. člen

(Dodatek zaradi posebnosti dela v pravosodju)

Zaposlenim pripada zaradi posebnosti dela v pravosodju dodatek v višini 0,35 količnika.

Zaposlenim na delovnih mestih v V., VI., VII., VIII. in IX. tarifni skupini se zaradi posebnih obremenitev in odgovornosti pri delu dodatek iz prejšnjega odstavka poveča tako, da znaša:

- za zaposlene na delovnih mestih v V. tarifni skupini v višini 0,65 količnika;
- za zaposlene na delovnih mestih v VI. tarifni skupini v višini 0,75 količnika,
- za zaposlene na delovnih mestih v VII., VIII. in IX. tarifni skupini v višini 0,90 količnika."

2. člen

V 7. členu se črta beseda "pripravniku".

3. člen

V 8. členu se beseda "akademski" nadomesti z besedilom "strokovni ali znanstveni".

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

"Dodatki iz prejšnjega odstavka se med seboj izključujejo."

4. člen

Za 8. členom se doda nov 8.a člen, ki se glasi:

"8.a člen

(Dodatek za obveznost zagotavljanja nemotenega opravljanja nalog med stavko)

Za vrednotenje posebnih omejitev pravice do stavke skladno s prvim odstavkom 58. člena zakona o sodiščih, pripada strokovnim sodelavcem, sodnim referentom, sodniškim pripravnikom, upravno-tehničnim in administrativnim delavcem na sodiščih, ki so dolžni opravljati delo v razpisanih narokih, glavnih obravnavah oziroma javnih sejah ter poskrbeti za izdajo in odpravo vseh odločb v zakonitem roku, zaradi obveznosti zagotavljanja nemotenega opravljanja nalog med stavko, dodatek v višini 0,10 količnika."

5. člen

Dodatek za vrednotenje omejitve pravice do stavke iz 8.a člena uredbe pripada zaposlenim:

- od 1. 5. 2000 v višini 0,05 količnika,
- od 1. 1. 2001 v višini 0,10 količnika.

Dodatek iz prvega odstavka 2. člena uredbe pripada zaposlenim:

- od 1. 5. 2000 v višini 0,25 količnika,
- od 1. 1. 2001 v višini 0,35 količnika.

Dodatek iz drugega odstavka 2. člena uredbe pripada zaposlenim:

- na delovnih mestih v V. tarifni skupini od 1. 5. 2000 dalje v višini 0,45 količnika, od 1. 1. 2001 pa v višini 0,55 količnika, od 1. 7. 2001 v višini 0,65 količnika,
- na delovnih mestih v VI. tarifni skupini od 1. 5. 2000 v višini 0,55 količnika, od 1. 1. 2001 pa v višini 0,65 količnika, od 1. 7. 2001 v višini 0,75 količnika in
- na delovnih mestih v VII., VIII. in IX. tarifni skupini od 1. 5. 2000 v višini 0,60 količnika, od 1. 1. 2001 pa v višini 0,75 količnika in od 1. 7. 2001 v višini 0,90 količnika.

6. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 114-06/2000-1

Ljubljana, dne 6. aprila 2000.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

1520. Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o količnikih za določitev osnovne plače in dodatkih zaposlenim v službah Vlade Republike Slovenije in v upravnih organih

Na podlagi 11. člena zakona o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in v organih lokalnih skupnosti (uradni list RS, št. 18/94 in 36/96) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O
o spremembah in dopolnitvah uredbe o količnikih za določitev osnovne plače in dodatkih zaposlenim v službah Vlade Republike Slovenije in v upravnih organih

1. člen

V uredbi o količnikih za določitev osnovne plače in dodatkih zaposlenim v službah Vlade Republike Slovenije in v upravnih organih (Uradni list RS, št. 35/96 in 5/98) se v 1. členu doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

"Izraz "zaposleni", uporabljen v tej uredbi, pomeni višjega upravnega, upravnega in strokovno-tehničnega delavca."

2. člen

V 6. členu se za drugim doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

"Določbe prvega odstavka tega člena ne veljajo za delovna mesta inšpektorjev in izterjevalcev Carinske uprave Republike Slovenije, ki jim v skladu z zakonom o carinski

službi pripada dodatek za vrednotenje posebnih pogojev dela in pooblaščenost ter dodatek za vrednotenje posebnih odgovornosti.“

3. člen

8. člen se spremeni tako, da se glasi:

“8. člen

Za vrednotenje omejitev, ki izhajajo iz dela, ter zaradi posebnih obremenitev ter odgovornosti dela pripadajo višjim upravnim delavcem dodatki, in sicer:

- zaradi omejitev, ki izhajajo iz dela, pripada višjim upravnim delavcem, ki poleg svojega dela ne smejo opravljati dejavnosti v gospodarskih družbah ali opravljati enaka oziroma podobna dela, kot jih opravljajo na svojem delovnem mestu, pri drugem organu ali organizaciji, dodatek v višini 15% osnovne plače;
- zaradi posebnih obremenitev ter odgovornosti dodatke v višini 15% osnovne plače.

Dodatek iz druge alineje prejšnjega odstavka ne pripada višjim upravnim delavcem, ki prejemajo dodatek iz prvega odstavka 6. člena te uredbe ter višjim upravnim delavcem, ki prejemajo dodatek za denacionalizacijo ali dodatek za delo na obrambnem področju“.

4. člen

9. člen se spremeni tako, da se glasi:

“9. člen

Za vrednotenje posebnih obremenitev in prepovedi pripada določenim zaposlenim dodatek v višini 15% osnovne plače, in sicer:

- inšpektorjem, ki neposredno opravljajo naloge inšpekcijskega nadzorstva ter ne smejo, poleg del, ki niso združljiva z deli v državnem organu, opravljati samostojnega osebnega dela oziroma za drugega delodajalca enakih ali podobnih del iz stroke, na področju katere opravlja inšpekcijsko nadzorstvo;
- policistom, ki ne smejo opravljati dela, ki bi jih oviralo pri opravljanju policijskih nalog;
- delavcem Slovenske obveščevalno-varnostne agencije, ki ne smejo opravljati dela, ki bi jih oviralo pri izvrševanju delovnih nalog, ali dela, ki bi škodovalo ugledu agencije, oziroma tistega dela, ki ni združljivo z naravo dejavnosti agencije;
- kontrolorjem letenja v Upravi Republike Slovenije za zračno plovbo, ki so pri delu izpostavljeni posebnim obremenitvam in pogojem dela, ki vplivajo na telesno in duševno zmožnost za varno, pravilno in pravočasno opravljanje delovnih obveznosti;
- pooblaščenim uradnim osebam Uprave za izvrševanje kazenskih sankcij, ki ne smejo opravljati dela, ki bi jih oviralo pri upravljanju nalog uprave, ali dela, ki bi škodovalo delu uprave, oziroma dela, ki ni združljivo z naravo dejavnosti uprave;
- delavcem Ministrstva za obrambo, ki opravljajo posebej zahtevna operativna dela obrambe in zaščite, in ne smejo sodelovati v upravljanju podjetij, zavodov oziroma gospodarskih družb, oziroma ne smejo opravljati del, ki bi bila v nasprotju z njihovim statusom in položajem oziroma ne smejo opravljati del, ki bi jih ovirala pri opravljanju nalog obrambe in zaščite;
- višjim upravnim in upravnim delavcem Carinske uprave Republike Slovenije, ki ne smejo biti člani uprave ali nadzornega sveta gospodarske družbe, družbeniki v osebnih družbah ali samostojni podjetniki posamezniki in opravljati dela, ki je nezdržljivo z opravljanjem dejavnosti službe.

5. člen

V 10. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

“Delavcem Davčne uprave Republike Slovenije, ki so imenovani v naziv višjega upravnega delavca in prejemajo dodatke po tem členu, ne pripadajo dodatki iz 8. člena te uredbe.“

6. člen

Za 10. členom se doda nov 10.a člen, ki se glasi:

“10.a člen

Za vrednotenje omejitev, ki izhajajo iz zakonom omejene pravice do stavke, pripada določenim zaposlenim dodatek v višini 0,10 količnika, in sicer:

- policistom, ki so med stavko dolžni opravljati z zakonom določene naloge policije, in drugim delavcem policije, ki so dolžni zagotoviti nemoteno izvajanje teh nalog;
- uradnim osebam Slovenske obveščevalno-varnostne agencije, ki morajo med stavko opravljati z zakonom določene naloge agencije, in drugim delavcem agencije, ki morajo uradnim osebam agencije omogočiti izvršitev nalog agencije, ki so nujne in katerih opustitev bi lahko pomenila takojšnjo in neposredno nevarnost za varnost države;
- pooblaščenim uradnim osebam Carinske uprave Republike Slovenije, ki so dolžne med stavko zagotoviti nemoteno opravljanje z zakonom določenih nalog;
- vojaškim osebam, ki med opravljanjem vojaške službe nimajo pravice do stavke, in drugim delavcem Ministrstva za obrambo, ki opravljajo upravne in strokovne zadeve na področju obrambe in zaščite ter morajo zagotavljati nemoteno izvajanje z zakonom določenih nalog;
- kontrolorjem letenja Uprave Republike Slovenije za zračno plovbo, ki morajo tudi med izvajanjem stavke zagotavljati neoviran zračni promet iz in v tujino, preprečevati možnost nastanka škode, zagotavljati nemoteno delovanje državnih organov ter iskanje in reševanje v primeru letalske nesreče in varno odvijanje letalskega prometa;
- delavcem Uprave za izvrševanje kazenskih sankcij, ki morajo med stavko opravljati vsa dela in naloge, ki zagotavljajo varnost in nemoteno delovanje uprave, pazniki pa morajo tudi spremljati in varovati priprte osebe po odredbi sodišča.“

7. člen

V 14. členu se:

- v prvi alineji številka “0,30“ nadomesti s številko “0,65“;
- v drugi alineji številka “0,35“ nadomesti s številko “0,75“;
- v tretji alineji številka “0,40“ nadomesti s številko “0,90“.

8. člen

V 15. členu se:

- v prvi alineji številka “0,25“ nadomesti s številko “0,60“;
- v drugi alineji številka “0,30“ nadomesti s številko “0,70“;
- v tretji alineji številka “0,35“ nadomesti s številko “0,85“.

9. člen

V prvem odstavku 16. člena se številka “0,15“ nadomesti s številko “0,35“.

Prva alineja drugega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

“- višje upravne delavce, razen za višje upravne delavce, ki opravljajo naloge inšpekcijskega nadzorstva,”

Črta se druga alineja drugega odstavka.

Zadnja alineja drugega odstavka se nadomesti z besedilom, ki se glasi:

“- delavce Carinske uprave Republike Slovenije, ki prejemajo dodatek za vrednotenje posebne odgovornosti po posebnem zakonu.”

10. člen

V 17. členu se črta beseda “pripravniku,”.

11. člen

V 18. členu se beseda: “akademski” nadomesti z besedilom: “strokovni ali znanstveni”.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

“Dodatki iz prejšnjega odstavka se med seboj izključujejo”.

12. člen

V 19. členu se besedilo: “Pooblaščenim uradnim osebam Ministrstva za notranje zadeve, ki opravljajo naloge v posebnih policijskih enotah na sklic, ustanovljenih na podlagi 24. člena zakona o notranjih zadevah (Uradni list SRS, št. 28/80, 38/88, 27/89 in Uradni list RS, št. 8/90, 19/91, 4/92 in 58/93)” nadomesti z besedilom: “Policiistom, ki opravljajo naloge v posebnih policijskih enotah, ustanovljenih na podlagi 13. člena zakona o policiji (Uradni list RS, št. 48/98 in 66/98 – popravek)”, v nadaljevanju stavka pa se črtata besedi: “na sklic”.

13. člen

V prvem odstavku 20. člena uredbe se besedilo: “Pooblaščenim uradnim osebam” nadomesti z besedilom: “Določenim pooblaščenim uradnim osebam v Carinski upravi Republike Slovenije, določenim uradnim osebam v Slovenski obveščevalno-varnostni agenciji, določenim policistom”.

14. člen

Dodatek za vrednotenje posebnih obremenitev in odgovornosti iz druge alineje 8. člena pripada zaposlenim:

- od 1. 5. 2000 v višini 5%,
- od 1. 1. 2001 v višini 10% in
- od 1. 7. 2001 v višini 15%.

Dodatek za vrednotenje omejitve pravice do stavke iz 10.a člena pripada zaposlenim:

- od 1. 5. 2000 v višini 0,05 količnika,
- od 1. 1. 2001 v višini 0,10 količnika.

Upravnim delavcem pripada dodatek:

- na delovnih mestih v V. tarifni skupini od 1. 5. 2000 dalje v višini 0,45 količnika, od 1. 1. 2001 pa v višini 0,55 količnika, od 1. 7. 2001 v višini 0,65 količnika;

- na delovnih mestih v VI. tarifni skupini od 1. 5. 2000 v višini 0,55 količnika, od 1. 1. 2001 pa v višini 0,65 količnika, od 1. 7. 2001 v višini 0,75 količnika in

- na delovnih mestih v VII., VIII. in IX. tarifni skupini od 1. 5. 2000 v višini 0,60 količnika, od 1. 1. 2001 pa v višini 0,75 količnika in od 1. 7. 2001 v višini 0,90 količnika.

Strokovno-tehničnim delavcem pripada dodatek:

- na delovnih mestih v V. tarifni skupini od 1. 5. 2000 dalje v višini 0,40 količnika, od 1. 1. 2001 pa v višini 0,50 količnika, od 1. 7. 2001 v višini 0,60 količnika,

- na delovnih mestih v VI. tarifni skupini od 1. 5. 2000 v višini 0,50 količnika, od 1. 1. 2001 pa v višini 0,60 količnika, od 1. 7. 2001 v višini 0,70 količnika in

- na delovnih mestih v VII., VIII. in IX. tarifni skupini od 1. 5. 2000 v višini 0,55 količnika, od 1. 1. 2001 pa v višini 0,70 količnika in od 1. 7. 2001 v višini 0,85 količnika.

Dodatek iz 16. člena pripada zaposlenim:

- od 1. 5. 2000 v višini 0,25 količnika,
- od 1. 1. 2001 v višini 0,35 količnika.

15. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 113-03/98-5

Ljubljana, dne 6. aprila 2000.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

MINISTRSTVA

1521. Odredba o spremembah in dopolnitvah odredbe o postopnem uvajanju Kurikula za vrtce

Na podlagi 20. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96) in 61. člena zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 12/96) minister za šolstvo in šport izdaja

O D R E D B O

o spremembah in dopolnitvah odredbe o postopnem uvajanju Kurikula za vrtce

1. člen

V odredbi o postopnem uvajanju Kurikula za vrtce (Uradni list RS, št. 40/99) se tretji odstavek 2. člena spremeni tako, da se glasi:

“V šolskem letu 2000/2001 se v postopno uvajanje kurikula, ki se bo začelo s 1. 9. 2000, lahko vključi še največ 60 vrtcev.”

Zadnji odstavek 2. člena se spremeni tako, da se glasi:

Vrtci iz drugega in tretjega odstavka tega člena začnejo postopno uvajati kurikulum praviloma v vseh oddelkih vrtca hkrati.

2. člen

Ta odredba začne veljati dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 011-63/00

Ljubljana, dne 11. aprila 2000.

dr. Pavel Zgaga l. r.
Minister
za šolstvo in šport

1522. Pravilnik o določitvi vrste in načina izmenjave osebnih in drugih podatkov

Na podlagi 4.a člena v zvezi z 45.d členom zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 5/91, 17/91, 12/92, 71/93, 2/94, 38/94, 80/97- odločba US RS in 69/98) izdaja minister za delo, družino in socialne zadeve v soglasju z ministrom za finance

P R A V I L N I K
o določitvi vrste in načina izmenjave osebnih in drugih podatkov

I. SPLOŠNE DOLOČBE**1. člen**

(vsebina pravilnika)

Ta pravilnik določa vrsto in način izmenjave osebnih in drugih podatkov, ki jih vodijo v svojih zbirkah:

- Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje (v nadaljnjem besedilu: zavod),
- Centri za socialno delo (v nadaljnjem besedilu: centri),
- Davčna uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: DURS),
- Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZZS),
- Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (v nadaljnjem besedilu: ZPIZ),
- Inšpektorat za delo,
- Ministrstvo za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: MNZ),
- Tržni inšpektorat.

Izmenjava se nanaša na tiste osebne in druge podatke, ki so potrebni za uresničevanje pravic in obveznosti brezposelnih oseb (v nadaljnjem besedilu: osebni podatki) po zakonu o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (v nadaljnjem besedilu: zakon) in zakonu o zaposlovanju tujcev.

Osebni podatki se uporabljajo tudi za izvajanje zavodove funkcije nadzora nad izpolnjevanjem obveznosti brezposelnih oseb in drugih pogojev po zakonu.

Izmenjava osebnih podatkov po tem pravilniku je brezplačna.

2. člen

(način izmenjave osebnih podatkov)

Zavod z organizacijskim predpisom določi postopke za izmenjavo osebnih podatkov ter skladno s predpisi o varstvu osebnih podatkov natančneje opredeli ukrepe tehničnega varovanja osebnih podatkov na elektronskih medijih in obrazcih, vključenih v postopek izmenjave osebnih podatkov, pred, med, in po izmenjavi osebnih podatkov.

Praviloma se osebni podatki med institucijami izmenjujejo v rednih časovnih intervalih, skladno z opredelitvijo v predpisu iz prejšnjega odstavka, če ni s tem pravilnikom drugače določeno.

Služba zavoda za nadzor lahko za izvajanje nadzora nad izpolnjevanjem obveznosti brezposelnih oseb pridobi potrebne osebne podatke za posamezno osebo neposredno pri institucijah iz prejšnjega člena.

3. člen

(spremljanje izvajanja pravilnika)

Za namene spremljanja izvajanja tega pravilnika imenuje minister za delo, družino in socialne zadeve (v nadaljnjem

besedilu: minister) posebno strokovno skupino ministrstva, sestavljeno iz predstavnikov ministrstva, pristojnega za delo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) in institucij iz 1. člena tega pravilnika, ki enkrat letno oceni učinke izvajanja tega pravilnika ter o tem poroča ministru.

Sedež strokovne skupine je pri ministrstvu.

4. člen

(varovanje osebnih podatkov)

Osebe, ki so zaposlene v zavodu oziroma institucijah iz 1. člena tega pravilnika, morajo vsebino osebnih podatkov, ki so predmet izmenjave, varovati kot poklicno skrivnost. Kršenje varstva osebnih podatkov se šteje za hujšo kršitev delovne obveznosti in dolžnosti.

Dolžnost varovanja poklicne skrivnosti iz prejšnjega odstavka traja tudi po prenehanju delovnega razmerja v zavodu oziroma instituciji, s katero je zavod izmenjeval osebne podatke.

Način uporabe osebnih podatkov ne sme biti v nasprotju s predpisi o varstvu osebnih podatkov, način uporabe podatkov, ki se štejejo za davčno tajnost pa ne v nasprotju s predpisi o davčnem postopku.

II. IZMENJAVA OSEBNIH PODATKOV MED ZAVODOM IN CENTRI**5. člen**

(posredovanje osebnih podatkov iz centrov v zavod)

Centri posredujejo zavodu osebne podatke o prejemnikih denarnih dodatkov in osebne podatke o njihovih družinskih članih, ki so stari najmanj 15 let. Centri za te osebe zavodu posredujejo:

- EMŠO,
- socialnoekonomski status,
- čas prejemanja denarnega dodatka.

Centri posredujejo zavodu osebne podatke o prejemnikih otroških dodatkov za osebe, ki so hkrati prejemniki republiških štipendij. Za te osebe centri posredujejo osebne podatke o dohodkih članov družine štipendista za preteklo koledarsko leto.

6. člen

(posredovanje osebnih podatkov iz zavoda v centre)

Zavod posreduje centrom za osebe iz prejšnjega člena tega pravilnika naslednje osebne podatke:

- datum začetka vodenja v evidenci brezposelnih oseb,
- datum prenehanja vodenja v evidenci brezposelnih oseb in razloge, ki zajemajo tudi vključitve v programe aktivne politike zaposlovanja po vrstah,
- podatke o vrsti in času prejemanja denarnih prejemkov pri zavodu ter razlogih za prenehanje njihovega izplačevanja.

Osebne podatke iz prejšnjega odstavka in podatke o neto višini denarnih prejemkov prejetih pri zavodu v zadnjih treh mesecih, posreduje zavod centrom tekoče tudi za osebe, ki pri centrih zaprosijo za dodelitev denarnega dodatka.

Za prejemnike republiških in Zoisovih štipendij posreduje zavod centrom podatke o višini štipendije.

7. člen

(način in pogostost posredovanja osebnih podatkov)

Osebne podatke si zavod in centri praviloma izmenjujejo na ravni urada za delo in centra za socialno delo, ki se teritorialno pokrivata.

Zavod in centri si osebne podatke, opredeljene v 5. in 6. členu tega pravilnika izmenjujejo preko elektronskih medijev, in sicer:

- enkrat mesečno osebne podatke iz prvega odstavka 5. člena in prvega odstavka 6. člena,
- po potrebi na osnovi zahteve centra osebne podatke iz drugega odstavka 6. člena,
- enkrat letno osebne podatke iz drugega odstavka 5. člena in osebne podatke iz tretjega odstavka 6. člena.

8. člen

(strokovno sodelovanje med zavodom in centri)

Izmenjava osebnih podatkov med zavodom in centri je podlaga za medsebojno sodelovanje pri uresničevanju pravic in obveznosti brezposelnih oseb in pri njihovem vključevanju v aktivnosti in ukrepe aktivne politike zaposlovanja.

Pri iskanju rešitve za posamezno osebo ali skupino oseb neposredno sodelujejo strokovni delavci urada za delo in centra.

Vodja urada za delo in direktor centra zagotavljata, da se strokovni delavci obeh institucij praviloma enkrat mesečno sestanejo in obravnavajo skupno problematiko.

O medsebojnem sodelovanju izdelata vodja urada za delo in direktor centra dvakrat letno poročilo in ga posreduje strokovni skupini iz 3. člena tega pravilnika.

9. člen

(najbolj ogrožene skupine oseb)

Osebne podatke o osebah, ki iz zdravstvenih razlogov ne izpolnjujejo več pogojev za vodenje v evidenci brezposelnih oseb, zavod tekoče posreduje centrom.

III. IZMENJAVA OSEBNIH PODATKOV MED ZAVODOM IN DURS

10. člen

(izmenjava osebnih podatkov)

Izmenjava osebnih podatkov med zavodom in DURS služi za:

- kontrolo podatkov o dobičku iz dejavnosti samozaposlenih oseb oziroma lastnikov ali solastnikov gospodarskih družb, ki so pri zavodu pričeli postopek za priznanje statusa brezposelne osebe;
- kontrolo podatkov o katastrskem dohodku lastnikov, zakupnikov, najemnikov ali drugih uporabnikov kmetijskega ali gozdnega zemljišča, ki so pri zavodu pričeli postopek za priznanje statusa brezposelne osebe;
- ugotavljanje dobička iz dejavnosti in drugih obdavčljivih dohodkov, ki jih samozaposlene osebe oziroma lastniki ali solastniki gospodarskih družb dosegajo v času uživanja denarnega nadomestila ali denarne pomoči;
- ugotavljanje pridobivanja dodatnih dohodkov pred nastankom brezposelnosti in v času brezposelnosti;
- ugotavljanje pogojev za prejemanje denarne pomoči;
- spremljanje izvajanja programov aktivne politike zaposlovanja ter za izvajanje nadzora nad izpolnjevanjem obveznosti v te programe vključenih oseb oziroma delodajalcev;
- kontrolo podatkov o dohodkih vlagatelja in njegovih družinskih članov, ki jih je posredoval zavodu ob vlogi za štipendijo.

11. člen

(posredovanje osebnih podatkov iz DURS v zavod)

DURS posreduje zavodu za brezposelne osebe osebne podatke o vrstah in višini obdavčljivih dohodkov, ki so

bili upoštevani pri odmeri dohodnine za preteklo koledarsko leto:

- EMŠO,
- davčno številko,
- vrsto in višino obdavčljivih dohodkov.

DURS posreduje zavodu za delodajalce, vključene v programe aktivne politike zaposlovanja, podatke o njihovem plačilu prispevkov za socialno varnost iz in od bruto plač in nadomestil bruto plač (v nadaljevanju: BOD in BOD nadomestil) za brezposelne osebe, ki so vključene v programe aktivne politike zaposlovanja. DURS za te delodajalce zavodu posreduje:

- matično številko delodajalca,
- davčno številko delodajalca,
- skupni znesek bruto izplačane plače zaposlenim v obdobju,
- skupni znesek plačanih prispevkov za socialno varnost iz in od BOD in BOD nadomestil zaposlenim v obdobju.

DURS posreduje zavodu za upravičence do štipendij podatke o vrstah in višini obdavčljivih dohodkov, ki so bili upoštevani pri odmeri dohodnine za preteklo koledarsko leto, najkasneje do konca oktobra tekočega leta.

12. člen

(način in pogostost posredovanja osebnih podatkov)

Osebne podatke iz prvega odstavka prejšnjega člena si zavod in DURS izmenjujeta preko elektronskih medijev enkrat letno, na podlagi seznama oseb, za katere se izmenjajo podatki, ki ga predloži zavod.

Podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena si zavod in DURS izmenjujeta preko elektronskih medijev enkrat mesečno, na podlagi seznama delodajalcev, za katere se izmenjajo podatki, ki ga predloži zavod.

Osebne podatke iz tretjega odstavka prejšnjega člena zavod pridobiva od centrov, ki jih le ti pridobivajo v okviru izmenjave podatkov z DURS za namene ugotavljanja upravičenosti do otroških dodatkov.

IV. IZMENJAVA OSEBNIH PODATKOV MED ZAVODOM IN ZZZS

13. člen

(namen izmenjave osebnih podatkov)

Izmenjava osebnih podatkov med zavodom in ZZZS je namenjena predvsem izvajanju nadzora nad izpolnjevanjem zakonskih obveznosti brezposelnih oseb, služi pa tudi kot podlaga za spremljanje oseb, ki so vključene v posamezne programe aktivne politike zaposlovanja.

14. člen

(posredovanje osebnih podatkov iz ZZZS v zavod)

ZZZS posreduje za osebe, vključene v evidenco brezposelnih oseb ter za osebe, ki so vključene v programe aktivne politike zaposlovanja, naslednje osebne podatke o podlagah za zdravstveno zavarovanje:

- obstoječo podlago za zdravstveno zavarovanje,
- datum vstopa v zdravstveno zavarovanje na osnovi obstoječe podlage,
- sprememba podlage za zdravstveno zavarovanje ter datum spremembe.

ZZZS posreduje za osebe, vključene v evidenco brezposelnih oseb, osebne podatke o nezmožnosti za delo iz zdravstvenih razlogov.

15. člen

(način in pogostost izmenjave osebnih podatkov)

Osebnostne podatke iz prvega odstavka prejšnjega člena tega pravilnika si zavod in ZZZS izmenjujeta preko elektronskih medijev trimesečno na podlagi seznama oseb, ki ga predloži zavod.

Osebnostne podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena tega pravilnika si zavod in ZZZS izmenjujeta tekoče.

V. IZMENJAVA OSEBNIH PODATKOV MED ZAVODOM IN ZPIZ

16. člen

(namen izmenjave osebnih podatkov)

Izmenjava osebnih podatkov med zavodom in ZPIZ je namenjena predvsem izvajanju nadzora nad izpolnjevanjem zakonskih obveznosti brezposelnih oseb.

Izmenjava osebnih in drugih podatkov med zavodom in ZPIZ služi za:

- ugotavljanje dopolnjene pokojninske dobe za upokojitev zavarovanca, ki pri zavodu uveljavlja pravico do nadaljnjega izplačevanja prispevka za pokojninsko in invalidsko zavarovanje oziroma pravico do denarne pomoči do izpolnitve pogojev za upokojitev;

- ugotavljanje izpolnitve pogojev za pridobitev predčasne ali starostne ali invalidske pokojnine oziroma uveljavitve pravice do družinske pokojnine.

- uveljavljanje pravice do denarnega nadomestila za čas čakanja na ustreznih zaposlitev oziroma razporeditev.

17. člen

(posredovanje osebnih podatkov iz ZPIZ v zavod)

ZPIZ posreduje za brezposelne osebe naslednje osebne podatke o podlagah za pokojninsko in invalidsko zavarovanje:

- obstoječo podlago za zavarovanje,
- datum vstopa v zavarovanje na osnovi obstoječe podlage,
- sprememba zavarovalne podlage ter datum spremembe.

ZPIZ posreduje zavodu podatke o dopolnjeni pokojninski dobi in predvidenem datumu izpolnitve pogojev za upokojitev na osnovi prve alineje drugega odstavka prejšnjega člena.

ZPIZ posreduje zavodu podatke o datumu izpolnitve pogojev za upokojitev in vrsti priznane pravice pri ZPIZ na osnovi druge alineje drugega odstavka prejšnjega člena.

Zavod posreduje ZPIZ podatke za delovne invalide o datumu prijave in odjave pri zavodu ter mesece, v katerih se niso redno javili pri zavodu.

18. člen

(način in pogostost posredovanja osebnih podatkov)

Osebnostne podatke iz prve in druge alineje drugega odstavka 16. člena tega pravilnika zavod in ZPIZ tekoče izmenjujeta na ravni območne enote zavoda in centrale ZPIZ.

Osebnostne podatke iz tretje alineje drugega odstavka 16. člena tega pravilnika zavod in ZPIZ izmenjujeta preko elektronskih medijev enkrat mesečno na podlagi seznama oseb, ki ga predloži ZPIZ.

VI. IZMENJAVA OSEBNIH PODATKOV MED ZAVODOM IN INŠPEKTORATOM ZA DELO

19. člen

(izmenjava podatkov)

Izmenjava osebnih podatkov med zavodom in inšpektoratom za delo služi za:

- ugotavljanje izpolnjevanja pogojev za uveljavitev pravice do denarnega nadomestila v primeru izrečenega disciplinskega ukrepa, ko inšpektor za delo s sklepom ugotovi kršitev pravic delavca v disciplinskem postopku in delavec uveljavlja sodno varstvo,

- ugotavljanje izpolnjevanja pogojev za uveljavitev pravice do denarnega nadomestila v primeru prenehanja delovnega razmerja v nasprotju z zakonom, kolektivno pogodbo ali splošnim aktom delodajalca,

- ugotavljanje izpolnjevanja pogojev za uveljavitev pravice do denarnega nadomestila v primeru predloga delavca za uvedbo postopka za razvezo delovnega razmerja zaradi neizplačanih plač ter

- ugotavljanje zaposlitve brezposelne osebe na črno.

20. člen

(način in pogostost posredovanja osebnih podatkov)

Osebnostne podatke iz prejšnjega člena si zavod in inšpektorat za delo izmenjujeta na ravni območne enote zavoda in pristojnega inšpektorata za delo s tekočim posredovanjem upravnih aktov, ki jih v inšpekcijskem postopku izdaja pristojna služba inšpektorata.

VII. IZMENJAVA OSEBNIH PODATKOV MED ZAVODOM IN MNZ

21. člen

(namen izmenjave osebnih podatkov)

Izmenjava osebnih podatkov med zavodom in MNZ služi za:

- vzdrževanje ažurnih evidenc o brezposelnih osebah, osebah, vključenih v ukrepe aktivne politike zaposlovanja in štipendistov,

- ugotavljanje sprememb prebivališča brezposelnih oseb, prejemnikov denarnih nadomestil in denarnih pomoči, štipendistov in oseb, vključenih v programe aktivne politike zaposlovanja,

- ugotavljanje prebivanja za tuje državljane, ki imajo izdana dovoljenja za začasno oziroma stalno prebivanje v Republiki Sloveniji v povezavi s 7. členom zakona o urejanju statusa državljanov drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 61/99) ter s 54. in 64. členom zakona o azilu (Uradni list RS, št. 61/99),

- ugotavljanje pogojev za odvzem delovnega dovoljenja v skladu z 18. členom zakona o zaposlovanju tujcev v povezavi s 85. členom zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 61/99).

22. člen

(posredovanje podatkov iz MNZ v zavod)

MNZ posreduje zavodu podatke o prebivališču, vrsti prebivališča in druge podatke iz prejšnjega člena na podlagi zahteve zavoda.

23. člen

(način in pogostost posredovanja osebnih podatkov)

Posredovanje osebnih podatkov iz druge alineje 21. člena tega pravilnika poteka tekoče.

Podatke iz prve in tretje alineje 21. člena tega pravilnika zavod in MNZ izmenjujeta preko elektronskih medijev polletno, na podlagi seznama oseb, ki ga predloži zavod.

VIII. IZMENJAVA OSEBNIH PODATKOV MED ZAVODOM IN TRŽNIM INŠPEKTORATOM

24. člen

(namen izmenjave osebnih podatkov)

Izmenjava osebnih podatkov med zavodom in tržnim inšpektoratom služi za ugotavljanje dela brezposelne osebe na črno v skladu s 15. členom zakona o tržni inšpekciji (Uradni list RS, št. 20/97).

25. člen

(način in pogostost posredovanja osebnih podatkov)

Osebnostne podatke iz prejšnjega člena si zavod in tržni inšpektorat izmenjujeta na ravni območne enote zavoda in pristojnega tržnega inšpektorata s tekočim posredovanjem izdanih upravnih aktov, ki jih v inšpekcijskem postopku izdaja pristojna služba inšpektorata.

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

26. člen

(osebni podatki o nezmožnosti za delo iz zdravstvenih razlogov)

Osebnostne podatke, ki so opredeljeni v drugem odstavku 14. člena tega pravilnika, bo ZZS pričel posredovati zavodu potem, ko bo določen način ugotavljanja nezmožnosti za delo iz zdravstvenih razlogov na podlagi četrtega odstavka 17.b člena zakona.

27. člen

(rok za začetek izvajanja pravilnika)

Zavod sprejme organizacijski predpis iz prvega odstavka 2. člena tega pravilnika v 30 dneh po uveljavitvi tega pravilnika.

Zavod in institucije iz prvega odstavka 1. člena tega pravilnika pričnejo z izmenjavo osebnih podatkov po tem pravilniku najkasneje 1. maja 2000.

28. člen

(veljavnost pravilnika)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 017-01-0024/1999-013
Ljubljana, dne 27. marca 2000.

Minister
za delo, družino
in socialne zadeve
Mag. Anton Rop l. r.

Soglašam!
Minister
za finance
Mitja Gaspari l. r.

1523. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati javni veterinarski zavodi in zasebna veterinarska dejavnost in o postopku njihove verifikacije in preverjanja

Na podlagi triintridesete alineje 114. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 82/94, 21/95, 16/96 in 101/99, 98/99 – ZZZiv, 8/00 – ZUT) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K o spremembah in dopolnitvah pravilnika o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati javni veterinarski zavodi in zasebna veterinarska dejavnost in o postopku njihove verifikacije in preverjanja

1. člen

V pravilniku o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati javni veterinarski zavodi in zasebna veterinarska dejavnost in o postopku njihove verifikacije in preverjanja (Uradni list RS, št. 6/96, 33/96, 3/97, 5/98, 56/99 in 107/99) se prvi odstavek 18. člena spremeni tako, da se glasi:

“Veterinarska postaja v osemenjevalnem središču mora imeti za opravljanje zdravstvenega varstva plemenjakov in njihove zdravstvene sposobnosti za osemenjevanje naslednje prostore:

- prostor za odvzem semena;
- prostor za pripravo razredčevalca;
- prostor za ugotavljanje bioloških in morfoloških vrednosti ter za razredčevanje in embalaranje semena;
- prostor za čiščenje, pripravljanje in hranjenje pribora za odvzem semena ter sterilizacijo opreme;
- prostor za 30-dnevno izolacijo semena, ki ni nujno na isti lokaciji;
- prostor za skladiščenje, pošiljanje in oddajo semena v promet, ki ni nujno na isti lokaciji;
- prostor za rezerve tekočega dušika (v osemenjevalnih središčih, kjer se z njim konzervira seme) ali zunanji rezervoar tekočega dušika (stolpna cisterna);
- prostor za zdravila ter shranjevanje potrošnega materiala;
- prostor za priročni laboratorij ter za pakiranje in odpremo odvzetega materiala;
- prostor za veterinarske delavce in dokumentacijo;
- sanitarne prostore (WC, prha in garderobne omarice), urejene tako, da se prepreči vnos in prenos kužnih bolezni.”

2. člen

Črta se 19. člen.

3. člen

V 29. členu se F) točka spremeni tako, da se glasi: “Veterinarska postaja v osemenjevalnem središču mora imeti naslednje kadre:

- a) v govedorejskem osemenjevalnem središču:
 - strokovnega vodjo: doktorja veterinarske medicine, specialista ali magistra s področja zdravstvenega varstva ali reprodukcije govedi z najmanj 5 let delovnih izkušenj;
 - 1 doktorja veterinarske medicine;
 - 1 veterinarskega ali živinorejsko-veterinarskega tehnika;
- b) v prašičerejskem osemenjevalnem središču:
 - strokovnega vodjo: doktorja veterinarske medicine, specialista ali magistra s področja zdravstvenega varstva ali reprodukcije prašičev z najmanj 5 let delovnih izkušenj;

- 1 doktorja veterinarske medicine;
- 2 veterinarska ali živilorejsko-veterinarska tehnika;
- c) v osemenjevalnem središču za žrebce:
 - strokovnega vodjo: doktorja veterinarske medicine, specialista ali magistra s področja zdravstvenega varstva ali reprodukcije kopitarjev z najmanj 5 let delovnih izkušenj;
 - 1 doktorja veterinarske medicine;
 - 1 veterinarskega ali živilorejsko-veterinarskega tehnika;
- d) v osemenjevalnem središču za drobnico:
 - strokovnega vodjo: doktorja veterinarske medicine, specialista ali magistra s področja zdravstvenega varstva ali reprodukcije drobnice z najmanj 5 let delovnih izkušenj;
 - 1 doktorja veterinarske medicine;
 - 1 veterinarskega ali živilorejsko-veterinarskega tehnika.”

4. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-03/96-6

Ljubljana, dne 11. aprila 2000.

Minister
za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

**1524. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah
pravilnika o napredovanju zaposlenih v šolah v
nazive**

Na podlagi četrtega odstavka 105. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96, 23/96) izdaja minister za šolstvo in šport

P R A V I L N I K
o spremembah in dopolnitvah pravilnika
o napredovanju zaposlenih v šolah v nazive

1. člen

V pravilniku o napredovanju zaposlenih v šolah v nazive (Uradni list RS, št. 64/96 in 80/98) se za 7. členom doda nov 7.a člen, ki se glasi:

“7.a člen

Kadar predlaga ravnatelj napredovanje strokovnega delavca v naziv mentor, se predlog vloži na posebnem obrazcu, ki je priloga tega pravilnika, k vlogi pa se ne prilaga dokumentov iz drugega odstavka 7. člena.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko ministrstvo pred odločanjem o predlogu za ugotovitev vseh dejstev in okoliščin, ki so pomembne za odločitev o podelitvi naziva mentor, od ravnatelja zahteva, da v določenem roku predloži tudi vsa dokazila iz drugega odstavka 7. člena.

Ravnatelji so dolžni hraniti vsa dokazila za posameznega delavca, ki so bila podlaga za ugotavljanje pogojev in vložitev predloga za napredovanje v naziv mentor najmanj pet let ter ravnati z njimi, kot to določajo predpisi o pisarniškem poslovanju in o dolžnostih upravnih organov do dokumentarnega gradiva.”.

2. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 011-51/00

Ljubljana, dne 10. aprila 2000.

dr. Pavel Zgaga l. r.
Minister
za šolstvo in šport

(ime in sedež zavoda)

Številka: _____

Opravična številka: _____

Datum: _____
(izpolni zavod)Datum vložitve: _____
(izpolni MŠŠ)

PREDLAGATELJ:

(ravnatelj) _____
(ime in priimek)

vlagam

PREDLOG
ZA NAPREDOVANJE ZAPOSLENIH V ŠOLAH V NAZIV "MENTOR"

I.

Predlagam, da se _____, rojen/a

(ime in priimek)v (na)
EMŠO

s stalnim prebivališčem v _____ (na)

ki opravlja delo na delovnem mestu:

a) _____

b) _____

c) _____

podeli naziv MENTOR/MENTORICA.

II.

IZPOLNJEVANJE POGOJEV

SPLOŠNI POGOJI

1. Strokovna izobrazba

Delavec ima naslednjo strokovno izobrazbo:

a) strokovni naslov: _____

z dne: _____

izdajatelj _____

listine: _____

b) strokovni naslov: _____

z dne: _____

izdajatelj _____

listine: _____

c) strokovni naslov: _____

z dne: _____

izdajatelj _____

listine: _____

Delavec je pridobil:

a) pedagoško-andragoško izobrazbo dne _____

c) specialno pedagoško izobrazbo za področje: _____

_____ z dne: _____

Delavec ima drugo zahtevano izobrazbo, in sicer:

a) _____

z dne _____

b) _____

z dne _____

Strokovna izobrazba strokovnega delavca:

a) je ustrezna za opravljanje dela na delovnem mestu, na katerega je razporejen.

c) ni ustrezna za opravljanje dela na delovnem mestu, na katerega je razporejen, vendar mu _____ člen

Zakona o _____

dovoljuje opravljanje dela.

2. Strokovni izpit

Delavec je opravil strokovni izpit za področje: _____

_____ dne _____.

3. Delovne izkušnje izven vzgoje in izobraževanja

Strokovni delavec ima _____ let, _____ mesecev, _____ dni delovnih izkušenj, pridobljenih _____

POSEBNI POGOJI

1. Doba zaposlitve v vzgoji in izobraževanju

Delavec ima do dneva vložitve predloga:

a) _____ let, _____ mesecev, _____ dni delovne dobe v vzgoji in izobraževanju.

b) _____ let, _____ mesecev, _____ dni delovne dobe izven vzgoje in izobraževanja.

Delavec je opravljal pripravništvo od _____ do _____.

Prispravnštvo je opravljal na:

a) pripravniškem mestu,

b) prostem delovnem mestu,

2. Delovna uspešnost

Delavec je:

a) uspešen pri svojem delu,

b) nadpovprečno uspešen pri svojem delu.

3. Strokovno izobraževanje

Delavec je v skladu z 17. členom pravilnika zbral _____ točk za uspešno končane programe izobraževanja.

4. Dodatno strokovno delo

Delavec je opravil dodatno strokovno delo, ki je v skladu z 18. členom pravilnika skupaj vrednoteno:

➤ po a) razdelku s _____ točkami,

➤ po b) razdelku s _____ točkami,

➤ po c), č), d), e) in f) razdelkih skupaj s _____ točkami.

Predlagatelj izjavljam, da so vsi podatki, navedeni v predlogu za napredovanje resnični, točni in popolni, za kar prevzemam materialno in kazensko odgovornost.

ŽIG

(podpis ravnatelja)

SOGLASJE DELAVCA

Podpisani/a _____ soglašam s predlogom za moje napredovanje v naziv
(ime in priimek strokovnega delavca)

MENTOR/MENTORICA.

(podpis delavca)

V (na) _____, dne _____

**1525. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah
pravilnika o napredovanju zaposlenih v vrtcih v
nazive**

Na podlagi četrtega odstavka 105. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96, 23/96) izdaja minister za šolstvo in šport

P R A V I L N I K
o spremembah in dopolnitvah pravilnika
o napredovanju zaposlenih v vrtcih v nazive

1. člen

V pravilniku o napredovanju zaposlenih v vrtcih v nazive (Uradni list RS, št. 64/96 in 80/98) se za 8. členom doda nov 8.a člen, ki se glasi:

“8.a člen

Kadar predlaga ravnatelj napredovanje strokovnega delavca v naziv mentor, se predlog vloži na posebnem obrazcu, ki je priloga tega pravilnika, k vlogi pa se ne prilaga dokumentov iz drugega odstavka 8. člena.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko ministarstvo pred odločanjem o predlogu za ugotovitev vseh dejstev in okoliščin, ki so pomembne za odločitev o podelitvi naziva mentor, od ravnatelja zahteva, da v določenem roku predloži tudi vsa dokazila iz drugega odstavka 8. člena.

Ravnatelji so dolžni hraniti vsa dokazila za posameznega delavca, ki so bila podlaga za ugotavljanje pogojev in vložitev predloga za napredovanje v naziv mentor najmanj pet let ter ravnati z njimi, kot to določajo predpisi o pisarniškem poslovanju in o dolžnostih upravnih organov do dokumentarnega gradiva.”.

2. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 011-52/00
Ljubljana, dne 10. aprila 2000.

dr. Pavel Zgaga l. r.
Minister
za šolstvo in šport

(ime in sedež zavoda)

Številka: _____

Opravljalna številka: _____

Datum: _____
(izpolni zavod)

Datum vložitve: _____
(izpolni MŠŠ)

PREDLAGATELJ:

(ravnatelj) _____
(ime in priimek)

vlagam

**PREDLOG
ZA NAPREDOVANJE ZAPOSLENIH V VRTCIH V NAZIV "MENTOR"**

I.

Predlagam, da se _____, rojen/a
_____ (ime in priimek)

v (na) _____, _____
EMŠO

s stalnim prebivališčem v _____ (na)

ki opravlja delo na delovnem mestu:

a) _____

b) _____

c) _____

podeli naziv MENTOR/MENTORICA.

II.

IZPOLNJEVANJE POGOJEV

SPLOŠNI POGOJI

1. Strokovna izobrazba

Delavec ima naslednjo strokovno izobrazbo:

a) strokovni naslov: _____

z dne: _____

izdajatelj _____

listine: _____

b) strokovni naslov: _____

z dne: _____

izdajatelj _____

listine: _____

c) strokovni naslov: _____

z dne: _____

izdajatelj _____

listine: _____

Delavec je pridobil:

a) pedagoško-andragoško izobrazbo dne _____

c) specialno pedagoško izobrazbo za področje: _____

_____ z dne: _____

Delavec ima drugo zahtevano izobrazbo, in sicer:

a) _____

z dne _____

b) _____

z dne _____

Strokovna izobrazba strokovnega delavca:

a) je ustrezna za opravljanje dela na delovnem mestu, na katerega je razporejen.

c) ni ustrezna za opravljanje dela na delovnem mestu, na katerega je razporejen, vendar mu _____ člen

Zakona o _____

dovoljuje opravljanje dela.

2. Strokovni izpit

Delavec je opravil strokovni izpit za področje: _____

_____ dne _____.

POSEBNI POGOJI**1. Doba zaposlitve v vzgoji in izobraževanju**

Delavec ima do dneva vložitve predloga:

- a) _____ let, _____ mesecev, _____ dni delovne dobe v vzgoji in izobraževanju.
b) _____ let, _____ mesecev, _____ dni delovne dobe izven vzgoje in izobraževanja.

Delavec je opravljal pripravništvo od _____ do _____.

Pripravništvo je opravljal na:

- a) pripravniškem mestu,
b) prostem delovnem mestu,

2. Delovna uspešnost

Delavec je:

- a) uspešen pri svojem delu,
b) nadpovprečno uspešen pri svojem delu.

3. Strokovno izobraževanje

Delavec je v skladu z 18. členom pravilnika zbral _____ točk za uspešno končane programe izobraževanja.

4. Dodatno strokovno delo

Delavec je opravil dodatno strokovno delo, ki je v skladu z 20. členom pravilnika skupaj vrednoteno:

- po a) razdelku s _____ točkami,
- po b) razdelku s _____ točkami,
- po c), č), d), e) in f) razdelkih skupaj s _____ točkami.

Predlagatelj izjavljam, da so vsi podatki, navedeni v predlogu za napredovanje resnični, točni in popolni, za kar prevzemam materialno in kazensko odgovornost.

ŽIG

(podpis ravnatelja)

SOGLASJE DELAVCA

Podpisani/a _____ soglašam s predlogom za moje napredovanje v naziv
(ime in priimek strokovnega delavca)

MENTOR/MENTORICA.

(podpis delavca)

V (na) _____, dne _____

1526. Odločba o soglasju k ustanovitvenemu aktu Fundacije dr. Bruno Breschi, ustanove za ohranjanje starejših del slovenskega slovstva

Na podlagi 3. in 12. člena zakona o ustanovah (Uradni list RS, št. 60/95) izdaja Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije

O D L O Č B O

o soglasju k ustanovitvenemu aktu Fundacije dr. Bruno Breschi, ustanove za ohranjanje starejših del slovenskega slovstva

Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije izdaja soglasje k ustanovitvenemu aktu Fundacije dr. Bruno Breschi, ustanove za ohranjanje starejših del slovenskega slovstva, s katerim sta ustanovitelja:

– Slovenska akademija znanosti in umetnosti, Novi trg 3, Ljubljana, ki jo zastopa predsednik akad. prof. dr. France Bernik in

– dr. Bruno Breschi, Via Orsa Maggiore 72, Italija ustanovila ustanovo Fundacijo dr. Bruno Breschi, ustanovo za ohranjanje starejših del slovenskega slovstva, s sedežem v Ljubljani, Novi trg 3, o čemer je notar Bojan Podgoršek iz Ljubljane, Tavčarjeva ul. 3, dne 23. 2. 2000 izdal notarski zapis, opr. št. SV 170/00.

Št. 028-30/00

Ljubljana, dne 14. marca 2000.

Minister
za kulturo
Jožef Školč l. r.

USTAVNO SODIŠČE

1527. Odločba o razveljavitvi dela prvega odstavka 215. člena zakona o varnosti cestnega prometa in o ugotovitvi, da so nekatere določbe tega zakona v skladu z ustavo

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobude Jožeta Vuka iz Ljubljane in drugih ter z zahtevami Sindikata cestnega prometa Slovenije, ki ga zastopa predsednik Zoran Alijevič, Sodnika za prekrške v Dravogradu in Sodnika za prekrške v Izoli na seji dne 16. marca 2000

o d l o č i l o:

1. Prvi odstavek 215. člena zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 30/98) se razveljavi, razen v delu, ki se nanaša na osebe iz drugega odstavka 215. člena tega zakona.

2. Peti odstavek 117. člena, prvi in drugi odstavek 119. člena ter sedmi odstavek 120. člena zakona o varnosti cestnega prometa niso v neskladju z ustavo.

3. Določbe četrtega, petega in šestega odstavka 21. člena, drugega odstavka 23. člena, šestega odstavka 24. člena, drugega odstavka 25. člena, četrtega odstavka 27. člena, petega odstavka 28. člena, šestega odstavka 31. člena, petega odstavka 32. člena, drugega in tretjega odstavka 33. člena, tretjega odstavka 40. člena, petega

odstavka 102. člena, enajstega odstavka 106. člena, četrtega odstavka 108. člena, tretjega odstavka 109. člena, sedmega odstavka 113. člena, tretjega in četrtega odstavka 117. člena, tretjega odstavka 118. člena, trinajstega odstavka 122. člena, tretjega odstavka 127. člena, četrtega, petega in šestega odstavka 172. člena, petega in šestega odstavka 174. člena, osmega in devetega odstavka 182. člena in četrtega odstavka 200. člena zakona o varnosti cestnega prometa niso v neskladju z ustavo.

4. Zahteva Sodnika za prekrške v Izoli za oceno ustavnosti drugih določb zakona o varnosti cestnega prometa se zavrže.

5. Pobuda Jožeta Vuka za začetek postopka za oceno ustavnosti šestega odstavka 123. člena ter prvega in sedmega odstavka 124. člena zakona o varnosti cestnega prometa in pobuda Jožeta Sitarja za začetek postopka za oceno ustavnosti zakona o varnosti cestnega prometa se zavrneta.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pobudnik Jože Vuk izpodbija določbe zakona o varnosti cestnega prometa (v nadaljevanju: ZVCP), ki predpisujejo sankcijo prenehanja voznškega dovoljenja (peti odstavek 117. člena, prvi odstavek 119. člena, sedmi odstavek 120. člena) in določbe, ki so posledica te kazenske sankcije (šesti odstavek 123. člena, prva, tretja in četrta alineja prvega odstavka 124. člena, sedmi odstavek 124. člena). Meni, da sankcija odvzema voznškega dovoljenja pomeni odvzem izobrazbe, pridobljene po veljavnih predpisih, in da zato ni dopustna. Izpodbijane določbe naj bi bile v neskladju z 2. členom, z 8. členom, s 153. členom in s 155. členom ustave ter s 130. členom ZVCP. Pobudnik izkazuje pravni interes s trditvijo, da je poklicni voznik. Predlaga razveljavitev sedmega odstavka 124. člena in nadomestitev izpodbijane sankcije s sankcijo začasnega odvzema voznškega dovoljenja.

2. Sindikat cestnega prometa Slovenije izpodbija peti odstavek 117. člena in sedmi odstavek 120. člena ZVCP. Meni, da predpisana sankcija v nasprotju z načelom enakosti pred zakonom (14. člen ustave) strožje kaznuje poklicne voznike v primerjavi z ostalimi. Za ostale voznike naj bi namreč izrek sankcije prenehanja voznškega dovoljenja pomenil le prepoved vožnje določene kategorije vozil, za poklicne voznike pa naj bi taka sankcija vodila do prepovedi vožnje vseh kategorij vozil. Kot taka naj bi dejansko predstavljala prepoved opravljanja poklica. Ker naj bi sankcija ne bila vezana na prekršek, ki je povezan z opravljanjem dela voznikov, naj bi bila tudi v nasprotju s 66. členom ustave. Predlagatelj dodaja, da bi za prekrške smele biti predpisane le sankcije, kakršne so predpisane za kazniva dejanja. Predlaga razveljavitev izpodbijanih določb.

3. Pobudnik Edvin Zuljan izpodbija peti odstavek 117. člena ZVCP. Določba naj bi v pretirani meri posegala v pridobljene pravice in ustvarjala neenakost med vozniki. Pobudnik meni, da je vozniško dovoljenje pravica, s katero se uresničuje pravica do svobodnega gibanja. Z možnostjo udeležbe v prometu naj bi bila povezana tudi možnost za opravljanje službenih obveznosti in s tem za pridobivanje dohodka. Zakon bi moral razlikovati med primeri, ko je vožnja pod vplivom alkohola vzrok za prometno nesrečo, in primeri, ko do prometne nesreče še ni prišlo. Te udeležence v cestnem prometu bi za potreben čas iz prometa izločil že izrek varstvenega ukrepa začasne prepovedi vožnje mo-

tornega vozila. Taka sankcija naj bi v zadostni meri vplivala na voznike in hkrati ne bi pretirano posegala v pridobljene pravice. Pobudnik tudi meni, da predpisana sankcija pomeni za kaznovanega le povzročanje stroškov. Nadalje naj bi izpodbijana določba omogočala pretirano arbitrarnost policije in preprečevala, da bi obdolženec v sodnem postopku imel tudi dejansko možnost obrambe. Pobudnik izkazuje pravni interes s predložitvijo odločbe o prekršku, s katero mu je bila izrečena sporna sankcija. Predlaga razveljavitev izpodbijane določbe.

4. Sodnik za prekrške v Dravogradu izpodbija peti odstavek 117. člena, drugi odstavek 119. člena in sedmi odstavek 120. člena ZVCP. S tem, ko je zakonodajalec predpisal obvezen izrek sankcije, naj bi sodnikom preprečil, da bi v posamičnih primerih upoštevali okoliščine, ki so pomembne za izbiro kazenske sankcije in njeno odmero. Tako naj bi ne bilo mogoče upoštevati znatnih razlik v stopnji odgovornosti, nagibov za storitev prekrška, stopnjo ogrožanja, okoliščin, v katerih je bil prekršek storjen, prejšnjega življenja storilca, njegovih osebnih razmer in obnašanja po storjenem prekršku. Ker gre za stransko kazen, naj bi sodnik za prekrške ne mogel uporabiti niti določb o omilitvi kazni. Predpisana sankcija pa naj bi bila nesorazmerna tudi zaradi tega, ker je zakonodajalec v primeru hujših oblik kaznivih ravnanj, to je kaznivih dejanj, izbira sankcije prepustil sodnikom, v primeru prekrškov kot lažjih kršitev pa ne. Izpodbijana določba naj bi bila zaradi tega v nasprotju z načelom enakosti pred zakonom (drugi odstavek 14. člena ustave). Predlagatelj je zahtevi priložil sklepe o prekinitvi postopkov, ki tečejo zaradi prekrškov, za katere je treba izreči izpodbijano sankcijo.

5. Pobudnica Majda Kovač izpodbija sedmi odstavek 120. člena ZVCP. Sankcija prenehanja vozniškega dovoljenja naj bi pomenila poseg v njene pravice, ta pa naj bi bil dopusten le, če posameznik z izvrševanjem pravice ovira ali ogroža druge. Zgolj z odklonitvijo preizkusa alkoholiziranosti naj bi ta pogoj ne bil izpolnjen. Odklonitev takega preizkusa naj bi še ne dokazovala, da je voznik res vinjen. Zaradi tega naj bi bila izpodbijana določba v nasprotju s 15. členom ustave. Ker naj bi bila predpisana sankcija v nesorazmerju s težo prekrška in v nesorazmerju s sankcijami, predpisanimi za kazniva dejanja kot hujše oblike kaznivih ravnanj – Kazenski zakonik (Uradni list RS, št. 63/94 in 23/99 - v nadaljevanju: KZ), naj bi prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja poznal le kot varnostni ukrep naj bi bila izpodbijana določba v nasprotju z načelom enakosti pred zakonom (14. in 22. člen ustave). Pobudnica izkazuje pravni interes s predložitvijo odločbe o prekršku, s katero ji je bila izrečena sporna sankcija. Predlaga razveljavitev izpodbijane določbe.

6. Pobudniki Anton Vidmar, Oskar Birsa, Jožef Kompara in Matjaž Vidmar izpodbijajo peti odstavek 117. člena, drugi odstavek 119. člena in sedmi odstavek 120. člena ZVCP. Izpodbijana sankcija naj bi po teži in naravi presegala kazni, ki se izrekajo za istovrstna kazniva dejanja. Nedopustno naj bi posegala v pridobljene pravice. Vozniško dovoljenje naj bi bilo mogoče pridobiti po daljšem temeljitejšem študiju predpisov, opravi ustreznih testov, opravljenem usposabljanju pri vožnji vozil ter polaganju izpitov. Z njegovo razveljavitvijo naj bi se razveljavilo tudi pridobljeno šolsko oziroma strokovno znanje. Razveljavitev vozniškega dovoljenja naj bi bila dopustna le, če bi bila njegova pridobitev posledica kaznivega dejanja. Ker z izrekom sporne sankcije vozniško dovoljenje preneha veljati za vse kategorije vozil, naj bi izpodbijane določbe onemogočale opravljanje poklica. Sporna sankcija naj bi ne bila usklajena s kazensko zakonodajo, po kateri je sodišče tisto, ki o sankciji odloči po presoji vseh okoliščin primera. Iz navedenih razlogov naj bi

bile izpodbijane določbe v nasprotju z ustavnim varstvom pridobljenih pravic, načeli pravne države in enakostjo pred zakonom. Pobudnika Jožef Kompara in Matjaž Vidmar menita, da so izpodbijane določbe ZVCP v nasprotju z enakim varstvom pravic tudi zaradi tega, ker ne omogočajo sodnega varstva vsem osebam, ki jim je bila izrečena sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja. Pobudnik Matjaž Vidmar še meni, da bi bilo sankcijo za odklonitev preizkusa, ali oseba vozi pod vplivom mamil, dopustno izreči le, če bi bila zalotena pri storitvi pomembnejšega prekrška ali če bi policist utemeljeno sumil, da je voznik pod vplivom mamil. Pobudnika Oskar Birsa in Matjaž Vidmar tudi menita, da bi morala biti oseba poučena o posledicah odklonitve takega preizkusa. Podobno naj bi bilo namreč tudi v kazenskem pravu sprejeto načelo, da mora biti oseba ob pridržanju ali aretaciji poučena o razlogu za poseg v svobodo gibanja in o pravicah, ki mu gredo ob tem. Pobudniki izkazujejo pravni interes s pravnomočnimi odločbami o prekršku, s katerimi so jim bile izrečene sankcije iz petega odstavka 117. člena oziroma iz sedmega odstavka 120. člena ZVCP. Predlagajo razveljavitev izpodbijanih določb.

7. Sodnik za prekrške v Izoli izpodbija kaznovalne določbe ZVCP, ki jih posebej našteva, in 215. člen istega zakona. Večina kaznovalnih določb naj bi ne bila v skladu z načelom določenosti pri predpisovanju kazenskih sankcij (28. člen ustave). V njih naj bi namreč ne bili določeni znaki prekrška, ampak zgolj napotilo na materialnopravno določbo. Zaradi tega naj bi ne bilo mogoče ugotoviti, katero ravnanje je prepovedano. Pogosto namreč ista materialnopravna določba vsebuje več medsebojno pogojenih obveznosti in prepovedi, tako da ni jasno, ali je prekršek kršitev vsake izmed njih ali zgolj vseh skupaj. Tak primer naj bi bili določbi sedmega odstavka 91. člena in drugega odstavka 23. člena ZVCP. V petem odstavku 120. člena, na katerega je navezana sankcija iz sedmega odstavka istega člena, pa naj bi določeno ravnanje ali opustitev sploh ne bilo predpisano. Iz nekaterih določb ZVCP naj bi ne bilo razvidno, ali gre za prekršek, kaznivo dejanje ali gospodarski prestop. Zaradi tega naj bi ne bilo mogoče določiti, kateri organ je pristojen za odločanje, to pa naj bi utemeljevalo kršitev 2. in 23. člena ustave. Člen 215 ZVCP pa naj bi bil v nasprotju z domnevo nedolžnosti (27. člen ustave) in prepovedjo samoobdolžitve in obdolžitve svojih bližnjih (četrti alineja 29. člena ustave). Predlagatelj je zahtevi priložil odločbo o prekinitvi postopka zaradi prekrška po sedmem odstavku 120. člena ZVCP in izpis iz vpisnika vloženih predlogov za začetek postopka o prekršku. Iz izpisa je razvidno, da pred Sodnikom za prekrške v Izoli teče postopek zaradi prekrškov iz določb zakona o varnosti cestnega prometa, ki so navedene v 4. točki izreka.

8. Pobudnica Vesna Avbar izpodbija prvi odstavek 215. člena ZVCP. Določba naj bi uveljavila načelo objektivne odgovornosti v kaznovalnem pravu. Ker naj bi od domnevnega storilca prekrška izsiljevala priznanje, pa naj bi bila v nasprotju s četrto alinejo 29. člena ustave. Pobudnica izkazuje pravni interes z obvestilom policijske uprave, po katerem je dolžna bodisi plačati denarno kazen bodisi v skladu z izpodbijano določbo ZVCP navesti podatke o vozniku.

9. Pobudnik Goran Mršič izpodbija sedmi odstavek 120. člena ZVCP. Meni, da ta določba, ki opredeljuje sankcijo, nima ustrezne povezave v materialnopravni določbi petega odstavka istega člena. Pravni interes izkazuje s predložitvijo odločbe, s katero mu je bila izrečena kazen na podlagi sedmega odstavka v zvezi s petim odstavkom 120. člena ZVCP.

10. Pobudnik Jože Sitar izpodbija ZVCP v celoti, izrecno pa četrti in peti odstavek 117. člena in prvi (pravilno: tretji) odstavek 127. člena. Ne strinja se z vrtočlavi kazni in z razveljavitvijo vozniškega dovoljenja že zaradi storitve prekrška, s katerim ni nihče ogrožen. Predlaga, naj ustavno sodišče presodi ZVCP predvsem z vidika pravičnosti. Pravni interes izkazuje z odločbo o prekršku, s katero je bil kaznovan zaradi prekrška iz c točke četrtega odstavka 117. člena in iz prvega odstavka 127. člena ZVCP.

11. Pobudnik Jože Gornik izpodbija tretji odstavek 120. člena ZVCP. Meni, da bi udeležene v prometu moral imeti možnost, da strokovni pregled zaradi ugotovitve alkoholiziranosti zahteva tudi v primeru, ko niso podani zdravstveni razlogi zoper preizkus s sredstvi ali napravami. Mnogi udeleženci naj bi namreč kljub potrebni skrbnosti ne uspeli opraviti preizkusa s sredstvi ali napravami. V praksi naj bi se tudi dogajalo, da policist že po enem neuspelem preizkusu ugotovi, da se udeležene ni držal navodil proizvajalca. Postopek za preizkus alkoholiziranosti bi moral biti zato urejen podrobneje. Izpodbijana določba naj bi bila v nasprotju z načeli pravne države (2. člen ustave) in z jamstvom enakega varstva pravic (22. člen ustave). Sporna pa naj bi bila tudi sankcija za odklonitev preizkusa alkoholiziranosti, ker naj bi posegala v pridobljene pravice.

12. Državni zbor se je izjavil glede ustavnosti petega odstavka 117. člena in sedmega odstavka 120. člena ZVCP. Navedel je, da je poostrena sankcija posledica ugotovitev o visokem številu alkoholiziranih voznikov. V zadnjih letih naj bi bil alkoholiziran vsak deseti povzročitelj prometne nesreče z materialno škodo, vsak peti povzročitelj nesreče s telesnimi poškodbami in vsak tretji povzročitelj nesreče s smrtnim izidom. Sankcija prenehanja vozniškega dovoljenja je določena zaradi varnosti drugih udeležencev v prometu in naj bi zato ne bila v neskladju z ustavo. Sklicujoč se na podatke ameriškega National Council of Alcoholism je stopnja 1,5 promila alkoholiziranosti že znak alkoholizma, čeprav še ni zunanjih znakov pijanosti. Zato naj bi bila neutemeljena trditev, da bi smel poklicni voznik s tolikšno stopnjo alkoholiziranosti bodisi poklicno bodisi sicer voziti motorno vozilo. Določbi naj bi bili namreč v interesu varstva drugih udeležencev v prometu in kot taki v skladu s 14. členom ustave. Ker naj bi bil poklicni voznik sam odgovoren za izrek sankcije, naj bi tudi ne bil kršen 66. člen ustave.

13. Vlada je v svojem mnenju povzela stališča Ministrstva za notranje zadeve, oba pa zavračata utemeljenost očitkov glede ustavnosti petega odstavka 117. člena in sedmega odstavka 120. člena ZVCP. Oba sta opozorila na veliko število umrlih v prometnih nesrečah, kar je bil temeljni razlog za sprejem nove, strožje ureditve varnosti cestnega prometa. Število umrlih v prometnih nesrečah na milijon prebivalcev naj bi bilo v državah Evropske unije za približno tretjino, v prometno najbolj varnih državah pa za polovico manjše kot v Sloveniji v letu 1997. Temeljni pogoj za drugačno, manj agresivno ter bolj preišljeno ravnanje udeležencev v prometu in s tem za zmanjšanje števila umrlih v prometnih nesrečah naj bi bila ustrezna normativna ureditev varnosti cestnega prometa. Razlogi za 80% prometnih nesreč v zadnjih letih naj bi bili alkoholiziranost in kršitve pravil o hitrosti, prehitvanju, smeri vožnje in prednosti na križišču. Zaradi tega naj bi bile za te kršitve v novem zakonu predpisane kazenske točke. Vlada meni, da očitki sindikata glede kršitve enakosti pred zakonom niso utemeljeni. V vsakem poklicu naj bi obstajala vrsta predpisanih, strokovnih, običajnih ali moralnih omejitev, ki jih mora tisti, ki opravlja tak poklic, spoštovati. Opravljanje številnih poklicev in ne le poklica voznika naj bi bilo pogojeno z določenimi omejitvami tudi v prostem času. Vozniškega dovoljenja naj bi tudi ne bilo

mogoče primerjati s šolskim spričevalom ali diplomom, s katero imetnik dokazuje doseženo izobrazbeno stopnjo. Možna naj bi bila le primerjava z licenco za opravljanje poklica oziroma dejavnosti, to pa imetnik izgubi, če prekrši določena pravila ali če ne izpolnjuje več predpisanih pogojev. Vozniško dovoljenje, kot eden od pogojev za upravljanje vozil v cestnem prometu, je upravna odločba, ki se izda pod pogoji, ki jih določa zakon, in ki velja, dokler so zakonski pogoji izpolnjeni. Vozniško dovoljenje naj bi ne bilo pravica, ampak privilegij tistih, ki izpolnjujejo predpisane pogoje, med katerimi so starost, telesna in duševna zmožnost, usposobljenost in v nekaterih primerih tudi nekaznovanost. Podobne ureditve naj bi poznali povsod po Evropi, izrecno pa je vlada omenila odločbo nemškega zveznega upravnega sodišča, ki naj bi potrjevalo njeno stališče. Pri tako visokih stopnjah alkoholiziranosti, ki kažejo na določeno mero navajenosti, če že ne odvisnosti,¹ bi ne bilo le nesmiselno, temveč tudi nevarno razlikovati med poklicnimi in nepoklicnimi vozniki oziroma prvim dajati še bonitete. V evropskih državah, v katerih uporabljajo kazenske točke (Nemčija, Francija, Anglija), naj bi bila vožnja pod vplivom alkohola sankcionirana z največjim številom točk, v Angliji pa naj bi voznik izgubil vozniško dovoljenje. Kazenske točke naj bi se povsod seštevale ne glede na to, s katero kategorijo vozil je bil prekršek storjen. Vezane so namreč na imetnika vozniškega dovoljenja, ki naj bi bil (ali pa ne) glede na svoje telesne in duševne značilnosti sposoben za varno vožnjo in osebnostno primeren za voznika. Poleg tega naj bi bili medicinski in psihološki kriteriji za vožnjo vozil višjih kategorij strožji od tistih za nižje kategorije. V primeru ugoditve zahtevi pa bi se zgodilo ravno nasprotno. Kazenske točke naj bi v primerjanih državah dobival le manjši delež voznikov (manj kot 10%), delež tistih, ki izgubijo vozniško dovoljenje, pa naj bi bil od dva do tri na tisoč imetnikov vozniških dovoljenj.

B) - I

14. Ustavno sodišče je na podlagi šeste alineje 52. člena Poslovnika ustavnega sodišča Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 49/98) zadevo obravnavalo prednostno.

15. Sindikat cestnega prometa Slovenije ima položaj predlagatelja v postopku pred ustavnim sodiščem (23. člen zakona o ustavnem sodišču, Uradni list RS, št. 15/94 - v nadaljevanju: ZUstS). Je reprezentativni sindikat. Izpodbijani določbi petega odstavka 117. člena in sedmega odstavka 120. člena ZVCP določata sankcijo prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja, veljavno vozniško dovoljenje pa je predpostavka za opravljanje poklica voznika. Ti so člani predlagatelja.

16. Po 23. členu ZUstS lahko sodišče vloži zahtevo za presojo ustavnosti zakona, če tako vprašanje nastane v zvezi s postopki, ki jih vodi. Ustavno sodišče je že odločilo, da so sodniki za prekrške glede na svoje pristojnosti del sodne oblasti (nazadnje v odločbi št. U-I-167/97 z dne 13. 11. 1997, Uradni list RS, št. 45/97 in 73/97 ter OdIUS VI, 145). Zato jim gre položaj predlagatelja v postopku pred ustavnim sodiščem. Druga predpostavka za obravnavanje zahteve je, da je vprašanje o ustavnosti zakona nastalo v zvezi s postopki, ki jih sodnik za prekrške vodi. Obstoj te

¹ Po medicinsko-psiholoških kriterijih, ki jih po navedbah vlade uporabljajo nemška sodišča, predstavlja koncentracija 0,8 promila alkohola tisto mejo, pri kateri je oseba s povprečnimi navadami pitja alkohola že zelo prizadeta; koncentracija 1,1 promila predstavlja absolutno nevarnost za promet in je povod za sum na uživanje alkohola, ki je izven v družbi običajne mere; pri 1,3 promila naj bi že bila prekoračena meja socialnega pitja; 1,5 promila naj bi bil po kriterijih ameriškega National Council of Alcoholism že znak alkoholizma, čeprav še ni zunanjih znakov pijanosti.

predpostavke bo sodišče praviloma izkazalo s sklepom o prekinitvi postopka, ki ga sprejme na podlagi 156. člena ustave. Zahtevi Sodnika za prekrške iz Dravograda so glede vseh treh določb ZVCP, ki jih izpodbija, predloženi sklepi o prekinitvi postopka. Predpostavke za obravnavanje so torej podane. Sodnik za prekrške v Izoli je svoji zahtevi priložil sklep o prekinitvi postopka glede postopka po sedmem odstavku 120. člena ZVCP in računalniški izpis vpisnika o zadevah, glede katerih je podan predlog za uvedbo postopka o prekršku. Hkrati je opozoril na določbo devetega odstavka 105. člena zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83, 36/83 - popr., 42/85, 47/87, 5/90 in Uradni list RS, št. 10/91, 13/93, 66/93, 39/96, 61/96 - odl. US, 35/97, 73/97 - odl. US, 87/97 in 73/98 - v nadaljevanju: ZP), po kateri je mogoče predlog za uvedbo postopka o prekršku zavrniti še pred uvedbo postopka. Zato je ustavno sodišče odločilo, da je zahteva iz 23. člena ZUstS izpolnjena tudi glede določb, glede katerih je podan samo predlog za uvedbo postopka o prekršku.

17. Po določbi 24. člena ZUstS mora tisti, ki vložil pobudo za začetek postopka, izkazati svoj pravni interes. Ta je podan, če predpis, katerega oceno pobudnik predlaga, neposredno posega v njegove pravice, pravne interese oziroma pravni položaj. Pravni interes je gotovo izkazan v primeru, ko bo izpodbijana določba ZVCP uporabljena v postopku o prekršku, ki že teče zoper pobudnika, oziroma je že bila uporabljena, pa je kaznovani vložil ustavno pritožbo. Tak je položaj pobudnikov Edvina Zuljana, Antona Vidmarja in Jožefa Kompare glede petega odstavka 117. člena, Majde Kovač in Oskarja Birse glede sedmega odstavka 120. člena v zvezi s tretjim odstavkom istega člena, Gorana Mršiča in Matjaža Vidmarja glede sedmega odstavka 120. člena v zvezi s petim odstavkom istega člena in Jožeta Sitarja glede c točke četrtega odstavka in petega odstavka 117. člena ter glede tretjega odstavka 127. člena ZVCP. Podoben je položaj pobudnice Vesne Avbar glede prvega odstavka 215. člena ZVCP.

18. Vprašljiv pa je pravni interes pobudnikov Antona Vidmarja in Jožefa Kompare glede prvega in drugega odstavka 119. člena ter sedmega odstavka 120. člena, pobudnikov Oskarja Birse in Matjaža Vidmarja glede petega odstavka 117. člena in prvega ter drugega odstavka 119. člena ter Jožeta Vuka glede vseh določb, ki jih izpodbija. Procesne predpostavke glede petega odstavka 117. člena, prvega in drugega odstavka 119. člena in sedmega odstavka 120. člena so podane, ker presojo njihove ustavnosti zahtevajo že drugi vlagatelji. Zaradi tega ni bilo treba odločiti o tem, ali imajo pravni interes tudi navedeni pobudniki. V presojo o obstoju pravnega interesa Jožeta Vuka za oceno ustavnosti šestega odstavka 123. člena ter prvega in sedmega odstavka 124. člena pa se ustavno sodišče ni spuščalo zaradi tega, ker je pobuda očitno neutemeljena, presoja o obstoju pravnega interesa pa bi bila bolj zapletena od presoje o utemeljenosti pobude. Izpodbijani določbi je pobudnik navedel med določbami, ki govorijo o sankciji prenehanja veljavnosti voznškega dovoljenja, ni pa navedel posebnih razlogov, zakaj naj bi bili v neskladju z ustavo. Iz istih razlogov ustavno sodišče ni presojalo, ali je podan pravni interes Jožeta Sitarja za izpodbijanje ZVCP (z izjemo tistih določb, na podlagi katerih je bil kaznovan). Pobudnik namreč niti po pozivu k dopolnitvi pobude ni navedel, s katerimi določbami ustave naj bi bile v neskladju. Zato je ustavno sodišče njuni pobudi kot očitno neutemeljeni zavrnilo.

19. Po navedenem je ustavno sodišče pobude sprejelo v obsegu, ki je razviden iz 1. in 2. točke izreka, in glede na izpolnjene pogoje iz četrtega odstavka 26. člena ZUstS takoj nadaljevalo z odločanjem o zadevi.

B) - II

20. Očitek, da so določbe: a) četrtega, petega in šestega odstavka 21. člena, šestega odstavka 24. člena, drugega odstavka 25. člena, četrtega odstavka 27. člena, petega odstavka 28. člena, petega odstavka 102. člena, enajstega odstavka 106. člena, četrtega odstavka 108. člena, tretjega odstavka 109. člena, tretjega, četrtega in petega odstavka 117. člena, tretjega odstavka 118. člena, tretjega odstavka 127. člena ter petega in šestega odstavka 174. člena v delu, v katerem se nanašata na četrty odstavek istega člena, osmega in devetega odstavka 182. člena, četrtega odstavka 200. člena ter četrtega, petega in šestega odstavka 172. člena, in b) drugega odstavka 23. člena, šestega odstavka 31. člena, petega odstavka 32. člena, tretjega odstavka 40. člena, trinajstega odstavka 122. člena ter petega in šestega odstavka 174. člena v delu, v katerem se nanašata na prvi odstavek istega člena, ter sedmega odstavka 113. člena v neskladju z načelom zakonitosti v kazenskem pravu (28. člen ustave), ni utemeljen.

21. Člen 28 ustave določa, da nihče ne sme biti kaznovan za dejanje, za katero ni zakon določil, da je kaznivo, in ni zanj predpisal kazni, še preden je bilo storjeno. Ustavna določba zahteva, da je zakon, ki neko ravnanje opredeljuje kot kaznivo, vnaprej določen, jasen in predvidljiv. Smisel te zahteve je v tem, da storilec vnaprej ve, kaj je kaznivo, in se zaveda, da dela nekaj, kar je določeno kot kaznivo ravnanje. Zakon izpolnjuje te zahteve, če je mogoče z ustaljenimi metodami razlage ugotoviti vsebino prepovedanega ravnanja in je na ta način ravnanje organov, ki ga morajo izvajati, determinirano. V kaznovalnem pravu sta prepovedani zakonska in pravna analogija, dopustne pa so metode razlage, ki ostajajo znotraj možnega besednega pomena zakona (npr. gramatikalna, logična in sistematična razlaga). Še posebej v primeru, ko gramatikalna razlaga pripelje do nesmiselnega sklepa, je treba pomen zakona preveriti z drugimi metodami razlage. Tudi v kaznovalnem pravu je namreč pri razlagi treba izhajati iz tega, da je zakon v sebi sklepčna logična celota.

22. ZVCP je pisan tako, da so v začetnih odstavkih posameznega člena opredeljena pravila ravnanja v cestnem prometu, v zadnjih odstavkih istega člena pa je praviloma določena sankcija za kršitev postavljenih pravil. Sankcija je uvedena z obrazcem, ki se glasi: "z denarno kaznijo... se kaznuje za prekršek...", ki ravna v nasprotju s... tega člena." Zakonodajalčeva odločitev ni brez stvarnega razloga. ZVCP predpisuje način ravnanja in pogoje za udeležbo v cestnem prometu (prim. 1. člen zakona), na tako določena pravila pa bodisi je bodisi ni navezana sankcija za primer njihove kršitve. Poleg tega je rešitev, po kateri je kaznovalna določba vključena v člen, ki določa pravila ravnanja, za naslovljenca pregledna, in to morda še bolj kot v prej veljavnih zakonu o temeljnih varnosti cestnega prometa (Uradni list SFRJ, št. 50/88 in nasl.) in zakonu o varnosti cestnega prometa (Uradni list SRS, št. 5/82 in nasl.), v katerih so bile kaznovalne določbe umeščene v nekaj členov na koncu obsežnega zakona. Tak način določanja zakonskih znakov prekrška sam po sebi ni v nasprotju z načelom zakonitosti. Že z vzpostavitev logične zveze med pravilom ravnanja in določbo, ki uvede sankcijo, je namreč mogoče jasno ugotoviti, katero ravnanje je prepovedano.

23. Določbe, naštete v 20. a točki te odločbe, so take. Kot primer naj navedemo le drugi in z njim povezani peti odstavek 21. člena. Drugi odstavek določa: "Voznik mora voziti po desnem smernem vozišču glede na dovoljeno smer vožnje." Četrty odstavek pa se glasi: "Z denarno kaznijo 15.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena." Iz besedila obeh

določb jasno izhaja, da se prepovedna norma glasi: "kdor ne vozi po desnem smernem vozišču glede na dovoljeno smer vožnje". Drugačne razlage si ni mogoče zamisliti. Še bolj jasna sta četrta in peti odstavek 172. člena, ki v kaznovalni določbi še posebej naštevata, kaj je prepovedano. Ker so prepovedi našteje alternativno, je jasno, da vsaka prepoved predstavlja samostojen prekršek.

24. Členi, naštetih v 20.b točki te odločbe, so zgrajeni enako. V enem ali v več začetnih odstavkih so opredeljena pravila ravnanja, v zadnjem odstavku pa je določena sankcija na način, kot je to primer v šestem odstavku 31. člena: "Z denarno kaznijo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.". Od členov, naštetih v 20.a točki, pa se razlikujejo v tem, da odstavki, na katere se sklicuje določba, ki uvede sankcijo, vsebujejo več pravil ravnanja. Ta pravila so po vsebini na različne načine povezana med seboj: lahko urejajo isto življenjsko situacijo (npr. prvi odstavek 23. člena) ali različne (npr. drugi odstavek 31. člena); lahko določajo pravila kumulativno (npr. prvi odstavek 23. člena) ali pa kot pravilo in izjeme od pravila (npr. prvi ter drugi in četrta odstavka 31. člena), v posebnem odstavku pa še pogoje za dopustnost izjeme (npr. drugi ter tretji in četrta odstavka 31. člena) itd. Logična in sistematična razlaga izpodbijanih členov utemeljuje sklep, da je sankcija predpisana za vsako kršitev predpisanih pravil ravnanja.

25. Edino taka razlaga je dopustna tudi ob upoštevanju besednega pomena izpodbijanih določb. Zgolj njihova grammatikalna razlaga namreč ne omogoča, da bi ugotovili vsebino izpodbijanih členov, ki bi bila smiselna. Zveza med pravili ravnanja in kaznovalno določbo je v izpodbijanih členih vzpostavljena z besedo določba, ta pa ni enopomenska. V kontekstu obravnavanega zakona bi lahko pomenila člen, formalno ločen del člena, eno ali več povezanih pravil ravnanja, prepovedano ravnanje. Iz izpodbijanih določb je mogoče sklepati, da ZVCP izraza ne uporablja v vsebinskem, temveč v oblikovnem smislu. Gre za formalno povezan del zakonskega besedila. Običajno je to odstavek (npr. drugi odstavek 23. člena, tretji odstavek 40. člena in šesti odstavek 31. člena) ali točka odstavka (sedmi odstavek 113. člena). Ker so odstavki oziroma točke na različne načine povezani, bi zgolj grammatikalna razlaga določb, ki opredeljujejo sankcijo, privedla do nesmiselnega sklepa.

26. Ker je z ustaljenimi metodami razlage mogoče ugotoviti vsebino prepovedanega ravnanja, so določbe, navedene v 20. točki obrazložitve, v skladu z načelom zakonitosti (28. člen ustave).

27. Pomanjkljivost, ki jo predlagatelj očita drugemu in tretjemu odstavku 33. člena ZVCP, je v tem, da v njiju ni določeno, za katero vrsto kaznivega ravnanja gre. V izpodbijanih odstavkih res ni navedeno, ali gre za prekršek, gospodarski prestopok ali kaznivo dejanje. Očitek torej drži, vendar pa določbi zaradi tega nista v neskladju z ustavo. Ker sta umeščeni v ZVCP, ki določa le prekrške, ne pa drugih kaznivih ravnanj, in ker je z njima določena sankcija kazenskih točk v cestnem prometu, ki jo pozna le ZP, ju je mogoče razumeti le tako, da določata sankcijo za prekršek. Čeprav opisane pomanjkljivosti še ne pomenijo protiusustavnosti, pa v pravnem redu niso zaželeni. Zato bi bilo prav, da jih zakonodajalec čimprej odpravi.

28. Neutemeljen je tudi očitek, da je sedmi odstavek 120. člena ZVCP v delu, v katerem določa sankcijo za kršitev petega odstavka istega člena, v nasprotju z 28. členom ustave. Prvi stavek petega odstavka 120. člena se glasi: "Če policist sumi, da je udeleženec v cestnem prometu pod vplivom mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih sredstev, ki zmanjšujejo njegovo sposobnost za

vožnjo, odredi preizkus s posebnimi sredstvi oziroma napravami ali strokovni pregled, mu prepove nadaljnjo vožnjo in začasno vzame vozniško dovoljenje." V nadaljevanju je določena pristojnost za odločanje o ugovoru zoper policistovo odredbo in dolžnost plačila stroškov preizkusa. Sedmi odstavek 120. člena pa določa sankcijo za voznika in voznika inštruktorja, ki ravna v nasprotju s tretjim ali s petim odstavkom 120. člena.

29. Po grammatikalni in logični razlagi vsebuje izpodbijana določba dve zapovedi: upoštevanje odredbe policista o obvezni izvedbi preizkusa s posebnimi sredstvi oziroma napravami ali strokovnega pregleda in upoštevanje odredbe o prepovedi nadaljnje vožnje. Kršitev odredbe o prepovedi nadaljnje vožnje je sankcionirana v 127. členu ZVCP, za kršitev prve odredbe, tj. za odklonitev preizkusa, pa je sankcija določena v sedmem odstavku 120. člena ZVCP. Tretji odstavek 120. člena, ki predpisuje podobna pravila ravnanja za primer, ko se ugotavlja, ali ima udeleženec v cestnem prometu v organizmu alkohol, sicer izrecno določa, da udeleženec v cestnem prometu "mora" ravnati po odredbi policista. Prepovedano ravnanje v petem odstavku 120. člena je opredeljeno na drugačen način, vendar dovolj jasno, da udeleženec v prometu ve, kaj je sankcionirano.

B) – III

30. Prvi odstavek 215. člena ZVCP se glasi: "Če se pojavi dvom, ali je lastnik oziroma imetnik uporabe vozila v času storitve prekrška vozil vozilo, in če se o tem ne želi izjaviti, se kaznuje za storjeni prekršek, kot da je vozil sam, razen če iz posebej upravičenih razlogov ni mogel vedeti, kdo je vozil vozilo." Izpodbijana določba predpisuje domnevo, da je lastnik oziroma imetnik pravice uporabe vozila storilec prekrška. Domnevo je mogoče izpodbiti na dva načina tako da bodisi obdolženec obremeni sebe ali tretjega bodisi se ugotovi, da obdolženec "iz posebej upravičenih razlogov ni mogel vedeti, kdo je vozil vozilo". Določba je v nasprotju z 22. členom v zvezi z drugo in četrto alineo 29. člena ustave.

31. Že v odločbi št. Up-120/97 z dne 18. 3. 1999 (Uradni list RS, št. 31/99 in OdlUS VIII, 126) je bilo sprejeto stališče, da morajo biti tudi obdolžencu v postopku o prekršku zagotovljena temeljna jamstva poštenega postopka, da pa je raven zagotovljenih pravic lahko v primeru lažjih kršitev z manj hudimi posledicami za kaznovano osebo nižja od tiste, ki je zagotovljena v kazenskem postopku. Bistveno je, da so obdolžencu dane ustrezne in zadostne možnosti, da zavzame stališče tako glede dejanskih kot glede pravnih vidikov nanj naslovljenega očitka. Kriterij za presojo, ali je bil obdolžencu v postopku o prekršku zagotovljen pošten postopek, je jamstvo enakega varstva pravic iz 22. člena ustave v povezavi z določbo 29. člena ustave o pravnih jamstvih v kazenskem postopku.

32. Ena možnost za izpodbijanje domneve iz prvega odstavka 215. člena ZVCP je, da se obdolženec ne brani z molkom, temveč da obremeni nekoga drugega. Po življenjski izkušnji bo to v pretežnem številu primerov oseba, ki sodi v krog obdolženčevih bližnjih. V teh primerih se mora torej obdolženec, ki se želi razbremeniti, ne le odpovedati pravici do molka, temveč tudi obremeniti svojega bližnjega. Pravica, da ne izpove zoper svoje bližnje, je eno izmed temeljnih jamstev poštenega kaznovalnega postopka. Obdolženec s tem dobi možnost, da se brani. Izpodbijana določba je v delu, v katerem mu to možnost odvzema, v nasprotju z 22. členom v zvezi s četrto alineo 29. člena ustave. Poleg tega iz določbe ne izhaja, kdaj se obdolženec razbremeniti ali zastduje že zgolj zatrjevanje, da je prekršek storil tretji,

ali mora to izkazati z nižjo stopnjo verjetnosti, ali pa mora to dokazati z gotovostjo, ki je potrebna za kaznovanje tretjega. Določba ureja specifično situacijo, ki je ZP kot splošni predpis ne pozna. Zato primerjava z instituti ZP in s pravili dokazovanja v teh primerih ni mogoča. Ker obdolženec ne ve, kako naj se brani, je določba v nasprotju z 22. členom v zvezi z drugo alineo 29. člena ustave.

33. Drugi primer, ko se obdolženec lahko razbremeni odgovornosti za domnevno storjeni prekršek, je, če se ugotovi, da obdolženec "iz posebej upravičenih razlogov ni mogel vedeti, kdo je vozil vozilo". Zakonsko besedilo sicer omogoča sklep, da gre za razloge, zaradi katerih lastnik oziroma imetnik pravice uporabe ni imel oziroma ni mogel imeti vozila pod nadzorom, vendar pa ni jasno, kateri izmed teh razlogov so posebej upravičeni. Izpodbijana določba postavlja obdolženca v položaj, ko se sicer sme braniti, vendar ne ve, kako. Ker ni jasno, kakšni so tisti "posebej upravičeni razlogi", ki obdolženca razbremenjujejo odgovornosti za prekršek, je določba prvega odstavka 215. člena ZVCP v nasprotju z drugo alineo 29. člena v zvezi z 22. členom ustave.

34. Po mnenju več pobudnikov in predlagateljev je prvi odstavek 215. člena tudi v nasprotju z domnevno nedolžnostjo (27. člen ustave). Ker je kot je bilo že zgoraj navedeno določba nejasna, se je ustavno sodišče pri presoji tega očitka omejilo na tisti del določbe, ki je nedvoumen.

35. Prvi odstavek 215. člena ZVCP določa izjemo od pravila, da je v dvomu treba obdolženca oprostiti (načelo in dubio pro reo), in zato posega v domnevno nedolžnost (tako tudi v odločbi št. U-I-18/93 z dne 11. 4. 1996, Uradni list RS, št. 25/96 in OdlUS V, 40). Kot je bilo že navedeno, se obdolženec, ki izkoristi pravico do molka v lastni zadevi oziroma da ne izpove zoper svoje bližnje, odgovornosti za storjeni prekršek lahko razbremeni le, če iz posebej upravičenih razlogov ni mogel vedeti, kdo je vozil vozilo. Za odgovornega za prekršek je lahko obdolženec spoznan kljub temu, da obstaja dvom, ali je sploh storilec prekrška, oziroma celo, če je dokazano, da prekrška ni storil. Zaradi tega izpodbijana določba posega v domnevno nedolžnost.²

36. Po ustaljeni ustavnosodni presoji so omejitve ustavnih pravic dopustne, če so v skladu z načelom sorazmernosti. To pomeni, da mora biti omejitev primerna in nujna za dosego zasledovanega ustavno legitimnega cilja ter v sorazmerju s pomembnostjo tega cilja (tretji odstavek 15. člena ustave). Obravnavani poseg v domnevno nedolžnostjo ni dopusten.

37. Določba prvega odstavka 215. člena naj bi zagotovila, da bi bili storilci prekrškov v cestnem prometu tudi dejansko kaznovani. Ob upoštevanju nizke stopnje varno-

sti v prometu, na katero se je zakonodajalec odzval z obravnavanim zakonom, zasledovani cilj ni le ustavno legitim, ampak tudi zaželen. Podana je tudi razumna zveza med posegom in zasledovanim ciljem. Z vzpostavitvijo domneve, da je storilec prekrška lastnik oziroma imetnik vozila, je zasledovani cilj mogoče doseči. Na ta način je zakonodajalec zmanjšal verjetnost, da bi se obdolženec razbremenil zgolj z zanikanjem tega, da je on v času storitve prekrška vozil svoje vozilo. Obstaja tudi razumna zveza med dejstvom, ki se dokazuje, in domnevanim dejstvom. Domneva, da vozilo vozi njegov lastnik oziroma imetnik, je namreč verjetna.

38. Predpisana domneva lahko privede do položaja, ko v trenutku odločanja ne le obstaja dvom o tem, da je storilec prekrška res obdolženec (npr. verjeten alibi), ampak je celo dokazano, da obdolženec to ni (npr. dokazan alibi). V teh primerih poseg ni nujen. Krog kaznovanih oseb je preširok, ker so v njem tudi dokazano nedolžne osebe. Zasledovani cilj, tj. kaznovanje storilcev prekrškov, je mogoče doseči z milejšim sredstvom, na primer z določitvijo domneve, ki je izpodbita v vsakem primeru, ko se dokaže nasprotno. V drugih primerih, tj. ko v času odločanja ostane dvom o tem, ali je obdolženec storilec prekrška, je poseg nujen, ni pa mogoče presoditi, ali je teža posega v sorazmerju z zasledovanim ciljem. Težo posega je namreč mogoče oceniti le, če je znano, v katerih primerih se obdolženec razbremeni. To pa, kot je bilo že zgoraj navedeno, iz izpodbijane določbe ne izhaja.

39. Ker je izpodbijana določba v nasprotju s pravico do obrambe (druga alineo 29. člena v zvezi z 22. členom ustave), deloma pa tudi v nasprotju z domnevno nedolžnostjo (27. člen ustave), jo je ustavno sodišče razveljavilo. Ker je drugi odstavek 215. člena, ki ni bil predmet presoje, povezan s prvim odstavkom, je bilo treba obseg razveljavitve omejiti, kot je razvidno iz 1. točke izreka te odločbe. Razveljavitev prvega odstavka 215. člena ZVCP pa ne pomeni, da bi bila tudi vsaka drugačna določba, ki bi zasledovala isti cilj, tj. poskušala preprečiti izogibanje odgovornosti za prekršek, v nasprotju z ustavo. Taka odločitev pomeni samo to, da je treba legitimen cilj doseči z ustavno dopustnim sredstvom. Če se bo zakonodajalec odločil za novo določbo, bo moral določno opredeliti, kako se obdolženec v postopku lahko razbremeni, nato pa tehtati pomembnost zasledovanega cilja in težo posega. Veljavna določba se nanaša na široko paleto prekrškov od najlažjih, kot so na primer kršitve določb o parkiranju, do takih, ki tako glede na posledice kot glede na predpisano kazen sodijo med hujše (npr. povzročitev prometne nesreče z veliko materialno škodo, visoka prekoračitev hitrosti, vožnja mimo ustavljenega vozila, namenjenega za prevoz otrok). Različne so tudi možnosti za odkritje storilcev teh prekrškov. Pri presoji o teži posega pa je pomembno na primer tudi to, ali se obdolženec razbremeni že v primeru, ko vzpostavi razumen dvom glede dejstva, ali je on storilec, ali šele v primeru, ko dokaže, da to ni.

B) – IV

40. Sankcija, predpisana v petem odstavku 117. člena, v prvem in v drugem odstavku 119. člena ter v sedmem odstavku 120. člena ZVCP naj bi bila v nasprotju z 2., 8., 14., 66., 153. in 155. členom ustave. Zaradi tega, ker je predpisana sankcija prestroga, pa naj bi bila v nasprotju z 2. in s 14. členom ustave. Očitki niso utemeljeni.

41. Izpodbijane določbe predpisujejo sankcijo prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja za:

– vožnjo z več kot 1,5 grama alkohola na kilogram krvi (peti odstavek 117. člena),

² Po stališčih Vrhovnega sodišča Kanade gre za poseg v domnevno nedolžnost, če zakonska določba omogoča obsodbo obdolženca kljub temu, da obstaja razumen dvom o njegovi krivdi. Tak poseg je dopusten, če prestane test sorazmernosti: podani morajo biti ustavno legitimni cilj, razumna zveza med ciljem in omejitvijo, nujnost omejitve za dosego cilja ter sorazmernost med učinkom ukrepa in ciljem (R. v. Chaulk, 1990, kjer je bila predmet presoje domneva prištevnosti). Podobno stališče je bilo zavzeto v zadevi R. v. Downey (1992). Izpodbijani zakon je določal domnevo, da se za osebo, ki živi s prostitutkami ali je običajno v družbi prostitutk, šteje, da ima koristi od prostitucije. Vrhovno sodišče je odločilo, da je zakon v skladu z ustavnimi pravicami. Po stališču Vrhovnega sodišča je cilj, ki ga zasleduje izpodbijana določba (odkritje družbeno pomembnih kaznivih dejanj), dovolj pomemben, da utemeljuje poseg v domnevno nedolžnost, določba pa je tudi skladna z načelom sorazmernosti. Domnevano dejstvo je težko ali sploh nemogoče ugotoviti brez sodelovanja prostitutk, te pa pogosto zaradi strahu niso pripravljene pričati. Poleg tega ne obstaja realna nevarnost, da bi določba prizadela nedolžne osebe; te se v tem primeru lahko razbremenijo tako, da navedejo dokaze, ki vzpostavijo razumen dvom o obstoju domnevanega dejstva. Zgolj navedba dokazov je milejše sredstvo, kot bi bilo pravilo o obrnjenem dokaznem bremenu, teža posega pa je sorazmerna z zasledovanim ciljem. Povzeto po Hogg, Constitutional Law of Canada, Vol. 2, Carswell, Ontario, 1992, str. 48-12 do 48-16.

– vožnjo z več kot 1,1 grama alkohola na kilogram krvi oziroma za vožnjo pod vplivom mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, ki zmanjšujejo sposobnost za vožnjo, in hkrati povzročitev prometne nesreče (prvi in drugi odstavek 119. člena),

– neupoštevanje odredbe policista o izvedbi preizkusa s posebnimi sredstvi ali napravami oziroma o strokovnem pregledu (sedmi odstavek 120. člena). Sankcija je bila v sistem prekrškov uvedena z novelo ZP. V izpodbijanih določbah je predpisana kot obvezna stranska kazen. Olajševalne in oteževalne okoliščine, ki se po splošnih določbah ZP (30. člen) upoštevajo pri odmeri kazenske sankcije, lahko sodnik upošteva v okviru predpisanega razpona glavne kazni, tj. denarne kazni, in sicer od 90.000 do 150.000 tolarjev. Določbe o omilitvi kazni, ki omogočajo izrek denarne kazni pod predpisanim minimumom, omogočajo znižanje denarne kazni do 1.000 tolarjev (31. člen ZP). Po ugotovitvi, da je bil storjen prekršek, sodniku ni treba izreči prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja le v primeru, če so izpolnjeni pogoji za izrek opomina (33. člen ZP). Ob prvem prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja se oseba izloči iz prometa za obdobje šestih mesecev, v nadaljnjih primerih pa za obdobje enega leta. Nova pridobitev vozniškega dovoljenja je pogojena s ponovnim opravljanjem vozniškega izpita za vozila tiste kategorije, s katerimi je bil oziroma so bili storjeni prekrški (sedmi odstavek 124. člena ZVCP). Če so izpolnjeni pogoji za izrek varstvenega ukrepa prepovedi vožnje motornega vozila, je storilca prekrška mogoče izločiti iz prometa še za dodatno obdobje od enega meseca do enega leta.

42. Že v odločbi št. U-I-183/96 z dne 16. 7. 1998 (Uradni list RS, št. 56/98 in OdiUS VII, 146) je bilo sprejeto stališče, da je ustavnosodna presoja zakonodajalčeve odločitve o vrsti kazenske sankcije in njeni višini zadržana. Izbrana kazenska sankcija je v nasprotju z ustavo, če krši načelo zakonitosti (28. člen ustave) ali če zakonodajalec za njeno določitev ni imel razumnega in stvarnega razloga (drugi odstavek 14. člena ustave). Posledice prepovedanega ravnanja in posledice predpisane sankcije, ki jih omenjajo pobudniki, niso edini preudarek, relevanten pri odločanju o vrsti kazenske sankcije in njeni višini. Predpisana kazenska sankcija je odvisna še od pomena varovane dobrine, pogostnosti določenega ravnanja, stopnje njegove nezaželenosti ipd., pomembno pa vpliva nanjo tudi zakonodajalčeva odločitev o namenu(ih) kaznovanja tako nasploh kot v posameznem primeru.

43. Ni treba posebej dokazovati ali utemeljevati, da je premikajoče se motorno vozilo (smrtno) nevarna stvar, množična vsakodnevna uporaba te stvari pa pogoj za normalno življenje. Sodoben promet lahko poteka samo ob popolnem zaupanju v odgovorno ravnanje udeležencev. Z izrekom sankcije prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja je za določen čas onemogočena udeležba v prometu tistim osebam, ki so z vožnjo pod vplivom alkohola ali psihoaktivnih snovi izkazale, da tega zaupanja, ki ga vsi udeleženci v prometu uživajo in ki ga morajo zato tudi vsi opravičevati, niso vredne. Izpodbijana sankcija predstavlja več kot razumen odziv zakonodajalca na splošno znane podatke o velikem številu prometnih nesreč s hudimi posledicami. Iz pojasnil vlade in ministrstva za notranje zadeve izhaja, da je prav vožnja pod vplivom alkohola med najpogostejšimi vzroki za te nesreče. V obrazložitvi predloga zakona o varnosti cestnega prometa (Poročevalec Državnega zbora, št. 5/95, str. 14) je navedeno, da je psihofizično stanje voznikov med petimi najpogostejšimi vzroki prometnih nesreč. Ne glede na to, da bo izrek sporne sankcije lahko imel hujše posledice za osebe, ki potrebujejo vozniško dovoljenje za opravilja-

nje dela, očitek Sindikata cestnega prometa Slovenije o nedopustnem neenakem obravnavanju ni utemeljen. Glede na zasledovani ustavno dopustni namen, tj. za določen čas preprečiti udeležbo v prometu osebam, ki so izkazale, da niso vredne zaupanja, je določitev enake sankcije za vse udeležence v prometu utemeljena. Zakonodajalec je imel tudi dobre razloge za to, da predpiše enako stransko kazen tako za osebe, ki so povzročile prometno nesrečo zaradi alkoholiziranosti ali vpliva psihoaktivnih snovi, kot za osebe, ki "le" vozijo pod vplivom alkohola ali psihoaktivnih snovi oziroma ki "le" odklonijo preizkus tega, ali so pod vplivom navedenih učinkovin. V prvem primeru je dal večji poudarek preprečitvi posledic. Stroga kazen za odklonitev preizkusa pa naj bi preprečila izogibanje sankcijam za vožnjo pod vplivom alkohola in psihoaktivnih snovi.

44. Sporna sankcija je očitno primerna, da doseže zasledovani namen. Zakonodajalec je resda imel možnost izbrati sankcijo, ki bi storilce prekrškov prizadela v manjši meri (pobudniki predlagajo varstveni ukrep prepovedi vožnje, prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja le za kategorijo vozil, s katerim je bil storjen prekršek ipd.), vendar pa je kot je bilo že povedano ta odločitev stvar zakonodajalčeve presoje in z vidika ustave ni sporna. Tudi dejstvo, da KZ ne pozna take sankcije, samo po sebi ne utemeljuje, da bi bila izpodbijana sankcija brez razumnega razloga. V veljavni pravni ureditvi sta sistem prekrškov in sistem kaznivih dejanj dve relativno samostojni pravni področji in je zato zakonodajalec smel določiti tudi dva relativno samostojna sistema sankcij. Zato ni nujno, da bi uvedbi nove sankcije v enem sistemu sledila ustrezna sprememba v drugem. Zakonodajalec sme na primer preizkusiti posledice nove sankcije na določenem področju in jo kasneje bodisi uvesti še na drugo področje bodisi spremeniti ali sploh opustiti. Poleg tega je lahko taka uvedba nove sankcije, ki pomeni spremembo kaznovalne politike, preudarek pri odmeri kazenske sankcije v posamičnih primerih na drugem področju. Prav tako ni utemeljen očitek, da je sporna sankcija v nasprotju z ustavo zaradi tega, ker je v KZ, ki naj bi določal težje oblike kaznivih ravnanj, ukrep s podobnimi posledicami predpisan le kot varstveni ukrep, v ZP pa kot kazen. Izločitev osebe iz prometa je v kazenskem postopku mogoče doseči z zaporno kaznijo, s stransko kaznijo prepovedi vožnje motornega vozila (za čas treh mesecev do enega leta) in z varnostnim ukrepom odvzema vozniškega dovoljenja (za čas od enega do petih let). V postopku o prekršku je poleg kazni prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja (za šest mesecev oziroma za eno leto) mogoče izreči še varstvena ukrepa začasnega odvzema motornega vozila (za čas od enega do šest mesecev) oziroma prepovedi vožnje motornega vozila (za čas od enega meseca do enega leta). Predpisane kazenske sankcije so primerljive. Poleg tega tudi ni mogoče reči, da z uvedbo izpodbijane kazni zakonodajalec očitno ne sledi več enemu izmed temeljnih vodil pri razlikovanju med prekrški in kaznivimi dejanji, ki izhaja iz veljavne ureditve in po katerem so za kazniva dejanja kot hujše oblike kaznivih ravnanj predpisane strožje kazenske sankcije. Na kakšen način naj bi sankcija, predpisana v izpodbijanih določbah, onemogočala učinkovitost obrambe v postopku o prekršku, pa ni jasno. Prav tako tudi ni utemeljen očitek skorajda vseh pobudnikov, da gre za nedopusten poseg v pridobljene pravice. Z ustavo skladno predpisovanje novih sankcij in zaostrovanje kaznovanja ne predstavlja posega v pridobljene pravice. Vozniško dovoljenje daje pravico upravljati z nevarnim sredstvom v prometu in ga pravno ni mogoče enačiti z izobrazbo.

45. Predpisana sankcija ni v neskladju z načelom enakosti pred zakonom (drugi odstavek 14. člena ustave) niti zaradi tega, ker jo sodnik za prekrške v nekaterih primerih

mora izreči. Izpodbijane določbe sodnikom ne preprečujejo, da bi ne mogli upoštevati olajševalnih in oteževalnih okoliščin, pomembnih za odmero kazni (30. člen ZP), niti ne preprečujejo uporabe določb o omilitvi kazni (31. člen ZP). Posledica izpodbijanih določb je le to, da je polje presoje pri izbiri in odmeri kazni manjše kot v primeru, ko je izrek stranske kazni predpisan fakultativno. Del presoje o odmeri kazni je torej opravil zakonodajalec. Kljub uveljavljenosti t. i. načela individualizacije kazenskih sankcij tako v domačem kot tudi v primerjalnem kaznovalnem pravu taka zakonska rešitev ni neobičajna. Pristojnost za uresničitev tega načela je tako v teoriji kot v pozitivnem pravu razdeljena med zakonodajalca in sodišče. Znanе so tudi absolutno določene kazni, še pogosteje pa zakonodajalec kot absolutno predpiše spodnjo mejo kazni. Za oženje polja presoje sodišč ima lahko zakonodajalec utemeljene razloge. Velik razpon predpisane kazni lahko povzroči, da se zakonodajalčeva namera po strožjem kaznovanju izjalovi. Poleg tega manjši razponi predpisanih kazni omogočajo enotnejšo kaznovavno politiko. Razlogi, navedeni v 43. in v 44. točki obrazložitve te odločbe, utemeljujejo, da je sankcija, predpisana v izpodbijanih določbah, v tipičnem primeru razumna. Pri tem je treba tudi upoštevati, da je eno skupino primerov, tj. povzročitev prometne nesreče zaradi vpliva alkohola ali psihoaktivnih snovi, pa so posledice prometne nesreče neznatne (tretji odstavek 119. člena ZVCP), zakonodajalec izločil iz skupine kršitev, za katere je predpisano obvezno prenehanje veljavnosti voznškega dovoljenja. Tako si ni mogoče zamisliti kakšnega izjemnega primera, ko bi bila sporna sankcija ekscesna. Podobna sankcija je za primer storitve najtežjih kršitev v cestnem prometu, kot je na primer vožnja pod vplivom alkohola, predvidena v praktično vseh pravnih redih. Pojavlja se v dveh oblikah: kot odvzem voznškega dovoljenja za določeno obdobje, predpisano z zakonom, oziroma kot prenehanje veljavnosti voznškega dovoljenja z možnostjo pridobitve novega po poteku določenega časa. Ponekod je predpisana sankcija tudi obvezna.³ Določbe, ki predpisujejo obvezen izrek sporne kazni, iz navedenih razlogov niso arbitrarne.

46. Peti odstavek 117. člena, prvi in drugi odstavek 119. člena ter sedmi odstavek 120. člena ZVCP po navedenem niso v neskladju z 2. in s 14. členom ustave.

47. Neutemeljen je tudi očitok Jožeta Gornika o neskladnosti tretjega odstavka 120. člena ZVCP z 2. členom in z 22. členom ustave. Iz namena sankcioniranja gole odklonitve preizkusa alkoholiziranosti, opisanega v 41. točki obrazložitve te odločbe, izhaja, da mora biti vozniku dana možnost, da preizkus alkoholiziranosti tudi dejansko opravi. To pomeni, da je treba razlikovati med primerom, ko oseba odkloni preizkus, in primerom, ko ga kljub potrebni skrbnosti ne uspe opraviti. V tem drugem primeru je pristojni organ podobno kot v primeru, ko so podani zdravstveni razlogi (tretji odstavek 120. člena ZVCP) dolžan odrediti strokovni pregled. Taka razlaga izhaja iz celote določb 116., 120. in

121. člena ZVCP, ki določajo način ugotavljanja, ali je voznik pod vplivom alkohola. V zakonu je torej že vse, kar bi po pobudnikovem mnenju moralo biti. Neutemeljena je tudi navedba pobudnikov Oskarja Birse in Matjaža Vidmarja, da bi morala biti oseba poučena o posledicah odklonitve preizkusa, določenih v sedmem odstavku 120. člena ZVCP. Primerjava s poukom ob odvzemu prostosti v tem primeru ne vzdrži. Prav tako taka zahteva ne izhaja iz drugih določb ustave. Udeleženci v prometu so bili ob sprejetju zakona in tudi kasneje na različne načine seznanjeni z novimi pravili ravnanja v prometu. To pa seveda ne pomeni, da ni treba, da bi bil postopek izvedbe preizkusa opravljen v skladu z zakonom. Pravilna izvedba tega postopka, o čemer se mora sodnik, ki odloča v postopku o prekršku, prepričati, je namreč pogoj za odločitev o obstoju prekrška iz sedmega odstavka 120. člena ZVCP.

48. Neutemeljen je tudi očitok več pobudnikov o neskladnosti izpodbijanih določb s 66. členom ustave, po katerem država ustvarja možnosti za zaposlovanje in za delo ter zagotavlja njuno zakonsko varstvo. Ta določba zakonodajalcu ne preprečuje, da s sankcijami za kazniva ravnanja, predpisanimi z zakonom, začasno omeji posameznikove možnosti za zaposlitev. Prav tako ni utemeljen očitok o neskladnosti izpodbijanih določb z ustavno določbo o enakem varstvu pravic. Pravice obdolženca v postopku o prekršku so urejene v ZP, ne pa v ZVCP. Ustavnost določbe ZP, ki osebam, ki jim je bila izrečena kazen prenehanja veljavnosti voznškega dovoljenja, preprečuje vložitev zahteve za sodno varstvo (202. člen), je predmet posebnega postopka, ki teče pred ustavnim sodiščem. V čem naj bi bile izpodbijane določbe v nasprotju z 8. členom, s 153. členom in s 155. členom ustave, pa pobudniki niso utemeljili.

C)

49. Ustavno sodišče je to odločbo sprejelo na podlagi 21. člena, 25. člena, drugega odstavka 26. člena in 43. člena ZUstS v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, dr. Miroslava Geč-Korošec, Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Lojze Ude, dr. Mirjam Škrk in dr. Dragica Wedam-Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno, razen glede 2. točke izreka, ki jo je sprejelo s sedmimi glasovi proti dvema. Proti sta glasovali sodnici Geč-Korošec in Wedam-Lukič, ki sta dali odklonilni ločeni mnenji.

Št. U-I-313/98
Ljubljana, dne 12. aprila 2000.

Predsednik
Ustavnega sodišča RS
Franc Testen l. r.

³Tako Pradel, Droit Pénal Comparé Dalloz, Paris, 1995, str. 600.

Po avstrijskem Zveznem zakonu o voznškem dovoljenju (Bundesgesetz über den Führerschein) se voznško dovoljenje odvzame oziroma njegova veljavnost omeji, če se voznik izkaže za nezanesljivega za vožnjo (prvi odstavek §24). Za nekatere kršitve zakon predpisuje obdobje, za katerega se voznško dovoljenje odvzame (npr. § 26). Tako se na primer voznško dovoljenje odvzame za najmanj tri mesece, če vsebnost alkohola v krvi znaša 1,2 g/l do 1,6 g/l oziroma 0,6 mg/l do 0,8 g/l v izdihanem zraku (prvi odstavek § 26). Po francoskem zakoniku o cestah (Code de la route) veljavnost voznškega dovoljenja preneha, če se število točk zniža na nič, to pa se lahko zgodi tudi v primeru enkratne storitve določenih prekrškov (Art. L. 11-1). Po nemškem zakonu o cestnem prometu (Straßenverkehrsgesetz) se podoben ukrep, tj. prepoved vožnje, v primeru storitve prekrška v cestnem prometu, lahko izreče, v primeru storitve določenih prekrškov (npr. vožnja kljub temu, da ima oseba v krvi 0,8 ali več promilov alkohola) in izreka denarne kazni zanje pa se praviloma izreče (§ 25).

1528. Odločba o ugotovitvi neskladnosti 202. člena zakona o prekrških z ustavo

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobudi Franca Peternelja iz Cerknega, ki ga zastopa Daniel Vehar, odvetnik v Škofji Loki in Jožeta Gornika iz Sodražice, ki ga zastopa Zvone Janež, odvetnik v Ribnici, na seji dne 16. marca 2000

odločilo:

1. Člen 202 zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83, 36/83 - popr., 42/85, 47/87, 5/90 in Uradni list RS, št. 10/91, 13/93, 66/93, 39/96, 61/96 - odl. US, 35/97, 73/97 - odl. US, 87/97 in 73/98) je v neskladju z ustavo.

2. Državni zbor mora protiustavnost, ugotovljeno v 1. točki te odločbe, odpraviti v roku šest mesecev od dneva objave te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. Do odprave protiustavnosti, ugotovljene v 1. točki izreka, je zahtevo za sodno varstvo mogoče vložiti tudi zoper odločbo o prekršku, izdano na drugi stopnji, če je izrečena kazen prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja. Rok za vložitev zahteve za sodno varstvo zoper takšno odločbo, ki je bila vročena obdolžencu pred objavo te odločbe, začne teči naslednji dan po njeni objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Obrazložitev**A)**

1. Pobudnika sta pri ustavnem sodišču vložila ustavni pritožbi zoper odločbi Vrhovnega sodišča, s katerima sta bili njihni zahtevi za sodno varstvo kot nedovoljeni zavrženi. Zatrjuje, da bi bilo treba 202. člen zakona o prekrških (v nadaljevanju: ZP) razlagati tako, da bi bila zahteva za sodno varstvo dovoljena tudi v primeru, ko je izrečena stranska kazen prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja. Ker naj bi bila kazen prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja v svojih posledicah enaka oziroma celo težja od varstvenega ukrepa prepovedi vožnje motornih vozil, je po stališču pobudnikov treba zahtevo za sodno varstvo dopustiti v obeh primerih. Le taka razlaga ZP naj bi bila v skladu z voljo zakonodajalca. Pobudnik Jože Gornik meni, da mu je bila kršena pravica do pravnega sredstva (25. člen ustave), pobudnik Franc Peternelj pa zatrjuje kršitev pravice do sodnega varstva (23. člen ustave). Ob upoštevanju teh navedb je ustavno sodišče štel, da pritožnika izpodbijata skladnost 202. člena ZP z ustavo. Zato je pobudi izločilo in ju zaradi skupnega obravnavanja in odločanja združilo v obravnavani zadevi, z odločitvijo o ustavnih pritožbah pa počakalo do odločitve v tej zadevi.

2. Državni zbor meni, da pobudi nista utemeljeni. Očitok o kršitvi pravice do pravnega sredstva (25. člen ustave) naj bi bil neutemeljen, ker sta pobudnika imela možnost, da zoper odločbo o prekršku vložita pritožbo. Kršitev pravice do sodnega varstva (23. člen ustave) pa naj bi ne bila podana zaradi tega, ker o prekrških, določenih z ZVCP, odločajo sodniki za prekrške, ki so del sodne oblasti. Omejitve izrednih pravnih sredstev na določene primere naj bi ne posegala v ustavne določbe in v Konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 - EKČP).

B)

3. Ustavno sodišče je na podlagi šeste alineje 52. člena Poslovnika ustavnega sodišča Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 49/98) zadevo obravnavalo prednostno.

4. Ustavno sodišče je pobudi sprejelo in glede na izpolnjene pogoje iz četrtega odstavka 26. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 - v nadaljevanju: ZUstS) takoj nadaljevalo z odločanjem o zadevi.

5. Zahteva za sodno varstvo je izredno pravno sredstvo, ki jo je po 202. členu ZP mogoče vložiti zoper drugostopno odločbo (a) če so za prekršek izrečeni kazen zapora, varstveni ukrep prepovedi opravljanja samostojne dejavnosti ali poklica ali prepovedi vožnje motornega vozila, (b) če je za prekršek izrečena denarna kazen 100.000 oziroma 300.000 tolarjev ali (c) če je odločeno o premoženjskopravnem zahtevku ali o odvzeti premoženjski koristi v znesku nad 300.000 tolarjev.

6. Člena 202 ZP ni mogoče razlagati tako, da je zahteva za sodno varstvo dopustna tudi v primeru, ko je izrečena kazen prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja. Zakonsko analogijo, ki jo kot metodo razlage predlagata pobudnika, je dopustno uporabiti v primeru, ko gre za pravno praznino. Obravnavani primer ni tak. Po besedni in logični razlagi zakonskega besedila so primeri, v katerih je zahteva za sodno varstvo dopustna, naštetih taksativno. Tak sklep potrjuje tudi narava zahteve za sodno varstvo. Gre za izredno pravno sredstvo, možnost izpodbijanja sodnih odločb z izrednimi pravnimi sredstvi pa je že po naravi stvari omejena. Poleg tega pa tudi ni mogoče sklepati, da je zakonodajalec ob dopolnitvi sistema sankcij "pozabil" na to, da bi moral razširiti dostop do Vrhovnega sodišča. Iz odgovora Državnega zbora izhaja prav nasprotno.

7. Za kršitev pravice do sodnega varstva (23. člen ustave) oziroma pravice do pravnega sredstva (25. člen ustave) očitno ne gre. Kazen prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja lahko izreče le sodnik za prekrške (prvi odstavek 258. člena ZP), ki ima po veljavni zakonodaji položaj sodnika (glej odločbo št. Up-58/98 z dne 20. 11. 1997, OdlUS VI, 196, in tam navedene odločbe). Sodno varstvo je torej zagotovljeno. Poleg tega je zoper odločitev sodnika za prekrške dovoljena pritožba na Republiški senat za prekrške (prvi odstavek 181. člena in drugi odstavek 258. člena ZP), s tem pa je zagotovljena pravica do pravnega sredstva.

8. Z zatrjevanjem, da bi zahteva za sodno varstvo, ki je dopustna v primeru izreka varstvenega ukrepa prepovedi vožnje motornega vozila, morala biti dovoljena tudi v primeru, ko je obdolžencu izrečena kazen prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja, pobudnika uveljavljata kršitev enakoga varstva pravic (22. člen ustave). Člen 22 ustave pomeni uporabo splošnega načela o enakosti vseh pred zakonom (drugi odstavek 14. člena ustave) na področju varstva pravic. Gre za poseben primer načela pravne enakosti, ki vsakomur zagotavlja enako varstvo njegovih pravic v postopku pred sodišči, drugimi državnimi organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil. Ta določba zakonodajalca obvezuje, da sodne in druge postopke uredi tako, da so v njih glede varstva pravic vsi v enakem položaju (sklep št. U-I-60/92 z dne 17. 6. 1993, OdlUS II, 54). Razlikovanje je dopustno, če obstajajo zanj razumni in stvarni razlogi. To pomeni, da mora služiti ustavno dopustnemu cilju, da mora biti ta cilj v razumni povezavi s predmetom urejanja v predpisu in da mora biti razlikovanje primerno sredstvo za doseg cilja.

9. ZP omogoča dostop na Vrhovno sodišče v primerih, ko je izrečen ukrep, ki pomembno posega v posameznikovo svobodo.¹ Gre bodisi za strožjo kazensko sankcijo bodisi za bistven poseg v posameznikovo premoženjsko sfero. Med te primere je zakonodajalec uvrstil tudi varstveni ukrep prepovedi vožnje motornega vozila. Posledica ukrepa je prepoved vožnje motornega vozila določene vrste oziroma kategorije za obdobje enega meseca do enega leta (39. člen ZP).

¹ Komentar ZP govori o hujši kazni oziroma o družbeno pomembnejših zadevah. Bolha, Pavlina, zakon o prekrških s komentarjem in sodno prakso, Uradni list RS, Ljubljana, 1991, str. 323.

Kazen prenehanja veljavnosti voziškega dovoljenja (peti odstavek 5. člena ZP) se po svoji pravni naravi razlikuje od navedenega varstvenega ukrepa, vendar pa so posledice za kaznovanega podobne ali celo hujše. Oseba, ki se ji izreče kazen prenehanja veljavnosti voziškega dovoljenja in ki želi voziti motorna vozila, mora pridobiti novo voziško dovoljenje, kar lahko stori po poteku šest mesecev oziroma enega leta (sedmi odstavek 124. člena zakona o varnosti cestnega prometa, Uradni list RS, št. 30/98 - v nadaljevanju: ZVCP). Razloga za zakonodajalčevo odločitev, da zahteve za sodno varstvo ne razširi na primere, ko je bila izrečena kazen prenehanja veljavnosti voziškega dovoljenja, si ni mogoče zamisliti. Člen 202 ZP je zato v neskladju z jamstvom enakega varstva pravic (22. člen ustave).

10. Zakonodajalec ima na razpolago najmanj dve rešitvi za odpravo ugotovljene protiuustavnosti: da bodisi omeji ali celo odpravi možnost vložitve zahteve za sodno varstvo bodisi med primere, naštetih v 202. členu ZP, vključi tudi kazen prenehanja veljavnosti voziškega dovoljenja. Ker bi razveljavitev izpodbijane določbe pomenila vnaprejšnjo odločitev za eno izmed obeh možnosti, je ustavno sodišče izdalo ugotovitveno odločbo. Glede na to, da ne gre za zahtevno vprašanje sistemske narave, je rok šest mesecev primeren tako za pripravo predloga kot za izvedbo zakonodajnega postopka.

11. Do odprave ugotovljene protiuustavnosti je z ustavo skladna le rešitev, po kateri je zahteva za sodno varstvo dovoljena tudi v primerih, ko je za prekršek izrečena kazen prenehanja veljavnosti voziškega dovoljenja. Zato je ustavno sodišče na podlagi drugega odstavka 40. člena ZUstS odločilo, da se ob podanosti drugih zakonskih predpostavk zahteva za sodno varstvo v teh primerih dotlej šteje za dopustno. Da bi bilo zagotovljeno enako obravnavanje vseh, ki jim je bila po uveljavitvi ZVCP izrečena kazen prenehanja veljavnosti voziškega dovoljenja, je ustavno sodišče določilo rok za vložitev tega izrednega pravnega sredstva. V tem roku lahko zahtevo za sodno varstvo vložijo vsi tisti, ki jim je bila pravnomočna odločba o prenehanju veljavnosti voziškega dovoljenja vročena pred objavo te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije, in tega izrednega pravnega sredstva zaradi ugotovljene protiuustavnosti 202. člena ZP doslej niso mogli uporabiti. Tisti, ki jim je bila zahteva za sodno varstvo zoper drugostopno odločbo o prenehanju veljavnosti voziškega dovoljenja zavržena zaradi tega, ker po 202. členu ZP ni bila dovoljena, in jim je bila ta odločitev Vrhovnega sodišča vročena pred objavo te odločbe v Uradnem listu RS, pa jo v istem roku lahko vložijo ponovno.

C)

12. Ustavno sodišče je to odločbo sprejelo na podlagi 48. člena in drugega odstavka 40. člena ZUstS v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, dr. Miroslava Geč-Korošec, Lojze Janko, Milojka Modričan, dr. Lojze Ude, dr. Mirjam Škrk in dr. Dragica Wedam-Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-279/99

Ljubljana, dne 16. marca 2000.

Predsednik
Ustavnega sodišča RS
Franc Testen l. r.

1529. Odločba o ugotovitvi, da drugi odstavek 9. člena zakona o obrambi ter prvi in četrti odstavek 25. člena zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami niso v neskladju z ustavo, da so četrti odstavek 30. člena zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami ter uredba o izvajanju materialne dolžnosti za potrebe obrambe, zaščite, reševanja in pomoči v neskladju z ustavo

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobudo Bojana Avbarja iz Novega mesta, na seji dne 16. marca 2000

o d l o č i l o:

1. Drugi odstavek 9. člena zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 82/94, 44/97, 87/97 in 13/98 odl. US) ni v neskladju z ustavo.

2. Četrti odstavek 11. člena zakona o obrambi je v neskladju z ustavo.

3. Prvi in četrti odstavek 25. člena zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (Uradni list RS, št. 64/94) nista v neskladju z ustavo.

4. Drugi in tretji odstavek 25. člena ter tretji odstavek 30. člena zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami so v neskladju z ustavo.

5. Uredba o izvajanju materialne dolžnosti za potrebe obrambe, zaščite, reševanja in pomoči (Uradni list RS, št. 35/97) je v neskladju z ustavo.

6. Zakonodajalec mora protiuustavnost, ugotovljeno v točkah 2 in 4 izreka te odločbe, odpraviti v roku devetih mesecev po objavi te odločbe v Uradnem listu RS.

7. Vlada mora protiuustavnost, ugotovljeno v točki 5 izreka te odločbe, odpraviti v roku enega leta po objavi te odločbe v Uradnem listu RS.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pobudnik izpodbija uredbu o izvajanju materialne dolžnosti za potrebe obrambe, zaščite, reševanja in pomoči (v nadaljevanju: uredba), s katero je vlada določila vrste sredstev in opreme (sredstva iz popisa), za katere se lahko na podlagi tretje alineje prvega odstavka 6. člena zakona o obrambi (v nadaljevanju: ZObr) naloži materialna dolžnost. Uredba določa tudi način vodenja evidence, postopek razporejanja in prevzema sredstev iz popisa, višino nadomestila za uporabo ter način ugotavljanja in izplačevanja škode. Izpodbijana uredba naj bi bila v nasprotju s 14., 15., 16., 32. in 33. členom ustave.

2. Pobudnik svoj pravni interes utemeljuje s tem, da ga je upravni organ, pristojen za obrambo, pozval k popisu družinskega osebnega avtomobila. Meni, da uredba ne določa meril in kriterijev, na podlagi katerih bi lahko upravni organi izvajali popise sredstev. Popis sredstev naj bi bil prepuščen prosti presoji upravnega organa, zato naj bi prihajalo do neenakega obravnavanja oseb in s tem kršenja 14. člena ustave. To utemeljuje s tremi drugimi primeri, v katerih naj bi šlo za določitev materialne dolžnosti za terensko vozilo znamke Lada Niva, za osebni avto (podaljšana limuzina) znamke Renault Mégane in za vozilo pravne osebe, katere dejavnost je izposoja vozil.

3. Uredba naj bi v nasprotju s 15. členom ustave širila ustavno dopustno omejitev pravic iz 16. člena ustave iz vojnega ali izrednega stanja tudi v obdobje miru. Poseg v

lastninsko pravico naj bi pomenil že način popisa materialnih sredstev. S prevzemom vojaške listine za sredstvo naj bi bili ustvarjeni nadaljnji pogoji za poseg v ustavne pravice, materialna dolžnost pa naj tudi ne bi bila časovno omejena. Po mnenju pobudnika zoper vojaško listino, ki naj bi pomenila odločbo v upravnem postopku, ni pritožbe, za nespoštovanje določb uredbe pa so zagrožene visoke kazni. Poseg v lastninsko pravico naj bi pomenil tudi vpoklic stvari; če pa je vpoklican osebni avtomobil, naj bi bila omejena tudi lastnikova svoboda gibanja (32. člen ustave). Prav tako naj bi bil lastnik omejen pri razpolaganju s stvarjo, ker naj bi mu bila prodaja take (popisane in razporejene) stvari praktično onemogočena. Zato meni, da tak poseg v lastninsko pravico (33. člen ustave) v obdobju miru ni v skladu z načelom sorazmernosti.

4. Državni zbor meni, da pomeni obveznost izvrševanja materialne dolžnosti v času, ko ni vojnega ali izrednega stanja, ustavno dopustno omejitev posameznih pravic. Po prvem odstavku 123. člena ustave je obramba države za državljane obvezna, kar naj bi nujno obsegalo tudi obveznosti, ki niso prostovoljne in ki posegajo tudi v absolutnost nekaterih človekovih pravic. Iz 123. člena ustave in iz določbe prvega odstavka 124. člena ustave, ki določa, da zakon ureja vrsto, obseg in organizacijo obrambe, naj bi logično izhajalo, da se državljanska dolžnost obrambe ne more omejiti le na čas vojnega stanja in da obveznosti, ki začasno omejujejo človekove pravice, niso dopustne izključno le v tem času. Navaja, da je organizacija priprave obrambe nujna tudi v nevojnem stanju in sicer v obsegu te nujnosti in v sorazmerju z njo. Državni zbor meni, da izpolnjevanje materialne dolžnosti v nevojnem stanju zaradi pregledov in vaj ne presega obsega nujnih priprav za obrambo, ter da je, ob nadomestilu za uporabo sredstev (11. člen ZObr) in plačilu morebitne škode (19. člen ZObr), tudi sorazmerna z ustavno določeno dolžnostjo.

5. Enako je tudi mnenje Državnega zbora glede določb zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (v nadaljevanju: ZVNNDN). Po tem zakonu ima vsakdo pravico do varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami; v takih razmerah je vsak dolžan pomagati po svojih močeh in sposobnostih (9. in 10. člen ZVNNDN). Tovrstna vzajemnost in solidarnost naj bi po mnenju Državnega zbora temeljila na ustavnem načelu socialne države. Za organiziran del varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami naj bi bila nujna priprava in organizacija, še preden nastopijo naravne in druge nesreče. Določena materialna dolžnost pa naj bi se izvrševala le ob naravnih in drugih nesrečah, torej v izrednih razmerah. Zaradi varnosti oziroma zaradi interesov obrambe države naj bi tudi v teh primerih začasna omejitev uživanja lastninske pravice ter nekaterih drugih pravic ne nasprotovala ustavi. Varnost in obramba države naj bi bili kot z ustavo določeni dobrini tudi razloga za omejitev pravic (npr. 32. člen ustave). Poleg tega naj bi bil način uživanja lastnine z ustavo opredeljen tako, da ne nasprotuje javnim in socialnim koristim (67. člen ustave).

6. Vlada v odgovoru na pobudo navaja, da je z uredbo, ki jo je izdala na podlagi pooblastil ZObr in ZVNNDN, podrobneje določila vrsto sredstev in opreme, ki je lahko predmet materialne dolžnosti, vodenje evidenc, postopek razporejanja in prevzema sredstev iz popisa, višino nadomestila za uporabo ter način ugotavljanja in izplačevanja škode. Meni, da so navedbe pobudnika neutemeljene. Materialna dolžnost naj bi kot ena izmed dolžnosti državljanov pri obrambi države (poleg vojaške in delovne dolžnosti) temeljila na 123. členu ustave. Tako za obrambo države kot za varstvo

pred naravnimi in drugimi nesrečami naj bi veljalo, da sta v širšem družbenem interesu kot tudi v interesu posameznika. Meni, da uživanje lastnine ne more biti absolutno oziroma neodvisno od javnih koristi in koristi drugih. Vlada se pri tem sklicuje tudi na 67. člen ustave. Materialna dolžnost kot omejitev uživanja lastnine naj bi tako izhajala predvsem iz socialne, deloma pa tudi iz gospodarske funkcije lastnine. Navedena ustavna izhodišča naj bi veljala zlasti v miru; izvajanje materialne dolžnosti v izrednem ali vojnem stanju pa naj bi temeljilo tudi na 16. členu ustave. Poudarja, da razpolagalna upravičenja lastnika sredstva, ki je predmet materialne dolžnosti, niso omejena. Zato naj bi materialna dolžnost ne posegala v pravico do zasebne lastnine (33. člen ustave). Vsebina uredbe pa naj ne bi presegala zakonskih izhodišč oziroma pooblastil.

7. Pri organiziranju in usposabljanju mirnodobne in vojne sestave Slovenske vojske (v nadaljevanju: SV) naj bi bilo treba upoštevati dejstvo, da SV še ni v zadostni meri popolnjena z lastnimi materialnimi sredstvi. Zato naj bi bilo le z izvajanjem materialne dolžnosti mogoče na ustrezen način preverjati mobilizacijsko pripravljenost in usposobljenost vojne sestave ter s tem zagotavljati ustrezen nivo bojne pripravljenosti.

8. Uredba naj bi natančno določala vrste sredstev, ki so lahko predmet materialne dolžnosti. Prav tako naj bi bil urejen popis vseh sredstev in ne le nekaterih. Zato naj bi ne bila možna primerjava med tistimi, ki so lastniki sredstev, ki so lahko predmet materialne dolžnosti, in tistimi, ki takšnih sredstev nimajo. Vsi zavezanec pa ne morejo biti istočasno obremenjeni z materialno dolžnostjo, ker to ni potrebno. Uporabniki naj bi namreč lahko zahtevali sredstva iz popisa le, če jih ne morejo zagotoviti iz lastnih sredstev (11. člen uredbe). Podlage za to naj bi predstavljali načrti popolnitve vojnih enot SV, obrambni načrti oziroma obrambni dokumenti ter merila za organiziranje in opremljanje enot, služb in organov Civilne zaščite. Pri tem naj bi bila pomembna tudi uredba o obrambnem načrtovanju (Uradni list RS, št. 15/96), ki naj bi v členih 19 do 21 natančno določala pogoje in postopke popolnjevanja obrambnih in zaščitno reševalnih sestavov iz sredstev iz popisa. Pomembno naj bi bilo tudi dejstvo, da materialna dolžnost, ki pomeni začasno uporabo zemljišč in objektov, na katerih se izvaja mobilizacija vojske ali vojaška vaja, omogoča usposabljanje Slovenske vojske tudi zunaj območij vojaških objektov oziroma zemljišč.

9. Uredba naj bi nadomestila, ki pripadajo lastnikom materialnih sredstev za čas vpoklica, vrednotila bolj realno od prej veljavne uredbe. Postopek, zlasti pa višina odškodnin za poškodovana, uničena ali pogrešana materialna sredstva naj bi bila opredeljena "racionalno in realno". Ob tem pa vlada še posebej poudarja, da se število popisanih in razporejenih materialnih sredstev za potrebe Slovenske vojske (brez zemljišč in objektov) v zadnjih letih zmanjšuje.

10. Še bolj kot za obrambno področje naj bi to veljalo tudi za področje varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Vlada poudarja nujnost zakonske ureditve, po kateri je ob naravnih in drugih nesrečah predvideno aktiviranje in uporaba sil za zaščito, reševanje in pomoč, vključno s sredstvi iz naslova materialne dolžnosti, če je to potrebno, da se rešijo človeška življenja ter da se zavarujeta telesna integriteta posameznika in premoženje. Materialno dolžnost na področju varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami naj bi zagotavljalo tudi delovanje sistema za opazovanje, obveščanje in alarmiranje (drugi odstavek 25. člena ZVNNDN). Zato naj bi opustitev materialne dolžnosti pomenila, da nekaterih nalog sistema v miru ne bi bilo mogoče izvajati ali bi bilo njihovo izvajanje bistveno oteženo.

B) - I

Procesne predpostavke

11. Ustavno sodišče je zadevo obravnavalo prednostno na podlagi druge alineje 52. člena poslovnika ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 49/98). S sklepom z dne 26. 11. 1998 je pobudo sprejelo, obenem pa na podlagi 30. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 - v nadaljevanju: ZUstS) sklenilo začeti tudi postopek za oceno ustavnosti drugega odstavka 9. člena in četrtega odstavka 11. člena ZObr ter 25. člena in tretjega odstavka 30. člena ZVNDN. Predloga pobudnika za razpis javne obravnave ustavno sodišče ni sprejelo, ker je dejansko stanje dovolj pojasnjeno in dodatno pojasnjevanje udeležencev ni potrebno.

B) - II

Izpodbijana ureditev

12. Materialna dolžnost je ena izmed treh vrst obrambnih dolžnosti (prvi odstavek 6. člena ZObr). Poleg materialne dolžnosti zakon določa še vojaško in delovno dolžnost. Delovna dolžnost se izvršuje le v vojnem ali izrednem stanju, če tako odloči Državni zbor (prvi odstavek 9. člena ZObr). Vojaško dolžnost pa določa zakon o vojaški dolžnosti (Uradni list RS, št. 18/91 in 74/95 - v nadaljevanju: ZVojD). Tretja alineja prvega odstavka 6. člena ZObr določa, da imajo državljani materialno dolžnost, ki jo uresničujejo z dajanjem vozil, strojev, objektov in drugih sredstev za vojsko, državne organe in druge obrambne potrebe. Materialna dolžnost se torej nanaša na premičnine in nepremičnine. Drugi odstavek 9. člena istega zakona pa določa, da se materialna dolžnost izvršuje v vojnem in izrednem stanju, če tako določi Državni zbor, v miru pa le zaradi pregledov in vaj. Tako se na podlagi tretjega odstavka 11. člena ZObr za materialno dolžnost šteje tudi začasna uporaba zemljišč ali objektov, na katerih se izvaja mobilizacija vojske ali vojaške vaje.

13. Druga alineja 15. člena ZVNDN določa, da morajo državljani pri varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami dajati materialna sredstva, prvi odstavek 25. člena tega zakona pa določa, da državljani materialno dolžnost uresničujejo z dajanjem vozil, strojev, opreme in drugih materialnih sredstev, zemljišč, objektov, naprav ter energetskih virov, potrebnih za zaščito, reševanje in pomoč ob naravnih in drugih nesrečah, v uporabo Civilni zaščiti. Drugi odstavek 25. člena določa, da se za materialno dolžnost šteje tudi namestitvev sredstev in naprav za opazovanje, obveščanje in alarmiranje na poslovnih in drugih stavbah, izjemoma pa tudi na stanovanjskih stavbah, če teh sredstev in naprav ni mogoče namestiti na drugih objektih.

14. Izpodbijana uredba je torej izdana na podlagi četrtega odstavka 11. člena ZObr in tretjega odstavka 30. člena ZVNDN. Navedeni določbi pooblaščata vlado za določitev vrst sredstev in opreme, za katere lahko upravni organ naloži materialno dolžnost, višino nadomestila za uporabo ter način ugotavljanja in izplačevanja škode. Člen 2 uredbe določa "sredstva iz popisa". Premičnine so našteje v navedenem členu v točkah od 1 do 10 in zajemajo motorna vozila vseh vrst, zmogljivosti, nosilnosti in namenov, delovne stroje in sredstva, plovila, zrakoplove vseh vrst, računalniško opremo, akumulatorske postaje, postaje za pridobivanje in polnjenje acetilenskih in kisikovih jeklenk, vire električne energije, agregate za vodo, varilne aparate, žage in druga orodja, opremo v avtopralnicah, prenosne rezervoarje in posode za vodo ter druga sredstva in opremo, ki se lahko uporabi za dekontaminacijo ter sredstva in opremo za pripravo hrane. Za nepremičnine pa obstaja materialna dolžnost v obliki

začasne uporabe zemljišč in objektov ter namestitve sredstev za opazovanje, obveščanje in alarmiranje na objekte.

15. Točka 6 prvega odstavka 20. člena ZObr določa, da upravni organ, pristojen za obrambne zadeve, zaradi popolnitve vojske ter drugih obrambnih potreb zbira, obdeluje, uporablja in hrani podatke o: vrsti, zmogljivosti, stanju transportnih in drugih sredstev, imenu in priimku ter prebivališču lastnikov in uporabnikov teh sredstev oziroma zemljišč in objektov. Podobno določbo o vodenju teh podatkov zaradi popolnitve štabov, enot in služb Civilne zaščite vsebuje druga alineja prvega odstavka 32. člena ZVNDN. Drugi odstavek 22. člena ZObr in drugi odstavek 34. člena ZVNDN določata, da lahko osebne podatke iz navedenih določb upravni organ pridobi iz obstoječih zbirk podatkov, neposredno pa le, če jih ni mogoče zagotoviti iz obstoječih zbirk. Uredba pa način vodenja evidence sredstev iz popisa določa v členih od 4 do 7. Člen 6 določa, da se sredstva popišejo po evidencah, ki jih vodijo državni organi, ter po evidencah gospodarskih družb, zavodov in drugih organizacij. Če podatkov ni mogoče dobiti iz obstoječih zbirk ali če podatki ne zadoščajo, jih pristojni upravni organ lahko zahteva od lastnikov sredstev. Ti pa so mu dolžni poslati podatke in listine o sredstvih na vpogled oziroma mu omogočiti pregled sredstev zaradi popisa.

16. ZObr ne vsebuje posebnih določb o razporejanju materialne dolžnosti. V četrtem odstavku 12. člena določa, da vlada podrobneje predpiše kriterije za razporejanje na obrambne dolžnosti, med katere poleg vojaške in delovne dolžnosti sodi tudi materialna dolžnost. ZVNDN vsebuje le določbo o razporejanju državljanov v Civilno zaščito. Uredba o kriterijih za razporejanje državljanov na obrambne dolžnosti (Uradni list RS, št. 6/97), ki jo je vlada izdala na podlagi četrtega odstavka 12. člena ZObr, se nanaša le na razporejanje državljanov na vojaško dolžnost in na delovno dolžnost.

17. Iz določb 19. do 21. člena uredbe o obrambnem načrtovanju, ki jo je vlada izdala na podlagi šestega odstavka 25. člena (izvajanje mobilizacije) in tretjega odstavka 69. člena (izdelava in vsebina obrambnih načrtov) ZObr, je razvidno, da je od načrtov popolnitve vojne sestave SV v okviru priprav za izvajanje mobilizacije odvisno, katera materialna sredstva in oprema se zagotavljajo iz sredstev in opreme SV in katera materialna sredstva je treba zagotoviti na podlagi materialne dolžnosti iz "sredstev iz popisa". Kriterijev za razporejanje na materialno dolžnost torej ne vsebujejo ne zakon ne podzakonski predpisi, temveč obrambni dokumenti. To pa so dokumenti, s katerimi se določajo posamezne organizacijske, kadrovske in materialne rešitve za delovanje v vojnem stanju organa, organizacije ali lokalne skupnosti (2. točka 2. člena uredbe o obrambnem načrtovanju).

18. Izpodbijana uredba v 8. členu določa, da se s sredstvi iz popisa popolnjuje manjkajoče število sredstev in opreme, ki jih uporabnik potrebuje za izvedbo nalog in jih ne more zagotoviti iz lastnih sredstev. Sredstva razporeja pristojni upravni organ na podlagi načrtov popolnitve vojnih enot in enot za zveze ter na podlagi predlogov organov in oseb iz druge in tretje alineje drugega odstavka 8. člena uredbe. O razporeditvi sredstev iz popisa izda upravni organ pisno obvestilo (9. člen uredbe), ki velja kot vpoklic (drugi odstavek 14. člena uredbe).

19. Člen 15 ZObr določa dolžnost zglasitve (vpoklic) na določenem kraju in ob določenem času oziroma dolžnost dostaviti materialno sredstvo. Prvi odstavek 25. člena ZVNDN določa uresničevanje materialne dolžnosti ob naravnih in drugih nesrečah, 26. člen pa določa dolžnost zglasitve oziroma dolžnost predati materialno sredstvo na podlagi poziva pristojnega organa.

20. Člen 11 uredbe določa, da se vpoklic sredstev iz popisa na preglede in vaje načrtuje v letnih načrtih dela SV, če vaj ni mogoče opraviti s sredstvi, s katerimi razpolaga SV. Vpoklic na vaje izvrši upravni organ v skladu s predpisi, ki urejajo vpoklic pripadnikov vojne sestave, vpoklic v času izvajanja mobilizacije pa v skladu s predpisi o mobilizacijskih pripravah. Na preglede in vaje se sredstva iz popisa vpokličejo tudi v skladu z letnimi načrti usposabljanja Civilne zaščite. Imetnik sredstva iz popisa je na podlagi drugega odstavka 15. člena uredbe dolžan izročiti drugo nadomestno sredstvo, če obstajajo navedeni razlogi, zaradi katerih imetnik sredstva iz popisa ne more izročiti. Če pa imetnik nima nadomestnega sredstva, je to dolžan takoj sporočiti upravnemu organu. Prevzem sredstev določa 16. člen uredbe. V primeru enkratne uporabe zemljišč in objektov, na katerih se izvaja mobilizacija ali vaje SV, se izvrši vpoklic brez predhodnega postopka razporeditve.

21. Prvi odstavek 11. člena ZObr določa, da ima državljan, ki je zavezan materialni dolžnosti, pravico do nadomestila za uporabo sredstev, ki jih je predal za obrambne potrebe. Četrti odstavek tega člena pa določa, da višino nadomestila določa vlada. Prvi odstavek 19. člena ZObr določa, da ima državljan pravico do povračila škode, ki jo je utrpel pri opravljanju obrambnih dolžnosti, po splošnih predpisih, v drugem odstavku pa je določeno, da ima oseba pravico do povračila dejanske škode, ki jo je utrpela zaradi vojaških vaj. Postopek za ugotavljanje škode in izplačilo odškodnine iz drugega odstavka 19. člena ZObr predpiše minister za obrambo. Pravico do nadomestila za uporabo sredstev in povračilo škode predvideva tudi ZVNDN v 30. členu. V teh primerih naj bi šlo vsako povračilo škode po splošnih predpisih, višino nadomestila ter način ugotavljanja in izplačevanja škode pa na podlagi tretjega odstavka 30. člena ZVNDN določa vlada. Na podlagi obeh zakonov je vlada z izpodbijano uredbo določila tarifo za nadomestila za uporabo sredstev iz popisa, postopek ugotavljanja škode in izplačilo odškodnine za poškodovana, uničena ali pogrešana sredstva.

B) – III

Kriteriji presoje uresničevanja in omejevanja pravic

22. Ustava dovoljuje zakonodajalcu, da predpiše način uresničevanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kadar je tako določeno v njej sami, ali če je to nujno zaradi same narave posamezne pravice ali svoboščine (drugi odstavek 15. člena ustave). Zakonodajalcu s tem ni dana možnost omejevanja ustavne pravice, ampak le možnost (in hkrati dolžnost) predpisati način njenega uresničevanja. Človekove pravice in temeljne svoboščine so lahko tudi omejene, vendar samo s pravicami drugih in v primerih, ki jih določa ustava (tretji odstavek 15. člena ustave). Meja med omejevanjem ustavnih pravic (po tretjem odstavku 15. člena ustave) in predpisovanjem načina njihovega uresničevanja (po drugem odstavku istega člena) sicer ni vedno lahko določljiva. V spornih primerih gre torej najprej za presojo, ali je v posameznem primeru predpisovanje načina izvrševanja pravice že preraslo v omejevanje pravice ali še ne.

23. Ureditev materialne dolžnosti se nanaša na pravico do zasebne lastnine iz 33. člena ustave. Zato je treba v obravnavanem primeru naprej odgovoriti na vprašanje, ali pomeni določitev materialne dolžnosti predpisovanje načina uresničevanja lastninske pravice (drugi odstavek 15. člena ustave) ali gre za omejevanje lastninske pravice (tretji odstavek 15. člena ustave).

24. Lastnina je pravni institut. Kaj je predmet lastnine in katera so varovana lastninska upravičenja, določa pravni red

ob upoštevanju gospodarskih in družbenih razmerij nasploh. Vsebina lastnine kot pravnega instituta je torej odvisna od funkcij, ki ji jih daje pravni red ob spoštovanju namena ustavnega jamstva lastnine, tj. zagotovitev in uresničitev posameznikove svobode. Ustave demokratičnih držav varujejo lastninsko pravico kot posebno obliko materialnega varstva človekove svobode, ki naj z drugimi ustavnimi pravicami zagotavlja možnost svobodnega življenja, zadovoljevanja življenjskih potreb in osebnostni razvoj v družbi. Hkrati pa se v teh pravnih sistemih uveljavlja spoznanje, da posameznikova svoboda na premoženjskem področju ne more biti neomejena, vezana le na posameznika – lastnika, temveč da se morajo pri izvrševanju te pravice upoštevati tudi interesi drugih članov skupnosti. Navedena spoznanja so upoštevana tudi v ustavi. Pravica do zasebne lastnine je načelno zagotovljena v 33. členu ustave. V 67. členu ustave pa je določeno, da zakon določa način pridobivanja in uživanja lastnine tako, da je zagotovljena njena gospodarska, socialna in ekološka funkcija. Ta člen vsebuje tudi pooblastilo zakonodajalcu, da določi vsebino lastninske pravice v okviru teh njenih funkcij. Zato sta določbi 33. in 67. člena ustave neločljivo povezani, kar je zakonodajalec pri konkretizaciji vsebine lastninske pravice dolžan upoštevati. To, da posameznik pri izvrševanju svojih lastninskih upravičenj ni neomejen, temveč mora upoštevati interese drugih članov skupnosti in skupnosti kot take, sodi že v koncept lastninske pravice po rimskem pravu. V teh primerih gre torej za predpisovanje načina uresničevanja lastninske pravice v smislu drugega odstavka 15. člena ustave. Tako stališče je ustavno sodišče že sprejelo – npr. v odločbi št. U-I-60/98 z dne 16. 7. 1998 (Uradni list RS, št. 56/98 in OdlUS VII, 150).

25. Členov 123 in 124 ustave pa ni mogoče razumeti tako, da bi dolžnost sodelovanja pri obrambi države oziroma vrsta, obseg in organizacija nedotakljivosti in celovitosti državnega ozemlja in morebitna posebna ureditev lastninskih položajev v zvezi s tem predstavljali eno izmed funkcij lastnine v smislu 67. člena ustave. Dolžnost obrambe države sama po sebi tudi nima zveze z vsebino lastninske pravice. Izpodbijana ureditev torej ne pomeni predpisovanja načina uresničevanja lastninske pravice v smislu drugega odstavka 15. člena ustave, temveč gre za poseg v lastninsko pravico. Glede na zgoraj nakazano možnost omejevanja ustavnih pravic je torej treba presojati, ali je določitev materialne dolžnosti v skladu s tretjim odstavkom 15. člena ustave.

B) – IV

Drugi odstavek 9. člena ZObr

26. Tretji odstavek 15. člena ustave omogoča omejitev človekove pravice ali temeljne svoboščine v dveh primerih: ko gre za omejitev pravice s pravicami drugih in v primerih, ki jih določa ustava. V ustavi je možnost omejevanja lastninske pravice (vključno z odvzemom) izrecno predvidena zgolj zaradi razlastitve nepremičnin (69. člen ustave). Zakonodajalec pa tudi primera uresničevanja materialne dolžnosti zaradi začasne uporabe zemljišč in objektov, na katerih se izvaja mobilizacija vojske ali vojaške vaje (tretji odstavek 11. člena ZObr), ni opredelil kot razlastitev. Zato lahko na podlagi 123. in 124. člena ustave zakon ureja omejevanje lastninske pravice le, če bi bilo to nujno zaradi varstva pravic drugih.

27. Dolžnost sodelovanja pri obrambi države nedvomno izhaja iz javnega interesa, ki je v ustavi opredeljen kot obramba nedotakljivosti in celovitosti državnega ozemlja. Ustava določa, da je Slovenija ozemeljsko enotna in nedeljiva država (4. člen ustave), ki na svojem ozemlju (med drugim) varuje človekove pravice in temeljne svoboščine

(5. člen ustave). Gre torej za varstvo javnega interesa, ki v obravnavanem primeru pomeni hkrati tudi varstvo pravic drugih. Zato je treba preskusiti, ali je sporna ureditev uresničevanja materialne dolžnosti v miru v skladu s tretjim odstavkom 15. člena ustave. Take omejitve ustavnih pravic zaradi varstva pravic drugih (ali javnega interesa) so dopustne samo, če so v skladu s tako imenovanim načelom sorazmernosti, torej če so za varstvo teh drugih pravic sploh primerne, če so za dosego cilja nujne (cilj ni dosegljiv na noben drug način oziroma z blažjim sredstvom ali blažjim posegom v ustavno pravico) in če je teža posega v eno ustavno pravico zaradi varstva druge tudi v sorazmerju s "težo" varovane ustavne pravice (sorazmernost v ožjem pomenu).

28. Obveznost izvrševanja materialne dolžnosti v času, ko ni vojnega ali izrednega stanja, predstavlja primerno sredstvo za dosego ustavno nujnega cilja. Državni zbor navaja, da nujni cilj, ki ga zasleduje s to omejitvijo, predstavlja organizacija obrambe države tudi v nevojnem stanju. Prvi, nesporni del določbe drugega odstavka 9. člena ZObr določa izvrševanje materialne dolžnosti v vojnem ali izrednem stanju, če tako določi Državni zbor. Ozemeljsko enotnost in nedeljivost države (4. člen ustave) in obrambo nedotakljivosti in celovitosti državnega ozemlja (124. člen ustave) pa je mogoče uspešno zagotoviti le tako, da se obramba organizira in pripravlja že v miru, med drugim tudi s pregledi razpoložljivih sredstev za obrambne potrebe in z vajami. Po naravi stvari je zato ukrep materialne dolžnosti tudi v miru primerno sredstvo za dosego navedenega cilja.

29. Izpolnjen pa je tudi pogoj nujnosti ukrepa, saj cilja, to je organizacije obrambe tudi v nevojnem stanju in ustrezne popolnitve z materialnimi sredstvi, ni mogoče zagotoviti na noben drug način, ki ne bi pomenil posega v eno od ustavnih pravic ali na način, ki bi pomenil blažji poseg v ustavno pravico. Priprav v miru na morebitno izvajanje materialne dolžnosti za primer vojne ali izrednega stanja ni mogoče uresničiti na primer z zagotovitvijo lastnih sredstev v okviru notranjih prerazporeditev sredstev ali z najemom potrebnih sredstev. Kot nujen ukrep za organizacijo vojne pripravljenosti v miru lahko štejemo tudi zbiranje osebnih podatkov zaradi popolnitve vojske ter drugih obrambnih potreb. To so podatki o vrsti, zmogljivosti, stanju transportnih in drugih sredstev ter imenu in priimku ter prebivališču lastnikov in uporabnikov teh sredstev oziroma zemljišč in objektov (6. točka prvega odstavka 20. člena ZObr).

30. Materialna dolžnost v miru pa preneha ustavnosodni preizkus tudi s stališča sorazmernosti v ožjem pomenu. Teža posega v lastninsko pravico, ki jo predstavlja ukrep materialne dolžnosti, ustreza teži ustavnopravno utemeljenega cilja, tj., da se v nevojnem času zagotovi ustrezna priprava na obrambo države.

31. Določitev materialne dolžnosti v miru zaradi pregledov in vaj torej sama po sebi ni v neskladju s tretjim odstavkom 15. člena ustave. Zato tudi drugi odstavek 9. člena ZObr ni v neskladju z ustavo.

Četrty odstavek 11. člena ZObr

32. Četrty odstavek 11. člena ZObr vsebuje pooblastilo vladi za določitev vrste sredstev in opreme, za katero lahko upravni organ, pristojen za obrambne zadeve, naloži materialno dolžnost, za določitev višine nadomestila za uporabo ter za določitev načina ugotavljanja in izplačevanja škode.

33. Izvršilna oblast ima pooblastilo, da s podzakonskimi predpisi v okviru pogojev in temeljnih kriterijev, določenih v zakonu, zagotavlja izvrševanje zakonov in sprejema ukrepe, ki so potrebni za izvrševanje nalog iz državne pristojnosti na posameznih področjih (3. člen zakona o Vladi Republike

Slovenije, Uradni list RS, št. 4/93 in nasl. - ZVRS). Iz načel pravne države (2. člen ustave) pa izhaja, da mora biti iz zakona razvidno ali vsaj predvidljivo, s kakšnimi omejitvami mora posameznik računati. Iz načela, zapisanega v drugem odstavku 120. člena, in iz tretjega odstavka 153. člena ustave izhaja, da mora zakonodajalec, kadar pooblasti izvršilno oblast za izdajo podzakonskega predpisa, prej v temelju sam urediti vsebino, ki naj bo predmet takega predpisa, in določiti okvire ter usmeritve za njeno podrobnejše podzakonsko urejanje.

34. Iz tretje alineje prvega odstavka 6. člena ZObr ne izhaja nujna potreba po splošni določitvi materialne dolžnosti zaradi pregledov in vaj za vsa vozila, stroje in druga sredstva. Materialna dolžnost namreč pomeni dajanje vozil, strojev, objektov in drugih sredstev za vojsko, državne organe ter druge obrambne potrebe in ne zgolj njihov popis. Tudi iz četrtega odstavka 11. člena ZObr, ki pooblašča vlado za določitev vrste sredstev in opreme, za katero se lahko naloži materialna dolžnost, izhaja, da je materialno dolžnost mogoče naložiti le za določeno vrsto sredstev in opreme. Zakonodajalec pa glede tega ni določil nobenih meril in kriterijev, v okviru katerih bi lahko podzakonski predpis določil vrsto teh sredstev in opreme. Pooblastilo iz navedene določbe ZObr se nanaša tudi na določitev višine nadomestila za uporabo sredstev in opreme ter na način ugotavljanja in izplačevanja škode, za kar zakonodajalec prav tako ni določil potrebnih meril in kriterijev.

35. Zakon ne predvideva, da bi bilo materialno dolžnost za preglede in vaje praviloma mogoče izvajati le v nujnih primerih, kot na primer, če je mogoče predvideti, da v posameznih primerih uporabniki sredstev le-teh ne bodo mogli zagotoviti iz lastnih virov, ali če jih ne bi mogli zagotoviti na kak drug način. Podobno določbo vsebuje šele izpodbijani podzakonski predpis, ki pa podlago za določitev materialne dolžnosti veže na načrte popolnitve vojnih enot SV, obrambne načrte oziroma obrambne dokumente ter merila za organiziranje in opremljanje enot, služb in organov Civilne zaščite (8. člen uredbe). Obveznosti materialne dolžnosti zakon tudi časovno ni omejil. Tako iz zakona ni razvidno, ali razporeditev na materialno dolžnost preneha v primeru, ko lastnik sredstva to sredstvo proda drugi osebi (npr. če vozilo proda osebi s stalnim prebivališčem v drugem kraju).

36. Določitev materialne dolžnosti brez upoštevanja objektivnih kriterijev za izbiro posameznih vrst sredstev in subjektivnih kriterijev za konkretno razporeditev na materialno dolžnost se tako ne ozira na nekatere okoliščine, ki bi lahko prišle v poštev bodisi za oprostitev te dolžnosti bodisi za njeno odložitve. Vsi zavezanci, tj. lastniki sredstev, namreč ne morejo biti istočasno obremenjeni z materialno dolžnostjo, ker to glede na popolnjenost SV niti ni potrebno. To je razvidno iz navedb vlade v odgovoru na pobudo. Odločitev, katero oziroma čigavo sredstvo bo razporejeno in vpoklicano zaradi vojaške vaje, je torej popolnoma prepuščena podzakonski ureditvi in odločanju organizacijskih enot Ministrstva za obrambo, pristojnih za vojaške zadeve.

37. Tudi pri izvrševanju vojaške dolžnosti (ZVojD) vojaških obveznikov, na kar se v svojem odgovoru sklicuje vlada, je predvideno upoštevanje določenih okoliščin za prenehanje vojaške dolžnosti in za odložitve tako sluzenja vojaškega roka kot tudi za odložitve vojaških vaj. V primeru materialne dolžnosti sicer ne gre za iste okoliščine, vendar pa ni mogoče dopustiti, da je lahko tak poseg v lastninsko pravico neodvisen od okoliščin konkretnega primera. Osrednji cilj ustavnega varstva lastninske pravice je gotovo zavarovanje konkretnega pravnega položaja lastnika oziroma vseh upravičenj, ki izhajajo iz tega položaja. Eno od upravičenj pa je tudi uporaba stvari. Iz prilog, ki jih je poslal pobudnik, je

razvidno, da nobena okoliščina ne more vplivati na zahtevo po izvrševanju materialne dolžnosti, tj. na (začasen) odvzem uporabe stvari. To je očitno npr. v primeru, ko gre za lastninsko pravico invalida, ki svoje vozilo, zavezano materialni dolžnosti, uporablja za zagotavljanje svojih potreb, ali ko gre za vozila gospodarske družbe, ki ta vozila uporablja za izvajanje svoje dejavnosti. Tudi objektivna okoliščina, da je za izvedbo vojaških vaj potrebna začasna uporaba zemljišč ali objektov, še ne pomeni, da pri izvajanju mobilizacije ali vojaških vaj ni treba upoštevati teže posega v pravico lastnika teh nepremičnin. Zakon tako tudi v teh primerih ne predvideva upoštevanja okoliščin konkretnih primerov in brez razumnega razloga dopušča poseg v lastninsko pravico tudi takrat, ko bi tak poseg lahko bistveno vplival na pravni ali dejanski položaj lastnika; na primer, ko bi tak poseg, pri začasni uporabi stanovanja ali stanovanjske hiše, lahko pomenil bistveno poslabšanje bivalnih pogojev.

38. Brez ustrezne zakonske opredelitve je tudi pooblastilo vladi za določitev višine nadomestila za uporabo sredstev in opreme ter za določitev načina ugotavljanja in izplačevanja škode.

39. Iz navedenega je razvidno, da ZObr ne določa ustreznih meril in kriterijev, tj. okvira za izvajanje materialne dolžnosti. Pooblastilo vladi iz četrtega odstavka 11. člena ZObr za ureditev izvajanja materialne dolžnosti je torej neopredeljeno, s čimer so kršena načela pravne države (2. člen ustave). Načela pravne države zahtevajo, da se pravna razmerja med državo in državljani urejajo z zakoni. V skladu z načeli pravne države je, da so zakonske določbe jasne in nedvoumne. Z njimi se ne določa samo okvir in podlaga upravnopravnega delovanja izvršilne oblasti, temveč postaja to delovanje za državljane znano, pregledno in tudi predvidljivo, to pa povečuje njihovo pravno varnost. Načelo pravne varnosti je eno izmed načel pravne države, ki je pomembno tudi za učinkovito varstvo posameznikovih pravic in pravnih interesov, vključno z učinkovitim nadzorom ustavnosti in zakonitosti posamičnih upravnih aktov. Zato mora biti tudi pooblastilo za izdajo podzakonskega predpisa v zakonu jasno in opredeljeno z ustreznimi merili in kriteriji. Določitve teh meril in kriterijev pa zakonodajalec ne sme prepustiti podzakonskemu predpisu.

40. Kršitev načela pravne varnosti dopušča državnim organom arbitrarno odločanje pri določanju konkretnih razporeditev materialne dolžnosti in pri vpoklicu sredstev. Za te odločitve pa ni predviden upravni postopek po 101. členu ZObr, saj se, kot je razvidno iz dokumentacije, ki jo je priložil pobudnik, materialna dolžnost tudi v miru izvaja na podlagi obvestila in vpoklica. Kljub temu ne držijo pobudnikove navedbe, da zavezanec zoper odločitve o razporeditvi in vpoklicu sredstva nima sodnega varstva. To je na podlagi 157. člena ustave zagotovljeno z zakonom o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 50/97 in 65/97 - popr. - ZUS). Ker ZObr ne določa nobenih meril in kriterijev za konkretno odločanje o materialni dolžnosti, pa se zastavlja vprašanje učinkovitosti tega, sicer možnega sodnega varstva. Zakonodajalec bi zato, poleg ustreznih meril in kriterijev, moral določiti tudi postopek za odločanje o izvajanju materialne dolžnosti. Glede na uveljavitev zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 80/99 - v nadaljevanju: ZUP, člen 4) je ureditev postopka za odločanje o izvajanju materialne dolžnosti nujna, kolikor bo zakonodajalec presodil, da morajo biti posamezna vprašanja tega postopka urejena drugače od ureditve, ki je predpisana za splošni upravni postopek (od 1. 4. 2000 dalje).

Glede na različno naravo ter nujnost izvajanja materialne dolžnosti v miru in v vojnem stanju pa bo zakonodajalec moral presoditi tudi, ali morebiti izvajanje vsake od teh materialnih dolžnosti ne zahteva posebne ureditve.

41. Ustavno sodišče je ugotovilo, da četrty odstavek 11. člena ZObr ni v skladu z ustavo, ker ne določa ustreznih meril in kriterijev za izvajanje materialne dolžnosti v miru. Zakonodajalcu je naložilo, da ugotovljeno neustavnost odpravi v roku iz 6. točke izreka te odločbe. Glede na to, da se pooblastilo iz četrtega odstavka 11. člena ZObr nanaša na izvajanje materialne dolžnosti v miru in na izvajanje materialne dolžnosti v vojnem in izrednem stanju (te ureditve pa ustavno sodišče ni presojalo), ustavno sodišče določbe četrtega odstavka 11. člena ZObr ni moglo razveljaviti.

B) - V

Uredba o izvajanju materialne dolžnosti za potrebe obrambe, zaščite, reševanja in pomoči

42. Ugotovljena neustavnost četrtega odstavka 11. člena ZObr pomeni, da je s podzakonskim predpisom, izdanim za izvrševanje materialne dolžnosti, kršeno legalitetno načelo. Po tem načelu mora biti zakon podlaga za izdajanje podzakonskih predpisov in posamičnih aktov izvršilne oblasti (drugi odstavek 120. člena ustave). Da bi zadostil določbam drugega odstavka 120. člena ustave, mora zakon vse bistvene sestavine za delovanje upravnih organov v organizacijskem, postopkovnem in vsebinskem pogledu določiti tako, da lahko prizadeti ugotovi svoj pravni položaj že na podlagi zakona in da se lahko ugotavlja zakonitost upravnega akta v upravnem sporu pred sodiščem, kjer lahko prizadeti zahteva sodno varstvo svojih pravic in interesov. Tretji odstavek 153. člena ustave določa, da morajo biti podzakonski predpisi v skladu z ustavo in z zakoni. Načelo vezanosti delovanja državnih organov na ustavo in zakon ter legalitetno načelo sta kot temeljni ustavni načeli v tesni povezanosti z načelom demokratične in pravne države. Zakonodajalec pa za naložitev materialne dolžnosti in za oblikovanje višine nadomestila za uporabo ter za način ugotavljanja in izplačevanja škode ni določil meril in kriterijev, v okviru katerih bi bilo lahko vladi dano pooblastilo za izdajo ustreznega podzakonskega predpisa. Zakon mora biti torej vsebinska podlaga za izdajanje podzakonskih aktov. S tem je izključena možnost, da bi vlada samostojno, brez vsebinskih okvirov, opredeljenih v zakonu, predpisovala način izvrševanja materialne dolžnosti. vlada pa je, glede na ugotovljeno neustavnost zakonske ureditve, storila prav to in še več. Z izpodbijano uredbo je namreč, ne da bi za to imela ustrezno pooblastilo, določila tudi postopek razporejanja in prevzema sredstev iz popisa. Pooblastilo iz četrtega odstavka 11. člena ZObr, na podlagi katerega je bila izdana izpodbijana uredba, se namreč nanaša le na vrsto sredstev in opreme, za katero se lahko naloži materialna dolžnost, višino nadomestila za uporabo ter način ugotavljanja in izplačevanja škode.

43. Iz razlogov, zaradi katerih ustavno sodišče ni moglo razveljaviti določbe četrtega odstavka 11. člena ZObr, in ker se izpodbijana uredba nanaša tudi na izvajanje materialne dolžnosti na podlagi ZVNDN, ustavno sodišče ni moglo razveljaviti ali odpraviti navedenega podzakonskega predpisa. Poleg tega uredba vsebuje nekatere omejitve pri izvajanju materialne dolžnosti na strani uporabnikov sredstev, tj. na strani vojske in državnih organov (npr. prvi odstavek 8. člena uredbe), ki jih ZObr ne vsebuje. Razveljavitev teh

omejitev pa bi omogočila še večje posege v ustavno varovane pravice lastnikov sredstev. Na podlagi nove, z ustavo usklajene zakonske ureditve materialne dolžnosti v miru, bo morala izpodbijano uredbo uskladiti tudi vlada (7. točka izreka te odločbe).

44. Ker je ustavno sodišče ugotovilo, da izpodbijana uredba ni v skladu s 120. in 153. členom ustave, ni presojalo njene neskladnosti z drugimi določbami ustave, ki jih navaja pobudnik.

B) – VI

Člen 25 ZVNDN

45. Po presoji ustavnega sodišča je tudi določitev materialne dolžnosti državljanom (prvi odstavek 25. člena ZVNDN) in pravnim osebam (četrti odstavek 25. člena ZVNDN) ob naravnih in drugih nesrečah v skladu z ustavo. Določbi prvega in četrtega odstavka 25. člena ZVNDN se namreč nanašata na uresničevanje materialne dolžnosti z dajanjem določenih stvari Civilni zaščiti v uporabo le ob naravnih in drugih nesrečah. Sistem varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami temelji na načelu splošne solidarnosti. V takih primerih je tak ukrep že po naravi okoliščin, v katerih ga je dopustno uporabiti, nedvomno nujen in primeren. Teža posega v vsebino in pomen lastninske pravice je pri izvajanju materialne dolžnosti v izjemnih razmerah tudi v sorazmerju (sorazmernost v ožjem pomenu) z varstvom dobrin drugih, ki so prizadete ob naravnih in drugih nesrečah. Gre za razmere, v katerih je vsak dolžan drugim pomagati po svojih močeh in sposobnostih (9. in 10. člen ZVNDN). Taka dolžnost izhaja tudi iz 2. člena ustave, ki določa, da je Slovenija socialna država, in iz prvega odstavka 5. člena ustave, ki določa, da država varuje človekove pravice in temeljne svoboščine. Namen in cilj Civilne zaščite pa je prav v varstvu človekovih pravic v določenih okoliščinah, tj. v okoliščinah, v katerih so človekove pravice najbolj ogrožene, posledice pa so nepopravljive, saj povzročajo lahko smrt, rane, bolezni... Organizacija Civilne zaščite s svojo dejavnostjo, ki je humanitarne narave, zagotavlja varstvo določenih človekovih pravic. Ukrep materialne dolžnosti je zato potreben in nujen ob naravnih in drugih nesrečah zaradi zaščite, reševanja in pomoči in ob tehtanju sorazmernosti v ožjem pomenu ne pomeni prekomernega posega v lastninsko pravico zavezanca.

46. Pri omejitvi lastninske pravice na podlagi določb prvega in četrtega odstavka 25. člena ZVNDN torej načelo sorazmernosti ni kršeno, zato navedeni določbi nista v neskladju s tretjim odstavkom 15. člena ustave.

47. Materialna dolžnost po drugem odstavku 25. člena ZVNDN je tudi namestitev sredstev in naprav za opazovanje, obveščanje in alarmiranje na poslovnih in drugih stavbah, izjemoma pa tudi na stanovanjskih stavbah, če teh sredstev in naprav ni mogoče namestiti na drugih objektih. Državljan, ki mu je naložena materialna dolžnost, pa ne sme preprečiti namestitve ali odstranitvi sredstev in naprav (tretji odstavek 25. člena ZVNDN). Tudi ta oblika materialne dolžnosti sama po sebi ni v neskladju z ustavo. Drugače kot določbe ZObr (tretja alineja prvega odstavka 6. člena in drugega odstavka 9. člena ZObr) sta določbi drugega in tretjega odstavka 25. člena ZVNDN neposredna podlaga za izvrševanje te oblike materialne dolžnosti. Določitev konkretne obveznosti ni vezana na vnaprejšnjo določitev vrste materialnih sredstev s podzakonskim predpisom. Vrsta sredstev (gre za stavbe) je določena že v drugem odstavku 25. člena ZVNDN. Od-

ločitev o konkretni namestitvi sredstev in naprav za opazovanje, obveščanje in alarmiranje na stavbah pa je brez določenih kriterijev prepuščena pristojnim upravnim organom. Kljub temu, da je določena izjema glede stanovanjskih stavb, ta izjema njihovim lastnikom ne zagotavlja nearbitrarne odločitve pristojnih organov o tem, ali teh sredstev in naprav ni mogoče namestiti na drugih objektih.

48. Neustavnost drugega in tretjega odstavka 25. člena ZVNDN je torej v tem, da izvrševanje te oblike materialne dolžnosti ni opredeljeno z ustreznimi zakonskimi okviri. Navedeni določbi sta zato v neskladju z načelom pravne države (2. člen ustave), ki terja, da so zakonske določbe jasne in nedvoumne. Zato je ustavno sodišče ugotovilo navedeno neustavnost (4. točka izreka) in naložilo zakonodajalcu odpravo te neustavnosti v roku iz 6. točke izreka.

Tretji odstavek 30. člena ZVNDN

49. Iz enakih razlogov, kot pooblastilo za izvrševanje materialne dolžnosti za obrambne potrebe (četrti odstavek 11. člena ZObr), je v neskladju z ustavo tudi tretji odstavek 30. člena ZVNDN. Pooblastilo vladi za določitev vrste materialnih sredstev, za katere lahko upravni organ naloži materialno dolžnost, namreč ne v tej določbi ne v drugih določbah nima postavljenih meril in kriterijev za oblikovanje podzakonskega predpisa. Ne glede na določbo prvega odstavka 25. člena ZVNDN, po kateri se materialna dolžnost dejansko uresničuje šele ob naravnih in drugih nesrečah, pristojni upravni organi še pred nastopom takih razmer razporejajo na materialno dolžnost le nekatera sredstva in s tem zavezujejo le nekatere lastnike sredstev. Za tako vnaprejšnjo določitev, kdo izmed lastnikov stvari bo ob naravnih in drugih nesrečah moral dati svoje sredstvo v uporabo in kdo ne, pa morajo biti kriteriji opredeljeni v zakonu. Vnaprejšnje razporejanje, ki izhaja iz načela preventive (12. člena ZVNDN), ni v neskladju z ustavo, vendar pa izvajanje preventivnih ukrepov in organizacija zaščite in reševanja ne smeta biti arbitrarna.

50. Da ne bi prišlo do arbitrarnega odločanja pristojnih organov, bi moral zakonodajalec poleg ustreznih meril in kriterijev določiti tudi postopek odločanja o izvajanju materialne dolžnosti. Glede na različno naravo in nujnost ukrepov za pripravljenost in ukrepov za neposredno izvajanje materialne dolžnosti ob naravnih in drugih nesrečah, bi lahko bili ureditvi postopka različni. Če bo zakonodajalec presodil, da morajo biti posamezna vprašanja postopka urejena drugače kot so urejena v splošnem upravnem postopku, jih bo moral posebej urediti.

51. Iz navedenega izhaja, da tudi pooblastilo vladi iz tretjega odstavka 30. člena ZVNDN ni v skladu z ustavo, ker zakon tega pooblastila ni dopolnil z vsebinskimi kriteriji glede vnaprejšnjega razporejanja na materialno dolžnost. Tako tudi v tem primeru, kot pri ureditvi materialne dolžnosti za potrebe obrambe, nista spoštovani legalitetno načelo in načelo vezanosti delovanja državnih organov na ustavo in zakon (drugi odstavek 120. člena in tretji odstavek 153. člena ustave). Zato je izpodbijana uredba v neskladju z ustavo tudi glede urejanja materialne dolžnosti po ZVNDN.

52. Iz smiselno enakih razlogov, kot jih je ustavno sodišče ugotovilo pri ureditvi materialne dolžnosti za obrambne potrebe, ustavno sodišče tudi določb tretjega odstavka 30. člena, drugega odstavka 25. člena in uredbe ni moglo razveljaviti, temveč je neustavnost ugotovilo (4. točka izreka) in naložilo zakonodajalcu in vladi odpravo te neustavnosti (6. točka izreka).

C)

53. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 21. in 48. člena ZUstS v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, dr. Miroslava Geč-Korošec, Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Lojze Ude, dr. Mirjam Škrk in dr. Dragica Wedam-Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno. Pritrdilni ločeni mnenji sta dala sodnika Čebulj in Testen.

Št. U-I-313/98
Ljubljana, dne 16. marca 2000.

Predsednik
Ustavnega sodišča RS
Franc Testen l. r.

BANKA SLOVENIJE

1530. Sklep o izročitvi kovanca za 10 tolarjev v obtok

Na podlagi tretjega odstavka 69. člena zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) in 2. člena zakona o denarni enoti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 17/91-I in 33/92) izdaja Svet Banke Slovenije

SKLEP

o izročitvi kovanca za 10 tolarjev v obtok

1

Banka Slovenije bo preko bank v Republiki Sloveniji in podružnic Agencije Republike Slovenije za plačilni promet dne 19. aprila 2000 izročila v obtok kovanec za 10 tolarjev z znamenji, ki so določena z odlokom o glavnih znamenjih kovanca za 10 tolarjev (Uradni list RS, št. 102/99).

2

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. GP-45
Ljubljana, dne 25. januarja 2000.

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Guverner
dr. France Arhar l. r.

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

1531. Spremembe in dopolnitve splošnega navodila o pogojih in okoliščinah za odstopanje ovadb v postopek poravnavanja

Na podlagi 13. točke navodila o poravnavanju v kazenskih zadevah (Uradni list RS, št. 59/99) predpisujem

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE splošnega navodila o pogojih in okoliščinah za odstopanje ovadb v postopek poravnavanja (Uradni list RS, št. 49/99)

1. člen

Za 6. členom se dodajo novi členi, in sicer:

"7. člen

Po odločitvi o odstopu ovadbe poda državni tožilec vodji višjega državnega tožilstva pismen predlog za imenovanje poravnalca o obravnavani zadevi.

V predlogu navede opravilno številko zadeve, kvalifikacijo kaznivega dejanja ter ime in priimek, rojstni datum in kraj stalnega bivališča strank.

Državni tožilec lahko predlaga hkrati imenovanje poravnalcev za več zadev.

8. člen

Ko državni tožilec prejme odločbo vodje višjega državnega tožilstva o imenovanju poravnalca v predlagani zadevi, odpre poravnalni spis.

Poravnalni spis se odpre tako, da se pri vpisniku, kjer se vodi v poravnavo odstopljena zadeva (Kt, Ktm) zaznamuje postopek poravnave (velika črka P), na ovitku svetlo modre barve pa se označi številka poravnalne zadeve.

Številka poravnalne zadeve je sestavljena iz dosedanje opravilne številke (na primer Ktm 7/99), pred katero se pred vezajem doda velika črka P (primer P-Ktm 7/99).

V poravnalni spis se vložijo kopije ovadbe, dopisa pristojnega tožilca o odstopu ovadbe in odločbe o imenovanju in pošlje izbranemu poravnalcu.

9. člen

Poravnalni spis je vedno sestavni del internega tožilskega spisa.

10. člen

Če poravnalec med postopkom zaprosi državnega tožilca za mnenje po 28. točki navodil o poravnavanju v kazenskih zadevah, državni tožilec o tem napravi v internem tožilskem spisu uradni zaznamek s kratkim opisom mnenja, ki ga je podal.

Dosedanji 7. člen postane 11. člen.

12. člen

Po vrnitvi poravnalnega spisa mora državni tožilec brez odlašanja odločiti o ovadbi.

O končanem postopku z opredelitvijo uspeha poravnavanja obvesti državni tožilec višje državno tožilstvo.

13. člen

Hkrati z odločitvijo o ovadbi je po končanem postopku poravnavanja državni tožilec dolžan odmeriti nagrado poravnalcu.

Pri odločitvi o nagradi mora upoštevati zahtevnost zadeve, število udeleženih oseb, prizadevnost poravnalca in uspeh poravnavanja.

Običajni stroški poravnavanja (npr. stroški poštnih in pisarniških storitev, stroški najema in vzdrževanja prostorov, potni in drugi stroški poslovanja, ki poravnalcu normalno nastanejo v zvezi s postopkom poravnavanja) so že vključeni v nagrado in se ne priznavajo za vsako zadevo posebej.

Upoštevajoč poseben obseg in zapletenost posamezne zadeve se lahko poravnalcu dodatno k nagradi priznajo posebni stroški poravnavanja le na podlagi predhodnega

soglasja in odobritvi državnega tožilca ter predložene dokumentacije.

14. člen

Nagrada za opravljen postopek poravnavanja se ob upoštevanju kriterijev po drugem in tretjem odstavku prejšnjega člena prizna poravnalcu v razponu od 70 do 200 točk, in sicer:

- od 70 točk za zadevo, ki se konča neuspešno v pogojih po drugem odstavku 20. točke navodil o poravnavanju,
- do 120 točk za drugo neuspešno končano poravnalsko zadevo,
- od 80 do 200 točk za uspešno končano poravnalsko zadevo.

15. člen

Izplačilo nagrade odredi vodja, obračuna in izplača pa računovodstvo okrožnega državnega tožilstva, ki vodi v poravnavanje odstopljeno zadevo.

Nagrada se obračuna tako, da se priznana število točk zmnoži z vrednostjo točke, določene v bruto znesku. Od tega zneska se obračunajo, odštejejo in nakažejo dajatve in prispevki na podlagi zakonskih predpisov. Preostali znesek (čista nagrada) se izplača poravnalcu.

Obračun in izplačilo nagrade se opravi v roku 30 dni in za vsako zadevo posebej.

16. člen

Začetna vrednost točke v bruto znesku se določi v višini 100 SIT za točko.

Za zvišanje vrednosti točke se uporabljajo razmerja, ki veljajo za določanje vrednosti točke po predpisih za sodne tolmače in druge strokovnjake, ki nastopajo v kazenskem postopku.

Dosedanji 8. člen postane 17. člen.

Dosedanji 9. člen postane 18. člen."

2. člen

Te spremembe in dopolnitve začnejo veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 105/99

Ljubljana, dne 3. marca 2000.

Generalna državna tožilka
Zdenka Cerar l. r.

1532. Pravilnik o notranji organizaciji in poslovanju državnih tožilstev v Republiki Sloveniji

Na podlagi 7. člena zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 63/94 in 59/99) predpisujem, da se sprejmejo spremembe

P R A V I L N I K A **o notranji organizaciji in poslovanju državnih tožilstev v Republiki Sloveniji** (Uradni list RS, št. 78/98)

1. člen

Črta se drugi odstavek 76. člena.

2. člen

Besedilu tretjega odstavka 95. člena se doda še stavek: "Ovitek spisa, s katerim se kazenska zadeva odstopi v poravnavanje (poravnalni spis), je svetlo modre barve."

3. člen

V 124. členu so tele spremembe:

pod razdelkom

"Državno tožilstvo Republike Slovenije vodi vpisnike"

se v besedilu, ki ureja Ct zadeve tekst spremeni tako, da se Ct vpisnik razdeli in nadomesti z novima vpisnikoma, in sicer:

– "Ctz – civilne zadeve – pobude za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti

– Ctr – revizije in druge civilne zadeve"

pod razdelkom

"Višja državna tožilstva vodijo vpisnike:"

se za alineo, ki ureja vpisnik Ktr doda

"PORV – in besedilo: – zadeve poravnava po 161.a členu ZKP"

pod razdelkom

"Okrožna državna tožilstva vodijo vpisnike:"

se v alinei "Kt" za besedo "dejanj" v prvi vrstici doda besedilo: "in pravne osebe, ki storijo kazniva dejanja po zakonu o odgovornosti pravnih oseb." L;

se za alineo "CD" doda besedilo:

"Zadeve Kt in Ktm, ki se odstopajo v postopek poravnavanja, se v ustreznem vpisniku zaznamujejo z oznako "P". Poravnalski spis iz določbe tretjega odstavka 95. člena tega pravilnika ima enako opravično številko kot zadeva, ki se odstopa v poravnavanje, z dodano oznako "P"."

V Kt in Ktm vpisnika se vpisuje tudi EMŠO storilcev kaznivih dejanj, ki jih morajo vsebovati ovadbe.

4. člen

Te spremembe začnejo veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 38/00

Ljubljana, dne 3. marca 2000.

Generalna državna tožilka
Zdenka Cerar l. r.

Na podlagi prvega odstavka 7. člena zakona o državnem tožilstvu dajem soglasje k predpisanim spremembam in dopolnitvam pravilnika o notranji organizaciji in poslovanju državnih tožilstev v Republiki Sloveniji.

Št. 731-1/00

Ljubljana, dne 23. marca 2000.

Minister
za pravosodje
Tomaž Marušič l. r.

DRUGI ORGANI IN ORGANIZACIJE

1533. Odločbe o dodelitvi licence za opravljanje dejavnosti organiziranja turističnih potovanj in/ali licence za opravljanje dejavnosti prodaje oziroma posredovanja turističnih potovanj

Gospodarska zbornica Slovenije je v skladu z določili zakona o pospeševanju turizma (Uradni list RS, št. 57/98) in pravilnika o načinu in postopku za pridobitev licence za opravljanje dejavnosti organiziranja turističnih potovanj, dejavnosti prodaje oziroma posredovanja turističnih potovanj ter o načinu vodenja registra izdanih licenc (Uradni list RS, št. 13/99) izdala

ODLOČBE o dodelitvi licence za opravljanje dejavnosti organiziranja turističnih potovanj in/ali licence za opravljanje dejavnosti prodaje oziroma posredovanja turističnih potovanj

naslednjim pravnim ali fizičnim osebam:

Številka odločbe	Datum izdaje odločbe	Vrsta licence	Matična številka	Ime pravne ali fizične osebe
10019/1	8. 3. 2000	organiziranje	5107776	AVTOBUSNA POSTAJA LJUBLJANA D.D.
10019/2	8. 3. 2000	prodaja	5107776	AVTOBUSNA POSTAJA LJUBLJANA D.D.
10022	8. 3. 2000	prodaja	1359339	KOREKT PLUS, D.O.O.
10025/2	8. 3. 2000	prodaja	5364043	MEDITERAN INTERNATIONAL D.O.O.
10020	9. 3. 2000	prodaja	5479738	WIND D.O.O. MURSKA SOBOTA
10025/1	9. 3. 2000	organiziranje	5364043	MEDITERAN INTERNATIONAL D.O.O.
10026/1	29. 3. 2000	organiziranje	5448743	KOMPAS TURIZEM LJUBLJANA
10026/2	29. 3. 2000	prodaja	5448743	KOMPAS TURIZEM LJUBLJANA
10029/1	29. 3. 2000	organiziranje	5107717	INTEGRAL BREBUS BREŽICE D.O.O.
10029/2	29. 3. 2000	prodaja	5107717	INTEGRAL BREBUS BREŽICE D.O.O.

Št. 4

Ljubljana, dne 31. marca 2000.

Rika Germ Metlika l. r.
Generalna sekretarka
Gospodarska zbornica Slovenije

OBČINE

LJUBLJANA

1534. Odlok o lokacijskem načrtu za Litijsko cesto od Ceste II. grupe odredov do Sostrske ceste – MT 9/2

Na podlagi drugega odstavka 39. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, 43/89 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97) in 26. člena statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 32/95, 33/95, 71/97 in 13/98) je Mestni svet mestne občine Ljubljana na 13. seji dne 6. 3. 2000 sprejel

O D L O K
o lokacijskem načrtu za Litijsko cesto od Ceste II. grupe odredov do Sostrske ceste – MT 9/2

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se sprejme lokacijski načrt za Litijsko cesto od Ceste II. grupe odredov do Sostrske ceste – MT 9/2, ki ga je v marcu 1999 izdelal CITY STUDIO, d.o.o., pod št. 232-99.

2. člen

Strokovne osnove za izdelavo lokacijskega načrta sestojijo iz: idejnega projekta rekonstrukcije Litijske ceste, ki ga je izdelal CITY STUDIO, d.o.o., pod št. 218-98 in rešitev komunalnih vodov in napeljav, ki so jih izdelali JP Vodovod – Kanalizacija, Javna razsvetljava, Energetika ter študij vplivov na okolje, ki jih je izdelal CITY STUDIO, d.o.o., z zunanjimi sodelavci.

V primeru nejasnosti, ki bi izvirale iz lokacijskega načrta, je potrebno pri pripravi projektov za gradbeno dovoljenje upoštevati strokovne osnove iz prejšnjega odstavka tega člena.

Strokovne osnove iz prvega odstavka tega člena so na vpogled na MOL MU Oddelek za urbanizem in okolje.

3. člen

Sestavni deli odloka so:

- Soglasja pristojnih organov in organizacij
- Grafične priloge

1. Izsek iz dolgoročnega plana	M 1:5000
2. Izsek iz PIA 1	M 1:1000
3. Izsek iz PIA 2	M 1:1000
4. Katastrski načrt 1	M 1:1000
5. Katastrski načrt 2	M 1:1000
6. Topografski načrt – obst. st. 1	M 1:1000
7. Topografski načrt – obst. st. 2	M 1:1000
8. Parcelacijski načrt območja urejanja 1	M 1:1000
9. Parcelacijski načrt območja urejanja 2	M 1:1000
10. Parcelacijski načrt območja urejanja z lok. načrt. in načrtom cestnega sveta 1	M 1:1000
11. Parcelacijski načrt območja urejanja z lok. načrtom in načrtom cestnega sveta 2	M 1:1000
12. Ureditvena situacija z rušitvami 1	M 1:1000
13. Ureditvena situacija z rušitvami 2	M 1:1000
14. Prometno-tehnična situacija 1	M 1:1000
15. Prometno-tehnična situacija 2	M 1:1000
16. Vzdolžni profil	M 1:100/1000
17. Normalni profil A	M 1:100
18. Normalni profil B	M 1:100
19. Normalni profil C	M 1:100
20. Normalni profil D	M 1:100
21. Zbirni načrt komunalnih vodov 1	M 1:1000
22. Zbirni načrt komunalnih vodov 2	M 1:1000

Opis meje ureditvenega območja

4. člen

Ureditveno območje zajema: Litijsko cesto II od Ceste II. grupe odredov do Sostrske ceste.

Pri rekonstrukciji Litijske ceste bodo prizadeti deli zemlj. parc. št.: k.o. Dobrunje: 1840/4, 1840/2, 1838/2, 1203/3, 1203/2, 1212/4, 1214/1, 1223, 1224, 1231, 1235/2, 1235/1, 1239/3, 1239/2, 1836, 1240/6, 1240/7, 1240/2, 1242/1, 1245/2, 1245/1, 1245/4, 712/1, 1247/2, 1247/14, 1247/9, 1250/7, 1253/1, 1255/2, 1256, 1257/3, 1257/4, 1258/1, 1259, 1262/3, 1263/1, 1266/2, 1268/4, 1270, 1271/3, 1271/2, 608/2, 607, 606/1, 602/5, 602/6, 410/2, 410/1, 399/2, 396/3, 397/4, 397/1, 387/2, 375/2, 374/2, 362, 361/2, 352/3, 332, 321/3, 326/3, 322, 325/2, 325/1, 1847/2, 306/2, 297/3, 297/1, 1848, 279/6, 279/7, 279/5, 279/3, 278, 261/1, 261/2, 262, 260, 252/1, 252/2, 239, 238, 164, 183/3, 178/2, 179/2, 229, 204/5, 220/6, 220/5, 216/7, 216/6, 204/2, 204/3, 204/4, 201/2, 201/1, 90/2, 87/2, 87/6, 82/2, 82/1, 80/1, 80/3, 77/5, 1853/4, 1853/7, 1879/4, 1840/3, 745/2, 733/2, 733/3, 733/5, 732/4, 732/3, 732/2, 714/1, 713/3, 712/1, 712/3, 468/1, 711/8, 711/12, 711/9, 711/7, 710/2, 710/1, 708/3, 708/6, 708/1, 1837/1, 707/1, 706/1, 706/8, 680/1, 670/1, 661/1, 660/1, 659/1, 647/1, 646/3, 646/4, 639/1, 638/1, 638/8, 638/11, 630/5, 619/5, 618/7, 618/3, 611/4, 611/2, 609/2, 601/2, 600/5, 413/7, 427/7, 427/2, 428/1, 428/2, 430/4, 431/3, 436/4, 438/1, 440/1, 443/5, 444/2, 445/2, 450/2, 454/13, 458/4, 468/3, 468/2, 474/2, 478/4, 474/1, 479/3, 481/4, 481/1, 1844/2, 479/1, 481/5, 493/2, 493/3, 494/3, 494/6, 494/5, 495/4, 495/6, 495/8, 495/7, 495/5, 496/6, 1849/2, 162/1, 162/2, 151, 162/3, 147, 162/4, 148/1, 148/2, 1851/3, 103/3, 1852/3, 98/5, 95/5, 94/5, 94/1, 94/4, 1840/2, 1242/7;

k.o. Sostro: 1831/3, 447/3, 447/1, 447/2, 453/5, 1825, 452/3, 452/1, 452/2, 432/4, 432/2, 442/4, 431, 442/6, 442/3, 442/2, 445/1, 1831/4, 442/1.

Površina ureditvenega območja Litijske ceste znaša 31.721 m².

Zemljišča za potrebe nadomestnih gradenj za porušene objekte:

k.o. Dobrunje: 362, 326/3, 178/2, 179/2, 216/6 in 216/7.

II. FUNKCIJE OBMOČJA, POGOJI ZA IZRABO PROSTORA IN OBLIKOVANJE POSEGOV V PROSTOR

5. člen

Območje znotraj opisanih meja je namenjeno rekonstrukciji Litijske ceste med Cesto II. grupe odredov in Sostrsko cesto.

Območje je tudi namenjeno rekonstrukciji križišč z Litijske ceste, ureditvi priključkov dovoznih poti za skupine ali posamezne objekte, zgraditvi kolesarskih stez, pločnikov in ostalih površin za pešce, ureditvi avtobusnih čakališč in postajališč, zelenih površin ob cesti in izgradnji komunalnega omrežja.

6. člen

Normalni profil rekonstruirane Litijske ceste ima naslednje elemente:

cestni profil:

– hodnik	1,20 m
– kolesarska steza	1,30 m
– vozišče 3,25 m × 2	6,50 m
– kolesarska steza	1,30 m
– hodnik	1,20 m
skupaj	11,50 m

cestni profil z avtobusnim čakališčem in postajališčem:

- hodnik	1,20 m
- kolesarska steza	1,30 m
- avtobusno čakališče	2,00 m
- avtobusno postajališče	3,00 m
- vozišče 3,25 m × 2	6,50 m
- kolesarska steza	1,30 m
- hodnik	1,20 m
skupaj	16,50 m

7. člen

Rekonstrukcija Litijske ceste zajema območja križišč:

- T-križišče z levim priključkom Ceste II. grupe odredov v P1,
 - T-križišče z levim priključkom Papirniške ceste v P2,
 - T-križišče z desnim priključkom Ceste na Urh v P6,
 - T-križišče z levim priključkom za Javno razsvetlavo, z levim zavijalnim pasom v P11,
 - T-križišče z levim priključkom Ceste heroja Trtnika z levimi zavijalnimi pasovi na Litijski cesti in na Cesti heroja Trtnika v P13 – P14,
 - polno štirikrako križišče Ceste 13. julija v P19-P20,
 - T-križišče z levim priključkom ceste Zavogljje v P27,
 - krožno križišče Litijske ceste in Sostrske ceste v P38.
- Vsa križišča so s prednostnim potekom Litijske ceste.

8. člen

Postajališča za mestni potniški promet se zgradijo ob križišču s Papirniško cesto, ob priključku za Javno razsvetlavo, ob križišču s Cesto 13. julija, ob križišču za Zavogljje in ob križišču s Sostrsko cesto. Izogibališča bodo imela širino 3 m, dolžino 18 m in čakališča z nadstreškom širine 2 m.

9. člen

V P18+30 m se izvede nov prepust čez Dobrunjščico. V P34+10 m se izvede novi most preko potoka širine 12 m in dolžine 20 m. Nova trasa ne zahteva izvedbo drugih večjih novih objektov.

Vozišče je odvodnjavano s strešnim padcem vozišča in hodnikov proti robu vozišča in z vtoki pod robnikom v vzdolžni novi meteorni zbirni kanal in z odtoki preko lovilcev olj v odprte vodotoke.

10. člen

Uvozi na gradbene parcele oziroma na dovozne poti se izvedejo preko poglobljenih robnikov. Robnik mora biti poglobljen najmanj v dolžini 4 m.

Uvozi se izvedejo na istih mestih dot dosedanji uvozi, s tem, da se po potrebi višinsko korigirajo. Kjer je možno, oziroma kjer to narekujejo prometne ali prostorske zahteve, so uvozi k posameznim hišam oziroma na gradbene parcele združeni in se izvajajo preko skupne popločene površine za pešce in kolesarje.

11. člen

Za varno odvijanje kolesarskega in peš prometa se izvedejo naslednje ureditve:

Ob severni in južni strani Litijske ceste se izvedeta kolesarska steza širine 1,30 m in hodnik za pešce širine 1,20 m.

Kolesarska steza in hodnik za pešce se zaradi pomanjkanja prostora izvedeta v notni površini.

12. člen

Potrebna je pasivna zaščita pred prekomernim hrupom ogroženih stanovanjskih bivalnih prostorov, pri čemer je treba zagotoviti, da v teh prostorih ne bodo presežene maksimalne ekvivalentne ravni hrupa ob upoštevanju predpisanih omejitev hrupa.

III. POGOJI ZA URBANISTIČNO, ARHITEKTURNO IN KRAJINSKO OBLIKOVANJE OBMOČJA IN DRUGIH POSEGOV V PROSTOR

13. člen

Razširitev profila Litijske ceste bo vplivala na funkcionalna zemljišča objektov ob cesti in bo zahtevala rušenje naslednjih objektov:

- Litijska cesta 262,

- Litijska cesta 264,
- Litijska cesta 278,
- Litijska cesta 280.

14. člen

Med gradnjo ceste je treba v čim večji možni meri zaščititi obstoječo vegetacijo. Kvalitetno zemljo se začasno deponira in po izgradnji ceste ponovno uporabi za ureditev zelenega občestnega prostora.

IV. KOMUNALNO UREJANJE

15. člen

Kanalizacija
Obraavnani odsek Litijske ceste se nahaja izven območja obstoječih varstvenih pasov vodnih virov.

Na predmetnem odseku je predvidena meteorna in sanitarna kanalizacija.

Kanalizacija poteka po javnih prometnih površinah, tako da je omogočeno vzdrževanje javnih kanalov in čiščenje hišnih priključkov. Kanalizacija mora biti zgrajena vodotesno iz atestiranih materialov. Kanalizacija mora biti izvedena v skladu z geotehničnimi pogoji.

Odpadne vode

Odpadna komunalna voda bo speljana v črpališče Papirnice Vevče. Od tu je predvideno prečrpavanje preko mostne konstrukcije v obstoječ kanal DN 500 mm, ki vodi v zbiralnik A0. Lokalna čistilna naprava Zadvor se bo ukinila, vse odpadne komunalne vode se bo prevezalo na centralni kanalizacijski sistem Ljubljana.

Odpadno padavinsko vodo z javnih površin se bo vodilo preko lovilcev olj (skladno z veljavno uredbo o emisiji snovi in toplote) v potoka Rastučnik in Dobrunjščico oziroma v Ljubljano.

Meteorne vode

Padavinsko vodo s streh objektov v ureditvenih območjih ob obraavnem odseku Litijske ceste, naj se zaradi ugodnih terenskih razmer v največji meri ponika.

Na območju ob Litijski cesti je namreč prodni zasip Ljubljanskega polja.

Teren je za vodo dobro prepusten; koeficient prepustnosti je od 1×10^{-2} do $5,5 \times 10^{-4}$ m/s.

Kanalizacija za odvod odpadnih in meteornih vod bo bistveno izboljšala sanitarno-higienske pogoje na tem območju.

16. člen

Vodovod

Po celotni trasi omenjenega odseka poteka v severnem vozišču obstoječe ceste vodovod DN 150 mm, ki napaja Zadvor, Mrakovce, Sostro in Zavogljje. Na odseku od Ceste II. grupe odredov skozi Zadvor je vodovod iz sive litine, odsek do Sostrega pa iz nodularne litine.

Zaradi razširitve ceste se vodovod na odseku od Ceste II. grupe odredov do odcepa v Zavogljje prestavi v severni pločnik oziroma rob vozišča. Odsek od odcepa Zavogljje do Sostrega se ohrani, saj je vodovod nov in ustreza pogojem za lego pod voziščem. V času gradnje ga je potrebno ustrezno zavarovati. Rešitev prestavitve vodovoda v pločnik na odseku od Ceste II. grupe odredov do odcepa Zavogljje je izvedena v skladu s programsko rešitvijo izdelano pri VO-KA "Obnova vodovoda in odvod odpadnih in padavinskih voda za področje Zadvor – Dobrunje, MS 9/1 – MS9/5, nov. 1995, št. proj. 1767V, 2377K".

17. člen

Električno omrežje

Na omenjenem območju je NN razvod omrežja izveden zračno. Obstoječe omrežje se ohranja.

18. člen

Plin

Obraavnano območje spada v vplivno področje J.P. Energetika, in sicer za oskrbo s plinom. Zemeljski plin je predviden za celotno oskrbo, to je za ogrevanje, pripravo tople sanitarne vode, kuho in morebitno tehnologijo.

Predvideni potek plinovodov je vrisan v južnem pločniku z odcepi in prečkanji cestišča. Predvidena dimenzija plinovoda je DN 200.

19. člen

Telefon

Pred začetkom gradnje je treba zakoličiti obstoječe telefonsko omrežje na kraju samem. Križanje z obstoječim telefonskim omrežjem je treba obvezno podaljšati cevi izven asfaltnih površin ceste.

Obstoječi telefonski kabel vzdolž cestišča je treba prestaviti izven asfaltnih površin cestišča, za kar je potrebno izdelati projekt prestavitve TK kablov – izgradnja 2 x 3 cevne kabelske kanalizacije s pripadajočimi kabelskimi jaški.

Pri paralelnem poteku ceste z obstoječim TK omrežjem je obvezen odmik 1 m od roba ceste. Obstoječo TK linijo ob cestišču je treba v času gradnje zaščititi. Pred začetkom del in po končanih delih je treba pregledati prehodnost cevi telefonske kabelske kanalizacije.

20. člen

Javna razsvetljava in cestna signalizacija

Na obravnavanem odseku je potrebno dopolniti javno razsvetljavo in urediti dodatno razsvetljavo in signalizacijo na prehodih za pešce. Na delu, kjer so zračni vodi, je potrebno izvesti pokablitve. Na obravnavanem odseku je treba predvideti najmanj eno cev za potrebe signalnih kablov.

Za splošno osvetljevanje naj se uporabijo tipske svetilke uporabljene na območju mesta Ljubljane in tipski kandelabri.

V. ZAGOTAVLJANJE NADOMESTNIH ZEMLJIŠČ ZA PORUŠENE OBJEKTE

21. člen

Za potrebe nadomesnih gradenj za stanovanjske objekte, ki bodo zaradi rekonstrukcije Litijske ceste porušeni, se kot zazidljive površine z namembnostjo individualne prostostoječe gradnje zagotovijo ustrezna zemljišča.

VI. DRUGI POGOJI ZA IZVEDBO POSEGOV V PROSTOR

22. člen

Z rekonstrukcijo Litijske ceste od Ceste II. grupe odredov do Sostrske ceste je treba namestiti tudi vso prometno in ostalo opremo. Hitrost bo določena s prometnimi znaki in bo omejena na 50 km/uro.

Med rekonstrukcijo in po njej morajo biti zagotovljeni vsi pogoji za nemoten odvoz komunalnih odpadkov.

Sistem zbiranja komunalnih odpadkov mora biti v skladu s predpisi. Lokacije zabojnikov bodo ostale na že določenih mestih tudi po rekonstrukciji ceste, razen v primeru, ko je treba lokacijo zabojnika prilagoditi spremenjenim prometno-tehničnim razmeram rekonstruirane Litijske ceste.

VII. OBVEZNOSTI INVESTITORJEV IN IZVAJALCEV PRI IZVAJANJU LOKACIJSKEGA NAČRTA

23. člen

Investitorji in izvajalci tega lokacijskega načrta morajo poleg zahtev in drugih določb tega odloka:

- odpraviti v najkrajšem možnem času vse morebitne negativne posledice, ki bi nastale z rekonstrukcijo ceste,
- organizirati promet v času rekonstrukcije tako, da bo možno varno izvajanje del in da bodo zastoji v prometu zaradi rekonstrukcije čim manjši,
- zagotoviti zavarovanje gradbišča tako, da bosta zagotovljeni varnost in nemotena raba sosednjih objektov in zemljišč,
- zagotoviti skrbno ravnanje s plodno zemljo,
- med gradnjo zagotoviti varstvo površinskih in podzemnih voda pred onesnaževanji,
- pri zemeljskih delih zagotoviti arheološki nadzor, zato je investitor dolžan pravočasno obvestiti LRZVNKD o datumu začetka del,
- v času gradnje zagotoviti varstvo pred onesnaženjem zraka, zemeljskih del se ne sme izvajati v izrazito vetrovnem in slabem vremenu, priporočljivo je vlaženje sipkih materialov in nezaščitenih površin ter preprečevanje ravnosa materialov iz gradbišča.

VIII. TOLERANCE

24. člen

Tolerance gabaritov in namembnosti objektov, ki jih z lokacijskim dovoljenjem lahko dopusti upravni organ, so urejene s parcelacijskim načrtom, ki je sestavni del lokacijskega načrta.

Kolikor spremembe posegajo po zemljiščih izven parcelacijskega načrta, določenega z lokacijskim načrtom, je treba izdelati posebno strokovno gradivo in ga upoštevati v postopku pridobivanja lokacijskega dovoljenja.

Z odstopanji morajo soglašati vsi, ki jih bi sprememba kakorkoli prizadela.

IX. NADZOR

25. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja Inšpektorat RS za okolje in prostor pri Ministrstvu za okolje in prostor.

X. KONČNI DOLOČBI

26. člen

Lokacijski načrt je stalno na vpogled pri:

- Mestni upravi mestne občine Ljubljana, Oddelku za urbanizem in okolje,
- Upravni enoti Ljubljana, izpostavi Moste-Polje.

27. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3533-4/99-5

Ljubljana, dne 6. marca 2000.

Županja
Mestne občine Ljubljana
Viktorija Potočnik I. r.

1535. Cenik za posamezne tarifne skupine toplote

V skladu z uredbo o določitvi elementov cene proizvodnje in distribucije pare in tople vode za namene daljinskega ogrevanja (Uradni list RS, št. 96/99) je skupščina Javnega podjetja Energetika Ljubljana na 30. seji dne 29. 3. 2000 sprejela

**CENIK
za posamezne tarifne skupine toplote**

1. člen

V Javnem podjetju Energetika Ljubljana, d.o.o., Ljubljana, Verovškova 70, se določijo nove cene toplote:

Tarifna skupina	Cena
Stanovanjski odjem za dobavljene količine	
– za obračun po toplotnem števcu	4.243,60 SIT/MWh
– za obračun tople potrošne vode po vodomeru	283,50 SIT/m ³
za priključno moč	
– za obračun po toplotnem števcu in obračun po vodomeru	1,001.337,49 SIT/MW/leto
Nestanovanjski odjem za dobavljene količine	
– za obračun po toplotnem števcu	4.907,10 SIT/MWh
– za obračun tople potrošne vode po vodomeru	327,50 SIT/m ³
za priključno moč	
– za obračun po toplotnem števcu in obračun po vodomeru	1,201.605,18 SIT/MW/leto

2. člen

Navedene cene ne vključujejo davka na dodano vrednost.

3. člen

Z dnem uveljavitve tega cenika preneha veljati cenik za posamezne tarifne skupine toplote (Uradni list RS, št. 10/00).

4. člen

Ta cenik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ljubljana, dne 12. aprila 2000.

Predsednik skupščine
Javnega podjetja Energetika
Ljubljana, d.o.o.
Janez Kranjc l. r.

DOBROVA-POLHOV GRADEC

1536. Odlok o rebalansu proračuna Občine Dobrova-Polhov Gradec za leto 1999

Na podlagi 3. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94 in 56/98) in na podlagi 16. člena statuta Občine Dobrova-Polhov Gradec (Naš časopis, št. 252/99) je Občinski svet občine Dobrova-Polhov Gradec na 10. redni seji dne 7. 12. 1999 sprejel

O D L O K

o rebalansu proračuna Občine Dobrova-Polhov Gradec za leto 1999

1. člen

S tem odlokom se spremeni 2. člen odloka o proračunu Občine Dobrova-Polhov Gradec, tako da se glasi:

Skupni prihodki občinskega proračuna za leto 1999 znašajo 418,759.000 SIT, prav tako znašajo skupni odhodki občinskega proračuna za leto 1999 418,759.000 SIT.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 015-03-364/00

Dobrova, dne 10. decembra 1999.

Župan
Občine Dobrova-Polhov Gradec
Janez Oven l. r.

1537. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Dobrova-Polhov Gradec za leto 1999

Na podlagi 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 20/95, 70/97, 10/98, 74/98), 13. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94, 45/97 in 16. člena statuta Občine Dobrova-Polhov Gradec (Naš časopis, št. 252/99) je Občinski svet občine Dobrova-Polhov Gradec na 12. redni seji sveta dne 14. 2. 2000 sprejel

O D L O K

o zaključnem računu proračuna Občine Dobrova-Polhov Gradec za leto 1999

1. člen

S tem odlokom se sprejme zaključni račun proračuna Občine Dobrova-Polhov Gradec za leto 1999, ki zajema vse prihodke in odhodke proračuna Občine Dobrova-Polhov Gradec.

2. člen

Po bilanci prihodkov in odhodkov proračuna se s tem odlokom sprejme stanje realizacije prihodkov in odhodkov za leto 1999:

– skupni prihodki: 425,498.000 SIT,
– skupni odhodki: 423,291.000 SIT.

3. člen

Na podlagi podatkov o realizaciji prihodkov in odhodkov proračuna za leto 1999 se ugotavlja presežek prihodkov nad odhodki proračuna Občine Dobrova-Polhov Gradec v višini 2,207.000 SIT.

4. člen

Presežek prihodkov nad odhodki proračuna Občine Dobrova-Polhov Gradec v višini 2,207.000 SIT se nameni investicijski porabi na področju turizma.

5. člen

Sredstva stalne proračunske rezerve v višini 6,136.384,60 SIT se prenesejo v stalno proračunsko rezervo proračuna Občine Dobrova-Polhov Gradec za leto 2000.

6. člen

Podrobnejši pregled prihodkov in odhodkov proračuna Občine Dobrova-Polhov Gradec za leto 1999 ter njihova razporeditev sta zajeta v bilanci prihodkov in odhodkov in v posebnem delu proračuna, ki sta sestavni del tega odloka.

7. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 015-03-365/00

Dobrova, dne 17. februarja 2000.

Župan
Občine Dobrova-Polhov Gradec
Janez Oven l. r.

1538. Odlok o proračunu Občine Dobrova-Polhov Gradec za leto 2000

Na podlagi 57. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94, 45/94, 57/94, 14/95, 20/95, 63/95, 73/95, 9/96, 39/96, 44/96, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98 in 74/98), 1., 3., 10., 11., 13. in 28. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99) in 16. člena statuta Občine Dobrova-Polhov Gradec, je Občinski svet občine Dobrova-Polhov Gradec na 12. redni seji dne 14. 2. 2000 sprejel

O D L O K

o proračunu Občine Dobrova-Polhov Gradec za leto 2000

1. člen

S proračunom Občine Dobrova-Polhov Gradec se zagotavlja sredstva za financiranje javne porabe v Občini Dobrova-Polhov Gradec.

2. člen

Proračun Občine Dobrova-Polhov Gradec za leto 2000 je določen v skupni višini 470,720.000 SIT, od tega

	v tolarjih		
	Bilanca prihodkov in odhodkov	Račun finančnih terjatev in naložb	Račun financiranja
Prihodki	470,720.000	-	-
Odhodki	470,720.000	-	-
Primanjkljaj	-	-	-
Presežek	-	-	-

Pregled prihodkov in odhodkov je zajet v bilanci prihodkov in odhodkov, ki je sestavni del odloka.

3. člen

Uporabniki sredstev proračuna občine smejo uporabljati sredstva proračuna le za namene, ki so določeni v proračunu in ko so izpolnjeni vsi, z zakonom ali drugim aktom predpisani pogoji.

Uporabniki sredstev proračuna morajo izvrševati naloge v mejah postavk proračuna.

Nabava opreme, investicijska in vzdrževalna dela morajo biti oddana s pogodbo, izvajalci pa izbrani na podlagi javnega razpisa ali zbiranja ponudb najmanj treh usposobljenih ponudnikov.

Javni razpis se objavi v javnih občilih za vsa dela ter naročila blaga in storitev, katerih vrednost presega 10,000.000 SIT. Za vsa ostala dela, katerih znesek je višji od 1,000.000 SIT in nižji od 10,000.000 SIT, se morajo zbrati vsaj tri ponudbe.

4. člen

Za izvrševanje proračuna je odgovoren župan Občine Dobrova-Polhov Gradec. Župan najmanj dvakrat letno poroča občinskemu svetu o izvrševanju proračuna.

Odredbodajalec proračuna je župan, ki lahko pooblasti tudi druge osebe.

Za vse postavke, katerih namembnost ni natančno porazdeljena v proračunu, potrjuje njihovo razdelitev svet občine.

5. člen

Občina oblikuje svoje rezerve v višini 0,5% skupno doseženih prihodkov. Rezerve se uporabljajo v skladu s statutom.

6. člen

Če se v teku izvrševanja proračuna ugotovi, da so potrebna dodatna sredstva na posamezni postavki, ki jih ob sprejemanju proračuna ni bilo mogoče predvideti, so pa nujna za izvrševanje predpisov ali za izvršitev storitev, se lahko dodatna sredstva namenijo iz druge postavke posameznega področja proračuna.

Če zaradi prenosa sredstev med postavkami ni ogroženo izvajanje nalog posameznega področja, v katerem so bila sredstva prerazporejena, odloča o taki prerazporeditvi sredstev začasno župan in tem obvesti občinski svet na prvi naslednji redni seji.

7. člen

Sredstva za plače se uporabnikom dodeljujejo enakomerno v obliki mesečnih dotacij, sredstva za materialne stroške in druge odhodke pa praviloma mesečno, vendar ob hkratnem upoštevanju likvidnostnega položaja proračuna in zapadlosti posameznih obveznosti.

Dotacije za redno delovanje posameznih proračunskih uporabnikov (KS, društva) se praviloma nakazujejo trimesečno.

8. člen

Vsa določila in načini poslovanja, ki niso opredeljeni s tem odlokom, se morajo izvajati v skladu z zakonodajo s področja javnih financ.

9. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v javnih občilih in se uporablja od 1. 1. 2000 dalje.

Št. 015-03-366/00

Dobrova, dne 17. februarja 2000.

Župan
Občine Dobrova-Polhov Gradec
Janez Oven l. r.

1539. Odlok o pomožnih objektih

Na podlagi drugega odstavka 51. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97), 21. in 22. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 16/99) ter 7. in 16. člena statuta Občine Dobrova-Polhov Gradec

(Naš časopis, št. 252/99) je Občinski svet občine Dobrova-Polhov Gradec na 13. redni seji dne 21. 3. 2000 sprejel

O D L O K o pomožnih objektih

I. SPLOŠNA DOLOČILA

1. člen

Ta odlok za območje Občine Dobrova-Polhov Gradec določa vrsto, namen, največjo velikost in način gradnje pomožnih objektov.

2. člen

- Pomožni objekti so po tem odloku namenjeni:
 - izboljšanju pogojev bivanja v stanovanjskih objektih in pogojev za delo v proizvodnih, poslovnih, javnih in drugih objektih,
 - opremljanju in urejanju parkovnih, javnih in zunanjih površin,
 - kmetijskim, športno-rekreacijskim in ljubiteljskim dejavnostim.
- Pomožni objekti po svoji naravi in obsegu ter s svojimi vplivi na okolico in okolje predstavljajo z vidika urejanja prostora manj pomembne posege, ki ne potrebujejo novih komunalnih priključkov na javne komunalne objekte in naprave ter statičnega ali drugega gradbeno tehničnega preverjanja.

3. člen

- V tem odloku uporabljeni pojmi imajo naslednji pomen:
- osnovni objekt: objekt zgrajen na gradbeni parceli z gradbenim dovoljenjem; namenjen je bivanju oziroma drugim dejavnostim za katere je bilo izdano gradbeno dovoljenje,
 - stanovanjska hiša: stanovanjski oziroma počitniški objekt, ki je (ne glede na lastništvo in število stanovanj) po velikosti in obliki prilagojen gradbeni strukturi enodružinskih hiš,
 - večstanovanjska hiša: stanovanjski objekt, ki je po velikosti in obliki prilagojen gradbeni strukturi blokov,
 - garaža za osebni avto: objekt enostavne gradbene konstrukcije brez stropne betonske plošče oziroma v naprej izdelan montažni objekt,
 - nadstrešek: streha obešena ali podprta s točkovni podporniki, največ dve stranici, v kvadraturi je upoštevana velikost tlorisa nosilne konstrukcije,
 - pergola: vertikalno in horizontalno ogrodje iz kvalitetnih materialov oziroma nadstrešek brez kritine in zaprtih stranic, bogato ozelenjen,
 - zimski vrt: konstrukcija lesena, kovinska ali druga, polnila praviloma steklena,
 - zunanje stopnice: odprte lesene oziroma kovinske stopnice za višino največ ene etaže; dopusten je odprt nadstrešek,
 - stopnja pozidanosti gradbene parcele je razmerje med velikostjo gradbene parcele in vsoto površin stavbišča osnovnega in pomožnih objektov zgrajenih na gradbeni parceli,
 - montažni platenjak, rastlinjak pokrit s plastično folijo, brez temeljev; ne predstavlja spremembe namenske rabe kmetijskih zemljišč, zato ga je možno postaviti tudi na najboljša kmetijska zemljišča; pridelava vrtnin, rož ipd. se vrši neposredno na njivski površini,
 - območje kmetije je prostor, ki povezuje objekte kmetije v funkcionalno celoto.

II. VRSTA, NAMEN IN VELIKOST POMOŽNIH OBJEKTOV

4. člen

- Pomožni objekti, ki jih je dovoljeno graditi ob stanovanjski hiši, na njeni gradbeni parceli
 1. garaža za osebni avto, površina do 24 m²,
 2. nadstrešek za osebni avto, površina do 24 m², višina kapne lege do 2,5 m,
 3. pergola, površina do 24 m²,
 4. zimski vrt, površina do 15 m²,
 5. zasteklitev balkonov oziroma teras,
 6. vetrolov, površina do 4 m²,
 7. sončni kolektorji,

8. pokrito zbirno mesto za komunalne odpadke, površina do 4 m²,

9. zunanje stopnice,

10. dvarnica, shramba, vrtna uta, lopa za orodje, kolesarnica, površina do 15 m²,

11. zunanji bazen za zasebno rabo, površina do 30 m², na podlagi soglasja pristojne službe za oskrbo z vodo,

12. objekt za rejo malih živali, površina do 12 m², kadar reja malih živali z drugimi predpisi ni prepovedana,

13. čebelnjak, površina do 15 m²,

14. ograja, do višine 1,5 m,

15. oporni zid do višine 1 m.

II. Pomožni objekti, ki jih je dovoljeno graditi pri večstanovanjskih in poslovno-stanovanjskih hišah

16. zasteklitev balkonov po enotnem projektu za celotno zgradbo,

17. nadstreški za osebni avto po enotnem projektu, ki vključuje tudi zunanjo ureditev; površina posameznega nadstreška do 18 m²,

18. pokrita stojala za kolesa, površina do 25 m²,

19. pokrito zbirno mesto za komunalne odpadke,

20. vetrolov, površina do 12 m²,

21. ograja do višine 1,7 m.

III. Pomožni objekti, ki jih je dovoljeno graditi na gradbeni parceli proizvodnih, poslovnih, javnih in drugih nestanovanjskih objektov

Poleg posegov navedenih v točkah 18, 19, 20 in 21 je na gradbeni parceli proizvodnih, poslovnih, javnih in drugih nestanovanjskih objektov dovoljeno graditi tudi:

22. nadstrešek, površina do 30 m²,

23. zamrežena pokrita skladišča za shranjevanje jeklen pri obstoječih trgovskih objektih, velikost do 25 m².

IV. Pomožni objekti, ki jih je dovoljeno graditi pri kmetijah

Poleg posegov navedenih v točkah 1 do 15 je na območju kmetije dovoljeno graditi tudi:

24. lesen skedenj, lesena garaža za kmetijsko mehanizacijo, lesen nadstrešek, lopa za shranjevanje krme, stelje, orodja ipd., površina do 35 m²,

25. enojni ali dvojni kozolec,

26. stolpni oziroma koritasti silos za shranjevanje krme, žit, do skupne prostornine 200 m³, dopustna višina korita nad terenom je 1,5 m,

27. gnojišče z greznico, v skladu s strokovnim navodilom o urejanju gnojišč in greznic (Uradni list SRS, št. 10/85), pri kmetijah, kjer ni zgrajena javna kanalizacija.

V. Urbana oprema in ureditev zunanjega prostora v naselju oziroma zaselku

28. prodajni avtomati,

29. pokrita stojala za kolesa na javnih površinah,

30. urbane ureditve: klopi, počivališča, igrala, javna razsvetljava, korita za rože ipd.,

31. ureditev otroških igrišč ob šolah, vrtcih, večstanovanjskih objektih,

32. postavitev umetniških del, fontan,

33. talne ureditve v parkih in na javnih površinah,

34. pokrito zbirno mesto za komunalne odpadke za več uporabnikov,

35. ureditev parkirišč ob objektih, na podlagi urbanistične, prometne in komunalne ureditve,

36. dostavne klančine (rampe),

37. posegi v zvezi z odpravljanjem arhitekturnih ovir za ljudi z omejenimi možnostmi gibanja,

38. pomične zapore na vseh vstopih na parkirišča, dvorišča.

VI. Pomožni objekti, ki jih je dovoljeno graditi na celotnem območju občine

Komunalni objekti

39. nadstrešnice na avtobusnih postajališčih,

40. spominske plošče, verska in druga obeležja,

41. manjše vlečnice z močjo največ 4 KW za lastne potrebe fizičnih oziroma civilnopravnih oseb,

42. tipski rezervoarji za utekočinjen naftni plin do prostornine do 5m³, če so zgrajeni, opremljeni in vgrajeni v skladu s pogoji določenimi v pravilniku o utekočinjenem naftnem plinu in priključek na objekt, na podlagi soglasja pristojne službe za oskrbo s plinom,

43. plinski priključek za priključno moč do 50 KW od plinskega distribucijskega omrežja do uporabnika,

44. gradnja priključkov komunalnih vodov od sekundarnega omrežja do osnovnega objekta, zgrajenega z gradbenim dovoljenjem; za te posege je treba pridobiti soglasje upravljavca komunalnega voda,

45. ureditev dostopne ceste do objekta,

46. kal za napajanje živine, velikost do 100 m³.

Ograje

47. ograje za zaščito pridelkov oziroma za ograditev pašnikov, do višine 2m.

Drugi pomožni objekti

48. enojni kozolec,

49. čebelnjak, površina do 15 m², na podlagi mnenja čebelarkega društva, ki deluje na območju, kjer bo prosilec postavil čebelnjak in mnenja kmetijske svetovalne službe,

50. lovska preža,

51. postavitev trim stez, klopi, počivališč, pokritih stojal za kolesa ipd. ob poljskih in ob gozdnih poteh,

52. montažni platenjak,

53. objekti za raziskovalne namene (ekološke in meteorološke opazovalnice, poizkusne vrtnice in podobno), velikost do 15 m.

5. člen

1. S tem odlokom se lahko urejajo tudi pomožni objekti, ki v 4. členu odloka niso posebej navedeni, vendar jih je možno, glede na vrsto, namen, največjo velikost, način gradnje in druge pogoje, ki jih določa ta odlok, uvrstiti med pomožne objekte.

2. Presoja uvrstitve posega med pomožne objekte utemelji pristojna služba za urbanizem občine v lokacijski informaciji.

III. NAČIN GRADNJE IN DRUGI POGOJI ZA GRADNJO POMOŽNIH OBJEKTOV

6. člen

1. Če s prostorskim izvedbenim aktom ni drugače določeno, skupna zazidana površina pomožnih objektov ne sme presežati 35% pozidane površine osnovnega objekta na gradbeni parceli stanovanjske hiše.

2. V prvem odstavku tega člena določena največja površina pomožnih objektov se lahko poveča za 5% kadar je na gradbeni parceli stanovanjske hiše nadstrešek oziroma pergola.

3. Pri drugih vrstah glavnih objektov se določi največja skupna zazidana površina pomožnih objektov na podlagi določil prostorskega izvedbenega akta.

4. Izračun pozidanosti gradbene parcele upošteva vsoto vseh stavbišč glavnega in pomožnih objektov.

5. Površine, ki so navedene v tem odloku v m² so površine stavbišča oziroma bruto tlorisne površine pomožnega objekta.

6. Na gradbeni parceli osnovnega objekta je na podlagi določil tega odloka dovoljeno graditi tudi več istovrstnih pomožnih objektov (garaž ipd.).

7. člen

Pomožni objekti ne smejo biti v nasprotju z:

– namensko rabo zemljišč in z drugimi merili in pogoji prostorskega izvedbenega akta,

– predpisi o varnosti v cestnem prometu,

– zahtevami varstva okolja,

– sanitarnimi, požarnimi in vodnogospodarskimi zahtevami,

– zahtevami varovanja naravne in kulturne dediščine in

– ne smejo prizadeti pravic ter zakonitih interesov drugih oseb.

8. člen

1. Pomožni objekti so lahko leseni, zidani ali iz drugih gradbenih materialov ter kvalitetno oblikovani. Naklon strehe, smer slemena in kritina morajo biti prilagojeni obstoječim objektom in krajinski arhitekturi.

2. Tip ograje, višina in materiali naj bodo v naselju čimboli enotni. Prednost imajo lesene in žične ograje ter živa meja.

Pri večstanovanjskih, poslovno-stanovanjskih in javnih objektih se višina in oblikovanje ograje določi v lokacijski informaciji.

Za zaščito pridelkov pred divjadjo oziroma za zaščito trajnih nasadov ter za ograjitev pašnikov so dovoljene žične ograje (praviloma zelena plastificirana žica). Pašnike je dopustno ograditi tudi z leseno ograjo. Če ograjen pašnik prečka javna pot mora biti zagotovljena njena normalna uporaba.

Za betonske ograje oziroma za ograje iz betonskih polnil je treba pridobiti lokacijsko dovoljenje.

IV. LOKACIJSKA INFORMACIJA

9. člen

Lokacijska informacija

1. Za posege v prostor, ki so navedeni v 4. členu tega odloka pod zaporednimi številkami: 1, 5, 9, 16, 17, 21, 22, 24, 30, 31, 32, 33, 35, 40, 41, 45, 46, 49, 51, 52, 53, je treba v postopku za izdajo dovoljenja o prigrasitvi del, pridobiti lokacijsko informacijo.

2. Lokacijsko informacijo izda pristojna služba za urbanizem občine.

3. Upravna enota Ljubljana izpostava Vič Rudnik lahko zahteva lokacijsko informacijo tudi za druge posege v prostor navedene v 4. členu tega odloka.

10. člen

Vloga za lokacijsko informacijo vsebuje:

1. kopijo katastrskega načrta M 1:2880 oziroma 1:1000,

2. vris lokacije načrtovanega objekta v kopijo katastrskega načrta s prikazom zgrajenih objektov na gradbeni parceli M 1:500 oziroma 1:1000, izjemoma M 1:2880,

3. skico nameravanega posega (tloris, prerez, fasade) M 1:100 oziroma 1:50,

4. utemeljitev posega, opis današnje rabe zemljišča na katerem namerava graditi pomožni objekt, opis materialov in konstrukcije objekta,

5. za posege navedene pod zaporednimi številkami: 16, 17, 31, 32, 33, 35, 40, 46, mora biti vlogi za pridobitev lokacijske informacije priložena projektna rešitev posega v prostor.

V. PRIGLASITEV DEL

11. člen

1. Gradnjo pomožnih objektov je treba prigrasiti na Upravni enoti Ljubljana, izpostavi Vič Rudnik.

2. Upravna enota Ljubljana, izpostava Vič Rudnik pošlje odločbo o dovolitvi prigrasjenih del v vednost pristojni službi za urbanizem občine.

VI. KONČNA DOLOČILA

12. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja pristojna inšpekcija.

13. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o določitvi pomožnih objektov za potrebe občanov in njihovih družin za Občino Dobrova-Horjul in Polhov Gradec (Uradni list RS, št. 52/97).

14. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 015-03-644-/00

Dobrova, dne 21. marca 2000.

Župan
Občine Dobrova-Polhov Gradec
Janez Oven l. r.

KRANJ

1540. Odlok o proračunu Mestne občine Kranj za leto 2000

Na podlagi 29. in 57. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98 in 74/98), 10. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99) in 18. in 100. člena statuta Mestne občine Kranj (Uradni list RS, št. 43/95) je Svet mestne občine Kranj na 14. seji dne 29. 3. 2000 sprejel

O D L O K

o proračunu Mestne občine Kranj za leto 2000

1. člen

S tem odlokom se ureja način izvrševanja proračuna Mestne občine Kranj, upravljanje s predvidenimi prihodki in drugimi prejemki ter odhodki in drugimi izdatki proračuna ter občinskim premoženjem.

2. člen

S proračunom Mestne občine Kranj (v nadaljevanju: proračun) se zagotavljajo sredstva za financiranje javne porabe v Mestni občini Kranj.

3. člen

Za financiranje javne porabe pripadajo mestni občini prihodki iz davkov, taks, pristojbin in drugih dajatev, določenih z zakonom o financiranju občin in drugi prejemki v skladu s posebnimi zakoni.

4. člen

Proračun sestavljajo splošni del, posebni del in načrt razvojnih programov.

Splošni del proračuna sestavlja skupna bilanca prihodkov in odhodkov, račun finančnih terjatev in naložb.

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov.

Načrt razvojnih programov sestavljajo letni načrti razvojnih programov neposrednih uporabnikov.

5. člen

Proračun Mestne občine Kranj obsega (v SIT):

A) BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
I. Skupaj prihodki:	4.336.545.000
II. Skupaj odhodki:	4.484.587.000
III. Proračunski presežek (I.-II.)	-148.042.000
B) RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV. Prejeta sredstva od vrnjenih posojil in od prodaje kapitalskih vlog	157.922.000
V. Sredstva danih posojil in nakup kapitalskih naložb	20.000.000
VI. Prejeta minus dana posojila in sprem. kapitalskih deležev	137.922.000
VII. Skupni presežek (I.+IV.) - (II.+V.)	-10.120.000
C) RAČUN FINANCIRANJA	
VIII. Zadolževanje proračuna	-
IX. Odplačilo dolga	-
X. Neto zadolževanje (VIII.-IX.)	-
XI. Povečanje sredstev na računih (VIII.-X.)	-10.120.000

6. člen

Prejemki obsegajo sredstva za financiranje primerne porabe in financiranje drugih nalog.

Proračun obsega kot nerazporejeni del prejemkov splošno proračunsko rezervacijo v višini 0,5% celotnih prejemkov, in sicer za financiranje posameznih namenov javne porabe, ki jih ob sprejemanju proračuna ni bilo mogoče predvideti ali zanje ni bilo mogoče predvideti zadostnih sredstev.

7. člen

Sredstva proračuna se delijo med uporabnike v okviru doseženih prihodkov in v odvisnosti od zapadlosti obvezno-

sti oziroma po dvanajstih letnega načrta, če ni med občino in uporabnikom drugače določeno. Pri tem se upošteva zapadlost obveznosti uporabnikov in likvidnostno stanje proračuna.

8. člen

Uporabniki proračunskih sredstev smejo prevzemati obveznosti le v okviru sredstev, ki so v proračunu predvidena za posamezne namene.

Uporabnik lahko prevzema obveznosti s pogodbami, ki zahtevajo plačilo v prihodnjih letih, če so za ta namen že planirana sredstva v proračunu za tekoče leto.

Skupni obseg prevzetih obveznosti iz prejšnjega odstavka za investicijske odhodke in investicijske transfere ne sme presegati 75% teh pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu uporabnika.

Skupni obseg prevzetih obveznosti uporabnika iz drugega odstavka tega člena za blago in storitve ter tekoče transfere ne sme presegati 25% teh pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu uporabnika.

Omejitve iz tretjega in četrtega odstavka tega člena se ne nanašajo na prevzemanje obveznosti iz prihodkov donacij in z najemnimi pogodbami.

9. člen

Uporabniki morajo sredstva, ki so jim zagotovljena v proračunu, uporabljati za namene, za katere so jim bila odobrena, in ki so opredeljena v bilanci prihodkov in odhodkov ter v skladu s predpisi o njihovi uporabi oziroma razpolaganju z njimi.

V primeru, da se posamezen proračunski uporabnik preneha financirati, opravljanja njegovih nalog pa ne prevzame v celoti ali delno, drug uporabnik, o razporeditvi neuporabljenih sredstev na predlog župana odloči svet mestne občine.

10. člen

Za izvrševanje proračuna je odgovoren župan. Župan določi pristojne oddelke in strokovne službe, ki so odgovorni za porabo sredstev v skladu s predpisi na posameznih namenih.

Oddelek za finance izvaja finančno poslovanje proračuna in predlaga županu odločitve o začasnih uporabi tekoče likvidnosti proračuna.

Župan v okviru obstoječih virov prejemkov med letom usklajuje skupno bilanco prihodkov in odhodkov.

O uskladitvi javne porabe odloči župan. O uskladitvi poročila županu svet mestne občine na prvi naslednji seji.

11. člen

Če prihodki med letom ne pritekajo v predvideni višini, lahko župan, da bi ohranil proračunsko ravnovesje, s posebnim sklepom začasno zmanjša zneske sredstev, ki so v proračunu razporejeni za posamezne namene, ali začasno, največ do 45 dni, zadrži uporabo teh sredstev.

V tem primeru mora župan v 15 dneh po sprejetju sklepa predložiti svetu ustrezne ukrepe oziroma spremembo proračuna.

12. člen

Župan lahko v okviru skupnega obsega proračunskih sredstev s sklepom spremeni namen in višino sredstev za posamezne namene, če s tem ni bistveno ogroženo izvajanje nalog, za katere so bila zagotovljena sredstva, vendar največ do 10% sredstev, ki so v posebnem delu proračuna razporejena za posamezne namene.

Spremembe namena in višine sredstev za posamezen namen, ki presegajo pogoje iz prvega odstavka tega člena, se opravijo s spremembo proračuna.

O odločitvah iz prvega odstavka tega člena mora župan pisno poročati svetu na prvi naslednji seji sveta, ki sledi odločitvam.

13. člen

Z odlokom lahko mestna občina odpre proračunski sklad, ki je evidenčni račun v okviru računa proračuna, in sicer zaradi ločenega vodenja določenih prejemkov in izdatkov ter uresničevanja posebnega namena.

14. člen

O uporabi splošne proračunske rezervacije odloča s sklepom o prerazporeditvi sredstev župan do 500.000 SIT za posamezni namen in o tem obvešča svet v poročilih o realizaciji proračuna in z zaključnim računom.

15. člen

V proračunu se zagotavljajo sredstva za proračunsko rezervo, ki deluje kot proračunski sklad.

V proračunsko rezervo občine se mesečno izloča del skupno doseženih letnih prejemkov proračuna tako, da znašajo ob koncu leta 1,5% prejemkov proračuna.

Sredstva proračunske rezerve se uporabljajo:

– za financiranje izdatkov za odpravo posledic naravnih nesreč (poplave, suša, požar, zemeljski plaz, snežni plaz, visok sneg, močan veter, toča, žled, pozeba, potres, epidemije, živalske kužne bolezni in rastlinski škodljivci) in druge nesreče, ki jih povzročajo naravne sile in ekološke nesreče.

Svet mestne občine pooblašča župana, da odloča o uporabi proračunske rezerve do višine 500.000 tolarjev v posameznem primeru.

16. člen

Sredstva namenjena za stanovanjsko gospodarstvo se razporedijo v skladu s programom, ki ga sprejme Svet mestne občine Kranj.

17. člen

Občinsko premoženje je po zakonu o javnih finančah finančno in stvarno. Finančno premoženje so denarna sredstva, kapital-ske naložbe, ovrednoteno premoženje v lasti občine, ki ga upravljajo javni zavodi, javni skladi in agencije in terjatve. Kapitalske naložbe so delnice in deleži v gospodarskih družbah in javnih podjetjih. Stvarno premoženje so premičnine in nepremičnine.

18. člen

Ordredbodajalec za sredstva proračuna je župan oziroma od župana pooblaščen oseba.

19. člen

Vsi uporabniki proračunskih sredstev so dolžni uporabo proračunskih sredstev načrtovati in o uporabi sredstev preteklega leta poročati oddelku za finance Mestne občine Kranj do 28. februarja tekočega leta. Te podatke pa predloži župan skupaj z zaključnim računom pristojnemu organu nadzora.

20. člen

Nadzor nad porabo sredstev proračuna ter smotrnostjo in namembnostjo porabe teh sredstev opravlja nadzorni odbor.

21. člen

Občinska uprava opravlja pri uporabnikih proračuna proračunski nadzor nad pravilno in smotrno uporabo sredstev, razporejenih s proračunom.

Na zahtevo občinske uprave ali nadzornega odbora so uporabniki proračuna dolžni predložiti potrebne podatke za analizo porabe sredstev.

Uporabnikom proračunskih sredstev, ki ne ravnajo v skladu z 8. in 9. členom tega odloka ter drugim odstavkom tega člena, lahko župan delno ali v celoti začasno ustavi proračunsko financiranje, dokončno pa na predlog župana svet mestne občine.

Župan o tem poročila na prvi naslednji seji sveta mestne občine.

22. člen

Župan mora pripraviti poročilo o doseženih ciljih in rezultatih v preteklem letu do 28. februarja tekočega leta in ga predložiti svetu mestne občine skupaj z zaključnim računom proračuna.

Župan je dolžan o realizaciji proračuna poročati po vsakem trimesečju Svetu mestne občine Kranj.

23. člen

Bilanca prihodkov in odhodkov proračuna s podrobno razporeditvijo odhodkov je sestavni del odloka.

24. člen

Če se javna poraba občine za prihodnje leto po odločitvi sveta mestne občine na predlog župana začasno financira po tem proračunu, se pri izvajanju začasnega financiranja smiselno upoštevajo določbe tega odloka.

25. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 2000 dalje.

Št. 40301-0002/00-11
Kranj, dne 30. marca 2000.

Župan
Občine Kranj
Mohor Bogataj, univ. dipl. org. l. r.

Proračun Mestne občine Kranj se določa v naslednjih zneskih:

A) BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV

Skupina, podskupina, konto	Naziv konta	Proračun 2000
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	4.336.545.000
70	DAVČNI PRIHODKI (700+701+702+703+704+705+706)	3.416.834.000
700	DAVKI NA DOHODEK IN DOBIČEK	2.694.414.000
7000	Dohodnina	2.694.414.000
7001	Davek od dobička od pravnih oseb	0
7002	Drugi davki na dohodek in dobiček	0
701	PRISPEVKI ZA SOCIALNO VARNOST	0
702	DAVKI NA PLAČILNO LISTO IN DELOVNO SILO	0
703	DAVKI NA PREMOŽENJE	624.420.000
7030	Davki na nepremičnine	462.764.000
7031	Davki na premičnine	0
7032	Davki na dediščine in darila	10.436.000
7033	Davki na promet nepremičnin in finančno premoženje	151.220.000
704	DOMAČI DAVKI NA BLAGO IN STORITVE	98.000.000
7044	Davki na posebne storitve	45.533.000
7045	Dovoljenje za poslovanje in opravljanje dejavnosti	0
7046	Pristojbine na motorna vozila	0
7047	Drugi davki na uporabo blaga in storitev	52.467.000
7048	Davki na motorna vozila	0
705	DAVKI NA MEDNARODNO TRGOVINO IN TRANSAKCIJE	0
706	DRUGI DAVKI	0
7060	Drugi davki	0
71	NEDAVČNI PRIHODKI (710+711+712+713+714)	559.683.000
710	UDELEŽBA NA DOBIČKU IN DOHODKI OD PREMOŽENJA	398.486.000
7100	Udeležba na dobičku javnih podjetij in javnih finančnih institucij	0
7101	Prihodki od udeležbe na dobičku drugih podjetij in finančnih institucij	4.666.000
7102	Prihodki od obresti	104.184.000
7103	Prihodki od premoženja	289.636.000
711	TAKSE IN PRISTOJBINE	3.000.000
7110	Sodne takse	0
7111	Upravne takse	3.000.000
712	DENARNE KAZNI	19.805.000
7120	Denarne kazni	19.805.000
713	PRIHODKI OD PRODAJE BLAGA IN STORITEV	45.860.000
7130	Prihodki od prodaje blaga in storitev	45.860.000
714	DRUGI NEDAVČNI PRIHODKI	92.532.000
7141	Drugi nedavčni prihodki	92.532.000
72	KAPITALSKI PRIHODKI (720+721+722)	219.000.000
720	PRODAJA OSNOVNIH SREDSTEV	219.000.000
7200	Prihodki od prodaje zgradb in prostorov	218.788.000
7201	Prihodki od prodaje prevoznih sredstev	0
7202	Prihodki od prodaje opreme	212.000
7203	Prihodki od prodaje drugih osnovnih sredstev	0
721	PRODAJA ZALOG	0
722	PRODAJA ZEMLJIŠČ IN NEMATERIALNEGA PREMOŽENJA	0
7220	Prihodki od prodaje kmetijskih zemljišč in gozdov	0
7221	Prihodki od prodaje stavbnih zemljišč	0
7222	Prihodki od prodaje nematerialnega premoženja	0
73	PREJETE DONACIJE (730+731)	4.000.000
730	PREJETE DONACIJE IZ DOMAČIH VIROV	4.000.000
7300	Prejete donacije iz domačih virov za tekočo porabo	1.000.000
7301	Prejete donacije iz domačih virov za investicije	3.000.000
731	PREJETE DONACIJE IZ TUJINE	0
7310	Prejete donacije iz tujine za tekočo porabo	0
7311	Prejete donacije iz tujine za investicije	0

Skupina, podskupina, konto	Naziv konta	Proračun 2000
74	TRANSFERNI PRIHODKI (740)	137.028.000
740	TRANSFERNI PRIHODKI IZ DRUGIH JAVNOFINANČNIH INSTITUCIJ	137.028.000
7400	Prejeta sredstva iz državnega proračuna	137.028.000
7401	Prejeta sredstva iz proračuna lokalnih skupnosti	0
7402	Prejeta sredstva iz skladov socialnega zavarovanja	0
7403	Prejeta sredstva iz drugih javnih skladov	0
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	4.484.587.000
40	TEKOČI ODHODKI (400+401+402+403+404+409)	1.339.023.000
400	PLAČE IN DRUGI IZDATKI ZAPOSLENIM	251.500.000
4000	Plače in dodatki	204.263.000
4001	Regres za letni dopust	10.837.000
4002	Povračila in nadomestila	16.648.000
4003	Sredstva za delovno uspešnost	10.967.000
4004	Sredstva za nadurno delo	573.000
4005	Plače za delo po pogodbi	0
4009	Drugi izdatki zaposlenim	8.212.000
401	PRISPEVKI DELODAJALCA ZA SOCIALNO VARNOST	34.950.000
4010	Prispevek za pokojninsko in invalidsko zavarovanje	19.453.000
4011	Prispevek za zdravstveno zavarovanje	15.144.000
4012	Prispevek za zaposlovanje	133.000
4013	Prispevek za porodniško varstvo	220.000
402	IZDATKI ZA BLAGO IN STORITVE	962.684.000
4020	Pisarniški in splošni material in storitve	145.059.000
4021	Posebni material in storitve	17.041.000
4022	Energija, voda, komunalne storitve in komunikacije	107.752.000
4023	Prevozni stroški in storitve	4.384.000
4024	Izdatki za službena potovanja	7.026.000
4025	Tekoče vzdrževanje	339.254.000
4026	Najemnine in zakupnine (leasing)	8.569.000
4027	Kazni in odškodnine	226.522.000
4029	Drugi operativni odhodki	107.077.000
403	PLAČILA DOMAČIH OBRESTI	0
4030	Plačila obresti od kreditov Banki Slovenije	0
4031	Plačila obresti od kreditov poslovnim bankam	0
4032	Plačila obresti od kreditov drugim finančnim institucijam	0
4033	Plačila obresti od kreditov drugim domačim kreditodajalcem	0
4034	Plačila obresti od vrednostnih papirjev	0
404	PLAČILA OBRESTI V TUJINO	0
4040	Plačila obresti mednarodnim finančnim institucijam	0
4041	Plačila obresti tujim vladam	0
4042	Plačila obresti tujim poslovnim bankam in finančnim institucijam	0
4043	Plačila obresti drugim tujim kreditodajalcem	0
409	REZERVE	89.889.000
4090	Rezerva na naravne nesreče	67.417.000
4091	Druge rezerve	22.472.000
41	TEKOČI TRANSFERI (410+411+412+413+414)	2.006.571.000
410	SUBVENCije	52.394.000
4100	Subvencije javnim podjetjem	0
4101	Subvencije finančnim institucijam	0
4102	Subvencije privatnim podjetjem in zasebnikom	52.394.000
411	TRASFERI POSAMEZNIKOM IN GOSPODINJSTVOM	724.102.000
4110	Transferi nezaposlenim	0
4111	Družinski prejemki in starševska nadomestila	0
4112	Transferi za zagotavljanje socialne varnosti	0
4113	Transferi vojnim invalidom, vojnim veter. in žrtvam vojnega nasilja	0
4114	Pokojnine	0
4115	Nadomestila plač	0
4116	Boleznine	0
4117	Štipendije	2.000.000
4119	Drugi transferi posameznikom	722.102.000
412	TRANSFERI NEPROFITNIM ORGANIZACIJAM IN USTANOVAM	284.137.000
4120	Tekoči transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	284.137.000
413	DRUGI TEKOČI DOMAČI TRANSFERI	945.938.000
4130	Tekoči transferi drugim ravnem države	61.702.000
4131	Tekoči transferi v sklade socialnega zavarovanja	41.800.000
4132	Tekoči transferi v druge javne sklade in agencije	32.400.000
4133	Tekoči transferi v javne zavode in druge izvajalce javnih služb	810.036.000
4133 00	Tekoči transferi v javne zavode in druge izvajalce javnih služb - sredstva za plače in druge izdatke zaposlenim	314.576.000
4133 01	Tekoči transferi v javne zavode in druge izvajalce javnih služb - sredstva za prispevke delodajalcev	51.290.000

Skupina, podskupina, konto	Naziv konta	Proračun 2000
4133 02	Tekoči transferi v javne zavode in druge izvajalce javnih služb izdatke za blago in storitve	444.170.000
414	TEKOČI TRANSFERI V TUJINO	0
42	INVESTICIJSKI ODHODKI (420)	882.969.000
420	NAKUP IN GRADNJA OSNOVNIH SREDSTEV	882.969.000
4200	Nakup zgradb in prostorov	34.000.000
4201	Nakup prevoznih sredstev	0
4202	Nakup opreme	35.005.000
4203	Nakup drugih osnovnih sredstev	3.720.000
4204	Novogradnje, rekonstrukcije in adaptacije	203.959.000
4205	Investicijsko vzdrževanje in obnove	455.209.000
4206	Nakup zemljišč in naravnih bogastev	64.607.000
4207	Nakup nematerialnega premoženja	0
4208	Študije o izvedljivosti projektov, projektna dokumentacija, nadzor in investicijski inženiring	86.469.000
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI (430)	256.024.000
430	INVESTICIJSKI TRANSFERI	256.024.000
4300	Investicijski transferi drugim ravnem države	77.492.000
4301	Investicijski transferi javnim skladom in agencijam	0
4302	Investicijski transferi neprofitnim organizacijam	1.983.000
4303	Investicijski transferi javnim podjetjem	0
4304	Kapitalski transferi finančnim institucijam	0
4305	Investicijski transferi privatnim podjetjem in zasebnikom	0
4306	Investicijski transferi posameznikom	0
4307	Investicijski transferi javnim zavodom in javnim gospodarskim zavodom	176.549.000
4308	Investicijski transferi v tujino	0
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ (I.-II.))	-148.042.000
B) RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB		
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (75)	157.922.000
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750 +751)	157.922.000
750	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	157.922.000
7500	Prejeta vračila danih posojil od posameznikov	142.366.000
7501	Prejeta vračila danih posojil od javnih podjetij	0
7502	Prejeta vračila danih posojil od finančnih institucij	0
7503	Prejeta vračila danih posojil od privat. podjet. in zasebnikov	0
7504	Prejeta vračila danih posojil od drugih ravni države	15.556.000
7505	Prejeta vračila danih posojil iz tujine	0
751	PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	0
7510	Sredstva, pridobljena s prodajo kapitalskih deležev v javnih podjetjih	0
7511	Sredstva, pridobljena s prodajo kapitalskih deležev v finančnih institucijah	0
7512	Sredstva, pridobljena s prodajo kapitalskih deležev v privatnih podjetjih	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (44)	20.000.000
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441)	20.000.000
440	DANA POSOJILA	20.000.000
4400	Dana posojila posameznikom	20.000.000
4401	Dana posojila javnim skladom	0
4402	Dana posojila javnim podjetjem	0
4403	Dana posojila finančnim institucijam	0
4404	Dana posojila privatnim podjetjem	0
4405	Dana posojila drugim ravnem države	0
4406	Dana posojila v tujino	0
4407	Dana posojila državnemu proračunu	0
441	POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV IN NALOŽB	0
4410	Povečanje kapitalskih deležev v javnih podjetjih	0
4411	Povečanje kapitalskih deležev v finančnih institucijah	0
4412	Povečanje kapitalskih deležev v privatnih podjetjih	0
4413	Skupna vlaganja (joint ventures)	0
4414	Povečanje kapitalskih deležev v tujino	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	137.922.000
VII.	SKUPNI PESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (PRIHODKI MINUS ODHODKI TER SALDO PREJETIH IN DANIH POSOJIL) (I.+IV.) - (II.+V.)	-10.120.000
C) RAČUN FINANCIRANJA		
VIII.	ZADOLŽEVANJE (50)	0
50	ZADOLŽEVANJE (500+501)	0
500	DOMAČE ZADOLŽEVANJE	0
5000	Najeti krediti pri Banki Slovenije	0
5001	Najeti krediti pri poslovnih bankah	0

Skupina, podskupina, konto	Naziv konta	Proračun 2000
5002	Najeti krediti pri drugih finančnih institucijah	0
5003	Najeti krediti pri drugih domačih kreditodajalcih	0
5004	Sredstva, pridobljena z izdajo vrednostnih papirjev na domačem trgu	0
501	ZADOLŽEVANJE V TUJINI	0
IX.	ODPLAČILO DOLGA (55)	0
55	ODPLAČILO DOLGA (550+551)	0
550	ODPLAČILO DOMAČEGA DOLGA	0
5500	Odplačila kreditov Banki Slovenije	0
5501	Odplačila kreditov poslovnim bankam	0
5502	Odplačila kreditov drugim finančnim institucijam	0
5503	Odplačila kreditov drugim domačim kreditodajalcem	0
5504	Odplačila glavnice vrednostnih papirjev	0
551	ODPLAČILO DOLGA V TUJINO	0
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VIII. - IX.)	0
XI.	POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (VII.-X.)	-10.120.000

KUNGOTA

1541. Odlok o proračunu Občine Kungota za leto 2000

Na podlagi zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 70/97, 10/98 in 74/98), zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94 in 56/98), zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99) in statuta Občine Kungota (Uradni list RS, št. 16/99) je Občinski svet občine Kungota na 9. redni seji dne 31. 1. 2000 sprejel

O D L O K o proračunu Občine Kungota za leto 2000

1. člen

S tem odlokom se določi obseg sredstev proračuna Občine Kungota za leto 2000, porabo sredstev in način izvrševanja proračuna.

2. člen

Občinski proračun za leto 2000 obsega v bilanci prihodkov in odhodkov:

Bilanca prihodkov in odhodkov:	
Skupaj prihodki	436,400.000 SIT
Skupaj odhodki	453,000.000 SIT
Proračunski primanjkljaj	16,600.000 SIT
– račun financiranja	

Podrobnejši pregled prihodkov občinskega proračuna in njihova razporeditev sta zajeta v bilanci prihodkov in odhodkov, računu financiranja in v posebnem delu, ki je sestavni del proračuna.

Sestavni del proračuna so tudi programi rekonstrukcije in razširitve vodovodnih objektov in naprav in drugi programi, ki jih sprejme občinski svet kot specifikacijo koriščenja posameznih proračunskih postavk investicijskega značaja.

3. člen

V proračunu se zagotavljajo sredstva za proračunsko rezervo. V sredstva proračunske rezerve se izločijo 0,5% skupno doseženih letnih prejemkov proračuna. O uporabi sredstev odloča župan in o uporabi sredstev obvešča občinski svet s pisnimi poročili. Sredstva proračunske rezerve se uporabljajo za financiranje izdatkov za odpravo posledic naravnih nesreč, kot so potres, poplava, zemeljski plaz, snežni plaz, visok sneg, močan veter, toča, žled, pozeba, suša, množični pojav nalezljive človeške, živalske ali rastlinske bolezni, druge nesreče, ki jih povzročajo naravne sile in ekološke nesreče.

4. člen

Sredstva proračuna se praviloma delijo med letom enakomerno med vse uporabnike proračuna v okviru doseženih prihodkov in v odvisnosti od zapadlih obveznosti, v skladu z likvidnostnim položajem, razen če občinski svet z ustreznim aktom določi drugače.

5. člen

Prihodki od prodaje in najema občinskega premoženja ter prihodki, ki jih dosežejo upravni organi s svojo dejavnostjo, se vplačujejo v proračun.

6. člen

Če se med letom znatno spremeni delovno področje oziroma pristojnosti uporabnika, se sorazmerno poveča ali zmanjša obseg za delovanje uporabnika.

O povečanju ali zmanjšanju obsega sredstev iz tega člena odloča župan, o tem pa obvesti občinski svet.

Če pa se uporabnik med proračunskim letom ukine, njegovega dela pa ne prevzame drugi uporabnik, se neporabljena sredstva prenesejo v tekočo proračunsko rezervo.

7. člen

Kot sredstva za delovanje se uporabnikom zagotavljajo sredstva za plače in prispevke, druge osebne prejemke, materialne stroške, amortizacijo, investicijske izdatke in druge odhodke, ki so v skladu s proračunom.

Sredstva za plače delavcev v občinski upravi in javnih zavodih se uporabnikom zagotavljajo mesečno glede na število in sestavo delavcev.

8. člen

Občinska uprava ter drugi uporabniki proračuna morajo izvrševati svoje naloge v mejah sredstev, ki so jim odobrena z občinskim proračunom.

Uporabniki ne smejo prevzemati na račun občinskega proračuna obveznosti, ki bi presegle z občinskim proračunom določena sredstva, razen če je kako drugače določeno.

9. člen

Župan lahko začasno zadrži uporabo sredstev, če prihodki občinskega proračuna niso doseženi v predvideni višini.

O ukrepu iz prejšnjega odstavka mora župan obvestiti Občinski svet občine Kungota in predlagati ukrepe, oziroma ustrezno spremembo občinskega proračuna.

10. člen

Za izvrševanje proračuna je odgovoren župan. Župan je odredbodajalec za sredstva proračuna. Za izvrševanje proračuna občine lahko župan pooblasti druge osebe. Župan, neposredni in

posredni uporabniki proračuna morajo pripraviti poročilo o doseženih ciljih in rezultatih s področja svojih pristojnosti v rokih in na način, ki ga določa zakon o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99).

11. člen

Župan je pooblaščen, da:

- razporeja tekočo proračunsko rezervo za financiranje posameznih namenov javne porabe, ki jih ob sprejemanju proračuna ni bilo mogoče predvideti ali zanje ni bilo mogoče predvideti zadostnih sredstev;
- odloča o uporabi sredstev rezerv za namene, določene v zakonu o financiranju občin;
- odloča o dinamiki porabe sredstev za tekoče potrebe;
- odloča o zmanjšanju dohodkov, če prihodki niso realizirani v planirani višini;
- odloča o uporabi tekočih likvidnostnih sredstev zaradi ohranitve njihove realne vrednosti;
- odloča o najemu kratkoročnega kredita;
- odloča o najemu dolgoročnega kredita v skladu s proračunom;
- izbiri izvajalca na podlagi javnih razpisov za izbiro izvajalca oziroma zbiranje ponudb za blago, gradbena dela in storitve, ki se izvajajo na podlagi zagotovljenih finančnih sredstev, planiranih v proračunu občine.

12. člen

Kadar je občina naročnik blaga, storitev ali gradbenih del, lahko župan sklene pogodbo za izvedbo naročila le, če je predhodno izveden postopek za izvedbo javnega naročila v skladu z zakonom o javnih naročilih in če je predmet javnega naročila zajet v proračunu občine.

13. člen

Občina lahko najame posojilo le za financiranje investicij v infrastrukturne objekte, namenjene za opravljanje gospodarskih in drugih javnih služb ter premostitvene kredite za sofinanciranje investicij, za katere je predvideno sofinanciranje iz sredstev, ki jih zagotavljajo pristojna ministrstva.

Pogodbo o najemu posojila v skladu s prejšnjim odstavkom sklene župan.

14. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati z dnem objave, uporablja pa se od 1. januarja 2000.

Kungota, dne 31. januarja 2000.

Župan
Občine Kungota
Jožef Karner, inž. grad. l. r.

1542. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Kungota za leto 1999

Na podlagi 96., 97., 98. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99) in statuta Občine Kungota (Uradni list RS, št. 16/99) je Občinski svet občine Kungota na 10. redni seji dne 15. 3. 2000 sprejel

O D L O K

o zaključnem računu proračuna Občine Kungota za leto 1999

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna Občine Kungota za leto 1999.

2. člen

Zaključni račun proračuna Občine Kungota izkazuje:

	SIT
Prihodki	405,438.784,70
Odhodki + račun financiranja	397,204.765,39
Prenos + proračunska rezerva	8,234.019,31

3. člen

Skupni prenos prihodkov je v višini 8,234.019,31 SIT.

Prihodki proračuna v višini 6,253.007,01 SIT izkazani v zaključnem računu za leto 1999 so razporejeni v prenosu v proračunu leta 2000 za pokrivanje pogodbenih obveznosti še iz leta 1999.

Presežek sredstev rezerv v višini 1,981.012,30 SIT se prenese v prihodke rezerv na računu 750 v leto 2000.

Ta odlok začne veljati dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 403-03/1-00

Kungota, dne 15. marca 2000.

Župan
Občine Kungota
Jožef Karner, inž. grad. l. r.

MOZIRJE

1543. Odlok o ustanovitvi Javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Občine Mozirje

Na podlagi 3. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91), 41. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96), 3. člena odredbe o pogojih za ustanavljanje javnih osnovnih šol in zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter javnih glasbenih šol (Uradni list RS, št. 16/98) in 3. člena odredbe o pogojih za ustanavljanje javnih vrtcev (Uradni list RS, št. 11/99) in statuta Občine Mozirje (Uradno glasilo zgornjesavinjskih občin, št. 4/99) je Občinski svet občine Mozirje na 13. redni seji dne 29. 3. 2000 sprejel

O D L O K

o ustanovitvi Javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Občine Mozirje

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

S tem odlokom Občina Mozirje s sedežem Savinjska cesta 7, Mozirje (v nadaljnjem besedilu: ustanovitelj) ustanovi Javni vzgojno-izobraževalni zavod Občine Mozirje (v nadaljevanju: zavod).

Ustanoviteljske pravice uresničujeja občinski svet in župan Občine Mozirje v skladu z določbami statuta občine.

Glede vprašanj, ki s tem odlokom niso posebej urejena, se uporabljajo določbe zakona.

II. STATUSNE DOLOČBE

2. člen

Ime zavoda je: Javni vzgojno-izobraževalni zavod Občine Mozirje.

Skrajšano ime je: JVIZ Občine Mozirje.

Sedež zavoda je: Šolska ulica 25, 3330 Mozirje.

V sestavo JVIZ Občine Mozirje spadata:

1. Organizacijska enota OŠ Rečica ob Savinji (v nadaljevanju: šola), s sedežem Rečica ob Savinji 152, Rečica ob Savinji.

2. Organizacijska enota Vrtec Mozirje (v nadaljevanju: vrtec), s sedežem Šolska ulica 25, Mozirje.

Zavod lahko spremeni ime in sedež le s soglasjem ustanovitelja.

Zavod lahko po predhodnem soglasju ustanovitelja organizira delo v novi organizacijski enoti oziroma ukine obstoječe, če so podani zakonski razlogi.

3. člen

Zavod je pravna oseba s popolno odgovornostjo in odgovarja za svoje obveznosti v vsem premoženjem, s katerim razpolaga.

Organizacijski enoti sta znotraj zavoda samostojni in imata v pravnem prometu vsa pooblastila na svojem področju.

Zavod je vpisan v sodni register pri Okrožnem sodišču v Celju in v razvid izvajalcev javnoveljavnih programov, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za šolstvo in predšolsko vzgojo.

4. člen

Zavod ima pečat okrogle oblike, premera 35 mm, z grbom Republike Slovenije v njegovi sredini, pod katerim je vpisan sedež zavoda, na zunanjem obodu pa je izpisano ime zavoda. Zavod ima in uporablja tudi pečat okrogle oblike premera 20 mm z isto vsebino.

Organizacijski enoti imata pečat, ki je enak pečatu zavoda z dodanim imenom organizacijske enote.

Pečat iz prvega odstavka tega člena uporablja zavod v pravnem prometu za žigovanje vseh aktov, dokumentov in dopisov, ki jih pošiljajo ali izdajajo organom, organizacijam, otrokom, učencem in njihovim staršem.

Pečat iz drugega odstavka tega člena uporablja zavod za razne druge dokumentacije, v skladu z registracijo žigov.

Številno posameznih pečatov, njihovo uporabo, način varovanja in uničenja, hrambo ter delavce, ki so zanje odgovorni, določi direktor zavoda.

5. člen

Zavod zastopa in predstavlja brez omejitev direktor.

Direktor zavoda je eden od ravnateljev organizacijskih enot.

Med začasno odsotnostjo nadomešča direktorja ravnatelj organizacijske enote, ki ni direktor zavoda ali delavec zavoda, ki ga za nadomeščanje pooblasti direktor. Ta ima v času nadomeščanja vsa pooblastila direktorja.

6. člen

Zavod s svojo dejavnostjo zadovoljuje potrebe po osnovnošolskem izobraževanju v naslednjem šolskem okolišu: Rečica ob Savinji, Dol Suha del (PO 36), Grušovlje, Homec, Nizka, Poljane, Sp. Pobrežje, Sp. Rečica, Trnovec, Sentjanž, Varpolje, Zg. Pobrežje.

Zavod pa s svojo dejavnostjo lahko zadovoljuje potrebe po osnovnošolskem izobraževanju tudi iz drugih šolskih okolišev.

Vrtec vpisuje v programe, ki jih izvaja, predšolske otroke, ki imajo stalno ali začasno prebivališče v Občini Mozirje in tudi otroke iz drugih občin.

III. DEJAVNOST ZAVODA

7. člen

Zavod opravlja javno službo na naslednjih področjih:

- predšolska vzgoja - M/80.101,
- osnovnošolsko splošno izobraževanje - M/80.102,
- drugo izobraževanje - M/80.422,
- storitve menz - H/55.51,
- dejavnost javnih ustanov, ki zagotavljajo storitve na področju zdravstva, izobraževanja, kulture in druge socialne storitve razen obveznega socialnega zavarovanja - L/75.12,
- drug kopenski prevoz (dejavnost šolskih avtobusov) - I/60.2,
- obratovanje športnih objektov - O/92.61,
- druge športne dejavnosti - O/92.623,
- nabava in prodaja šolskih potrebščin - G/52.47,
- dejavnost knjižnice - O/92.511.

Za racionalno delovanje zavoda se naloge, ki so pomembne za šolo in vrtec, združujejo in opravljajo na ravni zavoda v skupni službi. Skupne naloge zavoda so:

- računovodstvo in knjigovodstvo,
- šolska kuhinja,
- vzdrževanje in čiščenje objektov,
- splošna pravna in kadrovska služba,
- informacijska služba, ki opravlja knjižnično in informacijsko dejavnost,
- svetovalna služba, ki opravlja svetovalne in druge pedagoške naloge.

Zavod lahko opravlja tudi druge dejavnosti, povezane z vzgojo in izobraževanjem.

8. člen

Šola je 9-razredna OŠ in opravlja vzgojno-izobraževalno dejavnost od prvega do devetega razreda obvezne OŠ.

Šola izdaja spričevala o uspehu in izobrazbi, ki štejejo kot javne listine.

Šola in vrtec ne smeta začeti opravljati nove dejavnosti in spremeniti pogojev za opravljanje dejavnosti, dokler ustanovitelj ne da soglasja in dokler pristojni organ ne izda odločbe, da so izpolnjeni pogoji, predpisani za opravljanje dejavnosti glede tehnične opremljenosti in varstva pri delu ter drugi predpisani pogoji.

Za nove dejavnosti ne štejejo druge dejavnosti, ki jih opravlja zavod v manjšem obsegu, s katerim dopolnjuje in izboljšuje ponudbo vzgojno-izobraževalnega dela ali s katerimi prispeva k popolnejšemu izkoriščanju zmogljivosti, ki se uporabljajo za opravljanje opisanih registriranih dejavnosti.

9. člen

Zavod lahko sklepa pogodbe in opravlja druge pravne posle samo v okviru dejavnosti, ki je vpisana v sodni register.

IV. ORGANI ZAVODA

10. člen

Organi zavoda so:

- svet zavoda in
- direktor zavoda.

Organi šole so:

- ravnatelj,
- učiteljski zbor,
- oddelčni učiteljski zbor,
- razrednik,
- strokovni aktiv in
- svet staršev.

Organi vrtca so:

- ravnatelj,
- vzgojni zbor,
- strokovni aktiv in
- svet staršev.

11. člen

Zavod upravlja svet zavoda, ki ima trinajst članov, in sicer:

- štirje predstavniki ustanovitelja,
 - pet predstavnikov delavcev šole in vrtca, in sicer tako, da ima vsaka organizacijska enota po dva predstavnika, enega predstavnika pa skupna služba in
 - štirje predstavniki staršev, in sicer tako, da ima vsaka organizacijska enota po dva predstavnika.
- Svet zavoda poleg nalog, določenih z zakonom in drugimi predpisi, opravlja še naslednje naloge:
- sprejme letni delovni načrt šole in vrtca,
 - sprejema finančni načrt,
 - sprejema program razvoja zavoda,
 - sprejema poslovne usmeritve za organizacijo, izvajanje in financiranje nadstandardnih storitev,
 - imenuje in razrešuje direktorja in ravnatelja po postopku in pod pogoji določenimi z zakonom in mnenjem ustanovitelja,
 - sprejema letni delovni načrt in poročilo o njegovi uresničitvi,
 - sprejema program prioriteta za delitev presežkov prihodkov nad odhodki, pridobljenih s prodajo storitev in proizvodov, ustvarjenih z opravljanjem izobraževanja oziroma z opravljanjem drugih dejavnosti, v skladu s predpisi,
 - obravnava poročilo o vzgojni in izobraževalni problematiki, in odloča o pritožbah v zvezi s statusom učenca,
 - odloča o pritožbah v zvezi s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi delavcev iz delovnega razmerja,
 - odloča o pritožbi staršev v zvezi z vzgojnim in izobraževalnim delom v šoli,
 - sprejema pravila in druge splošne akte zavoda, ki jih določa zakon ali ta odlok,
 - sprejema zaključne račune,
 - predlaga ustanovitelju spremembo ali razširitev dejavnosti,

- daje ustanovitelju in direktorju zavoda predloge in mnenja o posameznih vprašanih,
- razpisuje volitve predstavnikov pedagoških in drugih strokovnih delavcev v svet zavoda in imenuje volilno komisijo,
- sprejema program razreševanja presežnih delavcev,
- odloča o najemanju kreditov v soglasju z ustanoviteljem,
- odloča v soglasju z ustanoviteljem o povezovanju v skupnost zavodov za opravljanje skupnih administrativnih in računovodskih nalog in za opravljanje drugih skupnih del,
- ocenjuje delovno uspešnost direktorja in ravnatelja,
- potrjuje cene prehrane in najemnin,
- opravlja druge z zakonom ter drugimi splošnimi akti zavoda določene naloge.

12. člen

Postopek določanja oziroma imenovanja člana sveta

Predstavnike ustanovitelja imenuje občinski svet izmed delavcev občinske uprave ali občinskih organov.

Predstavnike pedagoških in drugih strokovnih delavcev zavoda izvolijo delavci zavoda neposredno na tajnih volitvah po postopku in načinu, kot ga določa zakon in ta odlok.

Predstavnike staršev volijo starši na svetu staršev.

Člani sveta izmed sebe izvolijo na konstitutivni seji predsednika in namestnika predsednika. Svet odloča z večino glasov vseh članov.

Mandat članov sveta traja štiri leta. Za člana sveta je ista oseba lahko izvoljena le dvakrat zaporedoma.

Mandat predstavnikov staršev v svetu zavoda je povezan z vpisom njihovih otrok v zavodu.

13. člen

Postopek volitev predstavnikov delavcev v svet

Svet zavoda razpiše volitve predstavnikov delavcev v svet zavoda s sklepom, največ 90 in najmanj 60 dni pred iztekom mandatne dobe z objavo na oglasni deski zavoda. Volitve se opravijo najmanj 15 dni pred potekom mandata svetu zavoda.

Pravico predlagati kandidate za člane sveta zavoda ima najmanj 5 delavcev zavoda z aktivno volilno pravico in reprezentativni sindikat.

Glasovanje na volišču vodi volilni odbor. Volitve morajo biti organizirane tako, da je zagotovljena tajnost glasovanja. Volilna komisija lahko določi, da se za delavce, ki bodo odsotni na dan volitev zagotovi možnost predčasnih volitev. Volitve so veljavne, če se jih je udeležila več kot polovica delavcev zavoda z aktivno volilno pravico.

Za člane sveta iz vrst delavcev je izvoljenih toliko kandidatov, kot je predstavnikov delavcev v svetu zavoda. Izvoljeni so tisti kandidati, ki so dobili največje število glasov.

O poteku na voliščih se piše zapisnik, volilna komisija pa izdela poročilo o rezultatih volitev, ki ga objavi v roku pet dni od dneva izvedbe glasovanja na enak način kot razpis volitev.

14. člen

Prenehanje mandata članov sveta

Članu sveta preneha mandat v svetu pred pretekom dobe, za katero je bil izvoljen, če:

- je imenovan v drugo funkcijo, ki je s to nezdružljiva (npr. predstavnik delavcev postane ravnatelj ali direktor),
- odstopi (npr. zaradi bolezni, daljše odsotnosti ali drugih razlogov, zaradi katerih ne more ali ne želi več opravljati funkcije člana sveta),
- izgubi status, v katerem je bil izvoljen,
- je razrešen,
- mu preneha delovno razmerje v zavodu ali ne dela več v okviru tiste organizacijske enote, za predstavnika katere je bil izvoljen.

Odstop je veljaven, ko svet sprejme pisno izjavo člana sveta o odstopu.

Članom sveta, katerih mandat je vezan na status, preneha mandat v svetu s prenehanjem statusa.

Imenovanega predstavnika lahko ustanovitelj razreši, če ugotovi, da svoje funkcije ne izvršuje vestno oziroma da ne zastopa interesov ustanovitelja, ki ga je imenoval.

15. člen

Postopek določanja oziroma imenovanja nadomestnih članov sveta

Ko svet ugotovi, da je njegovemu članu prenehal mandat, o tem obvesti pristojna telesa oziroma organe za volitve oziroma imenovanje, ki morajo v skladu z določbami tega odloka takoj, najkasneje pa v osmih dneh po obvestilu, začeti postopek nadomestnih volitev oziroma imenovanja svojega predstavnika v svet zavoda in ga izvesti najkasneje v 30 dneh po razpisu volitev oziroma podanem predlogu za postopek imenovanja.

Nadomestne volitve oziroma imenovanje se izpeljejo na enak način kot redne volitve oziroma imenovanja v skladu z določbami tega odloka.

Nadomestno imenovanje oziroma izvolitev člana sveta ni potrebno, če je prenehal mandat manj kot 1/3 članov in je do izteka mandata sveta manj kot šest mesecev.

Izvoljeni oziroma imenovani predstavnik nastopi mandat člana sveta z dnem, ko volilna komisija potrdi njegov mandat. Izvoljeni nadomestni član ima mandat do izteka mandata sveta, če mu mandat ne preneha prej.

16. člen

Direktor zavoda opravlja naslednje naloge:

- pripravlja program razvoja zavoda,
- zastopa in predstavlja zavod in je odgovoren za zakonitost njegovega poslovanja,
- pripravlja predlog letnega delovnega načrta zavoda in je odgovoren za njegovo izvedbo,
- sprejme sklep o hrambi in uporabi pečatov zavoda ter določi delavce, ki so zanje odgovorni,
- določi sistemizacijo delovnih mest za skupne službe v soglasju z ustanoviteljem,
- koordinira dela vrtca, šole in skupne službe,
- skrbi za dopolnjevanje delovne obveze strokovnih delavcev,
- spodbuja strokovno izobraževanje in izpopolnjevanje delavcev v strokovnih službah,
- organizira mentorstvo za pripravnike,
- določi ukrepe za varovanje osebnih podatkov v evidencah zavoda in pooblasti delavce za zbiranje in uporabo teh podatkov v skladu s predpisi,
- odloča o napredovanju delavcev strokovnih služb v plačilne razrede,
- sklepa delovna razmerja z delavci,
- odloča o disciplinski odgovornosti delavcev,
- razporeja sredstva za investicije, investicijsko vzdrževanje in posodabljanje vzgojno-izobraževalnega procesa,
- razporeja sredstva za skupne materialne stroške,
- razporeja sredstva za učinkovitost dela delavcev,
- razporeja sredstva za materialne stroške zavoda,
- pripravi izračun plač delavcev,
- odgovarja za varstvo pri delu,
- opravlja druge naloge v skladu z zakonom in drugimi predpisi.

Direktorja imenuje in razrešuje svet zavoda v soglasju z ministrom za šolstvo in šport. Mandat direktorja traja štiri leta. Svet zavoda si mora pred imenovanjem ali razrešitvijo direktorja pridobiti mnenje vzgojnega in učiteljskega zbora in mnenje lokalne skupnosti oziroma ustanovitelja.

17. člen

Ravnatelj šole opravlja naslednje naloge:

- organizira, načrtuje in vodi delo šole,
- odgovarja za strokovno vodenje šole,
- pripravlja razvojni program šole in odgovarja za njegovo uresničevanje,
- sprejme sklep o hrambi in uporabi pečatov šole ter določi delavce, ki so odgovorni zanje,
- pripravlja predlog letnega delovnega načrta šole in je odgovoren za njegovo izvedbo,
- odgovarja za namensko uporabo sredstev šole,
- vodi delo učiteljskega zbora,
- oblikuje predlog nadstandardnih programov šole,
- spodbuja strokovno izobraževanje in izpopolnjevanje delavcev šole,

– organizira mentorstvo za pripravnike v šoli,
 – prisostvuje pri izobraževalnem delu strokovnih delavcev, spremlja njihovo delo in jim svetuje,
 – predlaga napredovanje strokovnih delavcev šole v nazive,
 – odloča o napredovanju delavcev šole v plačilne razrede,
 – spremlja delo svetovalne službe,
 – skrbi za sodelovanje šole s starši,
 – obvešča starše o delu šole,
 – zastopa in predstavlja šolo in je odgovoren za zakonitost dela v okviru svojih pooblastil,
 – določa sistemizacijo delovnih mest v šoli v soglasju s šolsko upravo,
 – sklepa delovna razmerja z delavci šole,
 – predlaga uvedbo postopkov za ugotavljanje disciplinskih odgovornosti delavcev šole,
 – odgovarja za varstvo pri delu,
 – razporeja sredstva za materialne stroške v šoli,
 – pripravi izračun plače delavcev šole,
 – razporeja sredstva za učinkovitost dela delavcev šole,
 – opravlja druge naloge v skladu z zakonom in drugimi predpisi.

– razporeja sredstva za investicije, investicijsko vzdrževanje in posodabljanje vzgojno-izobraževalnega procesa v šoli.

Ravnatelja imenuje in razrešuje svet zavoda v soglasju z ministrom za šolstvo in šport. Mandat traja štiri leta. Svet si mora pred imenovanjem ali razrešitvijo pridobiti mnenje učiteljskega zbora in mnenje lokalne skupnosti oziroma ustanovitelja.

Ravnatelj šole lahko za nadomeščanje v času odsotnosti ali za opravljanje posameznih nalog iz svoje pristojnosti pisno pooblasti delavca šole.

18. člen

Ravnatelj vrtca opravlja naslednje naloge:

– organizira, načrtuje in vodi delo vrtca,
 – odgovarja za strokovno vodenje vrtca,
 – pripravlja razvojni program vrtca in odgovarja za njegovo uresničevanje,
 – sprejme sklep o hrambi in uporabi pečatov vrtca ter določi delavce, ki so odgovorni zanje,
 – pripravlja predlog letnega delovnega načrta vrtca in je odgovoren za njegovo izvedbo,
 – odgovarja za namensko uporabo sredstev vrtca,
 – vodi delo vzgojnega zbora,
 – oblikuje predlog nadstandardnih programov vrtca,
 – spodbuja strokovno izobraževanje in izpopolnjevanje delavcev vrtca,
 – organizira mentorstvo za pripravnike v vrtcu,
 – prisostvuje pri vzgojnem delu strokovnih delavcev, spremlja njihovo delo in jim svetuje,
 – predlaga napredovanje strokovnih delavcev vrtca v nazive,
 – odloča o napredovanju delavcev vrtca v plačilne razrede,
 – spremlja delo svetovalne službe,
 – skrbi za sodelovanje vrtca s starši,
 – obvešča starše o delu vrtca,
 – zastopa in predstavlja vrtec in je odgovoren za zakonitost dela v okviru svojih pooblastil,
 – določa sistemizacijo delovnih mest v vrtcu v soglasju z ustanoviteljem,
 – sklepa delovna razmerja z delavci vrtca,
 – predlaga uvedbo postopkov za ugotavljanje disciplinskih odgovornosti delavcev vrtca,
 – odgovarja za varstvo pri delu,
 – razporeja sredstva za materialne stroške v vrtcu,
 – pripravi izračun plače delavcev vrtca,
 – razporeja sredstva za učinkovitost dela delavcev vrtca,
 – opravlja druge naloge v skladu z zakonom in drugimi predpisi,
 – razporeja sredstva za investicije, investicijsko vzdrževanje in posodabljanje vzgojnovarstvenega procesa v vrtcu.

Ravnatelja imenuje in razrešuje svet zavoda. Mandat traja štiri leta. Svet si mora pred imenovanjem ali razrešitvijo pridobiti mnenje vzgojnega zbora in mnenje lokalne skupnosti oziroma ustanovitelja.

Ravnatelj vrtca lahko za nadomeščanje v času odsotnosti ali za opravljanje posameznih nalog iz svoje pristojnosti pisno pooblasti delavca vrtca.

19. člen

Učiteljski in vzgojiteljski zbor sestavljajo strokovni delavci zavoda.

Učiteljski in vzgojiteljski zbor opravljata naslednje naloge:
 – obravnava in odloča o strokovnih vprašanjih, povezanih z vzgojno-izobraževalnim delom,

– daje mnenje o letnem delovnem načrtu,
 – predlaga uvedbo nadstandardnih in drugih programov ter dejavnosti,

– odloča o posodobitvah programov vzgoje in izobraževanja in njihovi izvedbi v skladu s predpisi,

– daje mnenje o predlogu za imenovanje direktorja zavoda in ravnatelja organizacijske enote ter pomočnika ravnatelja,

– daje pobude za napredovanje strokovnih delavcev in mnenje o predlogih ravnatelja,

– odloča o vzgojnih ukrepih,

– opravlja druge naloge v skladu z zakonom.

Oddelčni učiteljski zbor sestavljajo strokovni delavci, ki opravljajo vzgojno-izobraževalno delo v posameznem oddelku.

Oddelčni učiteljski zbor:

– obravnava vzgojno-izobraževalno problematiko v oddelku,
 – oblikuje program dela z nadarjenimi učenci in tistimi, ki težje napredujejo,

– odloča o vzgojnih ukrepih in

– opravlja druge naloge v skladu z zakonom.

Razrednik vodi delo oddelčnega učiteljskega zbora, analizira vzgojne in učne rezultate oddelka, skrbi za reševanje vzgojnih in učnih problemov posameznih učencev, sodeluje s starši in šolsko svetovalno službo, odloča o vzgojnih ukrepih ter opravlja druge naloge v skladu z zakonom.

20. člen

Strokovne aktivne učiteljev sestavljajo učitelji istega predmeta oziroma predmetnih področij.

21. člen

Strokovne aktivne vzgojiteljev sestavljajo vzgojitelji in pomočniki vzgojiteljev posameznega starostnega obdobja otrok.

22. člen

Za organizirano uresničevanje interesa staršev se v šoli in vrtcu oblikujeta sveta staršev, ki sta sestavljena tako, da ima v njem vsak oddelek po enega predstavnika, ki ga izvolijo starši na roditeljskem sestanku.

V. VIRI IN NAČIN PRIDOBIVANJA SREDSTEV ZA DELO ZAVODA

23. člen

Ustanovitelj zagotavlja zavodu sredstva za opravljanje javne službe v skladu z zakonom in drugimi predpisi.

Zavod lahko pridobiva sredstva tudi s prodajo storitev in proizvodov ter iz drugih virov.

Način, pogoje in obseg storitev iz prejšnjega odstavka določi zavod v letnem delovnem načrtu.

Sredstva iz drugega odstavka tega člena mora zavod voditi ločeno od javnih sredstev in drugih sredstev, namenjenih za opravljanje javne službe.

Presežek prihodkov nad odhodki, ki jih zavod pridobi s prodajo storitev oziroma proizvodov, ustvarjenih z opravljanjem izobraževanja oziroma z opravljanjem drugih dejavnosti, se uporablja za plačilo materialnih stroškov, investicijskega vzdrževanja in investicij, po predhodnem soglasju ustanovitelja, pa tudi za plače, v skladu z merili, ki jih določi minister, pristojen za šolstvo.

Delitev presežkov prihodkov nad odhodki poteka na podlagi programa prioriteta za delitev teh sredstev, ki ga sprejme svet.

S sredstvi, ki jih posamezna organizacijska enota pridobi od pravnih oseb zasebnega prava ali fizičnih oseb kot darilo ali volilo, razpolaga sama in samostojno v okviru svoje dejavnosti.

24. člen

Premoženje, s katerim upravlja zavod je last ustanovitelja. Zavod je dolžan upravljati premoženje, ki mu je dano v uporabo s skrbnostjo dobrega gospodarja.

Zavod samostojno upravlja s premoženjem, ki mu je dano v upravljanje, ne more pa s pravnimi posli odtujiti nepremično premoženje ali le-to bremeniti s stvarnimi ali drugimi bremenami brez soglasja ustanovitelja.

Primanjkljaj prihodkov, ki v zavodu nastane pri izvajanju medsebojno dogovorjenega programa iz osnovnih dejavnosti, upoštevajoč dogovorjena merila, kriterije ter normative in standarde, ki veljajo za področja dejavnosti zavoda, krije ustanovitelj oziroma država.

VI. ODGOVORNOST USTANOVITELJA ZA OBVEZNOSTI ZAVODA

25. člen

Zavod je pravna oseba in odgovarja za svoje obveznosti do višine sredstev, s katerimi razpolaga.

Ustanovitelj odgovarja za obveznosti zavoda do višine sredstev, ki jih je zavodu dolžan zagotoviti v skladu z zakonom.

VII. JAVNOST DELA IN POSLOVNA TAJNOST

26. člen

Delo zavoda je javno.

Javnost dela zavoda se zagotavlja s poročili staršem, novinarjem in drugim predstavnikom javnosti.

Starši, novinarji in drugi predstavniki javnosti ne morejo prisostvovati sejam in drugim oblikam dela organov zavoda ter vzgojno-izobraževalnemu delu zavoda, razen v primerih, ko je to določeno z zakonom in drugimi predpisi ali jim ravnatelj šole ali vrteca dovoli.

O delu zavoda obvešča javnost direktor zavoda ali oseba, ki jo pooblasti.

VIII. SPLOŠNI AKTI ZAVODA

27. člen

Zavod sprejme za zadeve, ki jih ne ureja ta odlok ter v drugih zadevah, ki jih je potrebno podrobneje urediti, pravila.

Pravila sprejme svet zavoda po predhodnem soglasju ustanovitelja.

Zavod ima lahko tudi druge splošne akte, s katerimi ureja notranja vprašanja in zadeve, če tako določa zakon.

Pravila in drugi splošni akti ne smejo biti v nasprotju s tem odlokom.

Splošne akte sprejme svet zavoda ali direktor. Razmejitev pristojnosti pri sprejemanju splošnih aktov zavoda se določi s pravili zavoda.

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

28. člen

Do zagotovitve prostorskih in kadrovskih pogojev za organiziranje v Organizacijski enoti OŠ Rečica ob Savinji po tem odloku, ostane osnovna šola Rečica ob Savinji v sestavu vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Mozirje kot Podružnična šola Rečica ob Savinji, organizacijska enota Vrtec Mozirje pa ostane organiziran po sedaj veljavnem odloku.

Ko občinski svet s sklepom ugotovi, da so zagotovljeni prostorski in kadrovski pogoji za organiziranje zavoda po tem odloku, se Podružnična šola Rečica ob Savinji izloči iz Vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Mozirje in postane skladno s tem odlokom Organizacijska enota OŠ Rečica ob Savinji v sestavu JVIZ Občine Mozirje s sedežem Šolska ulica 25, 3330 Mozirje.

Istočasno postane VVZ Mozirje Organizacijska enota Vrtec Mozirje v sestavu JVIZ Občine Mozirje

Zavod mora uskladiti organizacijo v roku enega leta od dneva uveljavitve tega odloka. Do uskladitve s tem odlokom se smiselno uporabljajo statut ter drugi splošni akti Vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Mozirje in Vzgojno-varstvenega zavoda Mozirje.

Do imenovanja direktorja zavoda v skladu s tem odlokom opravlja naloge direktorja vršilec dolžnosti direktorja, ki ga imenuje Občinski svet občine Mozirje na predlog župana, najdalj za dobo enega leta.

Vršilec dolžnosti direktorja iz tega člena je dolžan poleg nalog za katere je pristojen po zakonu, opraviti vse potrebno, da zavod uskladi organizacijo ter oblikuje svet zavoda v skladu s tem odlokom v roku enega leta od uveljavitve tega odloka.

Do imenovanja ravnatelja šole v skladu s tem odlokom opravlja naloge ravnatelja vršilec dolžnosti ravnatelja, ki ga imenuje Občinski svet občine Mozirje na predlog župana, najdalj za dobo enega leta.

Vršilec dolžnosti ravnatelja šole iz tega člena je dolžan poleg nalog za katere je pristojen po zakonu, opraviti vse potrebno, da šola uskladi organizacijo v skladu s tem odlokom v roku enega leta od uveljavitve tega odloka.

29. člen

Z uveljavitvijo tega odloka se za vršilca dolžnosti direktorja zavoda imenuje Ana Kladnik, ki ima vsa pooblastila, da pod nadzorstvom ustanovitelja zagotovi vse potrebne pogoje za začetek dela zavoda.

Z uveljavitvijo tega odloka se za vršilca dolžnosti ravnatelja šole imenuje Vlasta Poličnik, ki ima vsa pooblastila, da pod nadzorstvom ustanovitelja zagotovi vse potrebne pogoje za začetek dela šole.

30. člen

Do zagotovitve pogojev za opravljanje vzgojno-izobraževalne dejavnosti od prvega do devetega razreda obvezne osnovne šole opravlja osnovna šola vzgojno-izobraževalno dejavnost od prvega do osmega razreda obvezne osnovne šole.

31. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 012-1/00-2

Mozirje, dne 29. marca 2000.

Župan
Občine Mozirje
Jože Kramer l. r.

NOVO MESTO

1544. Sklep o javni razgrnitvi osnutka spremembe in dopolnitve lokacijskega načrta centra za ravnanje z odpadki Dolenjske

Na podlagi 47. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 47/99), 17. člena statuta Občine Šentjernej (Uradni list RS, št. 43/95) ter 37. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in 26/90 ter Uradni list RS, št. 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97) sta podžupanja Mestne občine Novo mesto dne 29. 3. 2000 in župan Občine Šentjernej dne 6. 4. 2000 sprejela

SKLEP

o javni razgrnitvi osnutka spremembe in dopolnitve lokacijskega načrta centra za ravnanje z odpadki Dolenjske

1. člen

Javno se razgrne osnutek sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta centra za ravnanje z odpadki Dolenjske.

2. člen

Spremembe in dopolnitve lokacijskega načrta (Uradni list RS, št. 92/99), ki se razgrnejo, se nanašajo na spremembo tehnologije ravnanja z odpadki znotraj že opredeljenega deponijskega telesa.

Gre za posodobitev tehnologije, ki bo puščala manjše vplive na okolje, kot je bilo predvideno z osnovnim lokacijskim načrtom.

3. člen

Osnutek sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta bo javno razgrnjen v prostorih Mestne občine Novo mesto, Novi trg 6, III. nadstropje (ogled je možen vsak delovni dan od 7. do 15. ure, ob sredah od 7. do 17. ure, v četrtek in petek pa od 7. do 14. ure) ter v prostorih Občine Šentjernej in Krajevne skupnosti Brusnice, trideset dni od objave sklepa v Uradnem listu RS.

V času javne razgrnitve bo organizirana tudi javna obravnava v Krajevni skupnosti Brusnice in prostorih Občine Šentjernej. Obvestilo o času in kraju javne razgrnitve bo naknadno objavljeno v Dolenjskem listu.

4. člen

Občani, organi, organizacije, podjetja in društva lahko v času trajanja javne razgrnitve podajo svoje pisne pripombe, mnenja in predloge na kraju razgrnitve ali pa jih pošljejo na naslov Mestne občine Novo mesto, Sekretariat za okolje, prostor in komunalne zadeve, Oddelek za prostorsko planiranje, Novi trg 6, Novo mesto.

Št. 350-01-24/96-19

Novo mesto, dne 28. marca 2000.

Župan Podžupanja
Občine Šentjernej Mestne občine Novo mesto
Franc Hudoklin l. r. Martina Vrhovnik, univ. dipl. org. l. r.

1545. Program priprave sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta centra za ravnanje z odpadki Dolenjske

Na podlagi 34. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, in 29/86 ter Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97), 20. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 47/99) in 17. člena statuta Občine Šentjernej (Uradni list RS, št. 43/95) sta Občinska sveta mestne občine Novo mesto dne 24. 2. 2000 in Občine Šentjernej dne 9. 3. 2000 na sejah sprejela

PROGRAM PRIPRAVE sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta centra za ravnanje z odpadki Dolenjske

1. člen

Izhodišča in razlogi za pripravo sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta

Za razširitev obstoječe komunalne deponije v Leskovcu ter za sanacijo le-te je bil v letu 1999 z odlokom sprejet lokacijski načrt centra za ravnanje z odpadki Dolenjske (Uradni list RS, št. 92/99). Lokacijski načrt je izdelalo podjetje Acer d.o.o. iz Novega mesta pod št. LN-1/99.

Osnova za izdelavo lokacijskega načrta sta bila idejna projekta sanacije in razširitve deponije, ki sta ju izdelali podjetji IBE d.o.o. iz Ljubljane in IEL d.o.o. iz Maribora. Tehnologija obdelave odpadkov in način sanacije obstoječega deponijskega telesa, ki sta ju predvidela navedena idejna projekta, sta pogojevali namensko rabo površin ter prostorsko razmestitev posameznih objektov, kar je upoštevano v sprejetem lokacijskem načrtu.

Mestna občina Novo mesto in JP Komunala d.o.o. Novo mesto sta v avgustu 1999 izvedli javni razpis za izdelavo PGD in PZR dokumentacije, pri čemer sta ponudnikom dopustili možnost predlagati ustrežnejšo oziroma racionalnejšo rešitev razširitve in sanacije deponije. S pridobitvijo ponudb se je za ustrežnejšo od predpisane v LN izkazala mehansko-biološka obdelava odpadkov, tako z ekonomskega kot okoljevarstvenega vidika. Predlagana tehnologija pa pogojuje drugačno zasnovano in lokacijo objektov na deponiji.

Ker je bilo ugotovljeno, da v lokacijskem načrtu predpisana tehnologija lahko omejuje realizacijo projekta v kasnejših fazah, je smiselna sprememba in dopolnitev LN tako, da bodo podani le

okvirni oziroma mejni pogoji glede uporabe tehnologije odlaganja odpadkov ter sanacije deponije; lokacijski in drugi pogoji bodo pri realizaciji projekta omogočili izbor med različnimi tehnologijami odlaganja in predelave odpadkov ter s tem povezane sanacije deponije. Spremenjeni in dopolnjeni lokacijski načrt bo tako osnova za pridobitev lokacijskega dovoljenja za poseg v prostor s tem, da naj bi investitorju posega omogočal izbiro tiste tehnologije, ki bi se v danem trenutku pokazala za najbolj optimalno.

2. člen

Priprava sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta

1. Območje urejanja in obseg priprave sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta

Območje urejanja se s predlaganimi spremembami in dopolnitvami LN ne spreminja, spreminjajo pa se pogoji za realizacijo prostorskih ureditev, dopustna odstopanja od določil LN ter vsa ostala določila LN in odloka o LN, ki jih je potrebno glede na predlagane spremembe korigirati.

Spremembe in dopolnitve lokacijskega načrta se pripravijo po istem postopku kot je bil predpisan za izdelavo prvotnega LN, in sicer v vsebini, kot je predpisana z zakonom o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85 in 29/86 ter Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93 in 71/93) – v nadaljevanju: ZUNDP in s podzakonskim navodilom o vsebini potrebnih strokovnih podlag in o vsebini prostorsko izvedbenih aktov (Uradni list SRS, št. 14/85).

2. Predhodno pripravljene strokovne podlage

Predhodno pripravljene strokovne podlage in veljavna planska in urbanistična dokumentacija, ki se jih mora upoštevati pri pripravi sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta so:

1. odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin planskih aktov Občine Novo mesto, za območje Mestne občine Novo mesto in Občine Šentjernej, dopolnjene 1999/3 – (programska zasnova za lokacijski načrt Centra za ravnanje z odpadki Dolenjske, Uradni list RS, št. 92/99),

2. lokacijska dokumentacija za sanitarno deponijo v Leskovcu št. L-5/77, lokacijsko dovoljenje št. 351-1075/77 z dne 23. 11. 1978,

3. lokacijska dokumentacija za garaže za delovne stroje na deponiji št. LD-5/77-87,

4. lokacijska dokumentacija za pridobivanje prekrivnega materiala za prekrivanje odpadkov na deponiji, LD št. 351-03-58/92 z dne 30. 4. 1992,

5. lokacijski načrt za ravnanje z odpadki Dolenjske, Acer d.o.o., št. proj. LN-1/99 (odlok objavljen v Uradnem listu RS, št. 92/99),

6. poročilo o vplivih na okolje – Javno odlagališče odpadkov Leskovec, Zavod za zdravstveno varstvo Novo mesto 1999,

7. podatki in meritve dosedanjih vplivov na okolje, ki jih hrani JP Komunala Novo mesto,

8. geološke in hidrogeološke raziskave na območju javnega odlagališča odpadkov pri vasi Leskovec (GEOKO d.o.o., dec. 1994),

9. idejna zasnova mehansko – biološke obdelave odpadkov na deponiji Leskovec – v pripravi, Topos d.o.o. in SFC Avstrija,

10. digitalni geodetski topografski načrt.

3. Posebne strokovne podlage za spremembe in dopolnitve lokacijskega načrta

Kot posebne strokovne podlage za izdelavo osnutka sprememb in dopolnitev LN se štejejo Posebne strokovne podlage za lokacijski načrt Center za ravnanje z odpadki Dolenjske, Acer d.o.o., marec 1999, ki so bile pripravljene za že sprejeti lokacijski načrt.

4. Naročnik in izdelovalec lokacijskega načrta ter investitor posega v prostor

Naročnik sprememb in dopolnitev LN in dopolnitve poročila o vplivih na okolje je:

Mestna občina Novo mesto

Investitor sprememb in dopolnitev LN in dopolnitve poročila o vplivih na okolje je:

Mestna občina Novo mesto

Investitor posega v prostor je: Mestna občina Novo mesto

Izdelovalec lokacijskega načrta:

Izdelovalec sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta bo izbran na podlagi zakona o javnih naročilih in zbiranjem ponudb.

5. Organi in organizacije, ki morajo podati predhodne pogoje in mnenja za pripravo osnutka sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta ter soglasja k dopolnjenemu osnutku sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta:

1. Mestna občina Novo mesto, Sekretariat za okolje, prostor in komunalne zadeve,
2. Občina Šentjernej,
3. JP Komunala Novo mesto,
4. Elektro Ljubljana, PE Novo mesto,
5. Telekom Slovenije, PE Novo mesto,
6. Ministrstvo za zdravstvo, zdravstveni inšpektorat RS, enota Novo mesto,
7. Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, izpostava Novo mesto
8. Ministrstvo za obrambo, Uprava za obrambo,
9. Ministrstvo za okolje in prostor, Uprava RS za varstvo narave, izpostava Novo mesto,
10. Zavod za gozdove Slovenije, OE Novo mesto,
11. Krajevna skupnost Brusnice,
12. Cestno podjetje Novo mesto,
13. Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine Novo mesto.

Kolikor se v postopku priprave osnutka sprememb in dopolnitev LN ugotovi, da je potrebno pridobiti predhodna mnenja in pogoje ter soglasja tudi drugih organov, ki niso naštetih v prejšnjem odstavku, se le ta pridobe v postopku.

Pred pričetkom priprave sprememb in dopolnitev LN morajo organi in organizacije iz te točke na zahtevo izdelovalca sprememb in dopolnitev LN podati v zvezi s predvidenimi prostorskimi ureditvami usmeritve, zahteve in omejitve (pogoje), ki jih izdelovalec upošteva pri pripravi osnutka sprememb in dopolnitev LN. Organi in organizacije morajo v skladu s 35. členom ZUNDPP podati svoje pogoje in soglasja v 30 dneh od zahteve. V fazi priprave predloga sprememb in dopolnitev LN s soglasjem potrdijo upoštevanje predhodnih pogojev in usmeritev. Če v predpisanem roku ne podajo pogojev, se šteje, da jih nimajo oziroma, da z rešitvami v spremembah in dopolnitvah LN soglašajo.

6. Vsebina sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta
Spremembe in dopolnitve LN se pripravijo kot smiselni izveček sestavin iz 28., 29. in 32. člena ZUNDPP:

Osnutek

Osnutek in predlog sprememb in dopolnitev LN se pripravita skladno s že izdelanimi strokovnimi podlagami, posebnimi strokovnimi podlagami, predhodnimi mnenji, pogoji in soglasji organizacij in skupnosti ter z elementi in sestavinami, kot jih predpisuje zakon o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 7/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 29/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97) ter navodilo o vsebini posebnih strokovnih podlag in o vsebini prostorskih izvedbenih aktov (Uradni list SRS, št. 14/85). Smiselno se pripravita tekstualni in grafični del oziroma le tista poglavja in vsebine tekstualnega ter grafičnega dela, ki jih je glede na predlagane spremembe in dopolnitve potrebno spremeniti in dopolniti.

Predlog

Po sprejetju stališč do pripomb se v skladu s pripombami izdela dopolnjeni osnutek sprememb in dopolnitev LN. Po pridobitvi soglasij soglasodajalcev se kompletira predlog sprememb in dopolnitev LN, ki mora vsebovati še oceno stroškov za izvajanje LN in tehnične elemente za zakoličenje objektov ter za zakoličenje gradbenih parcel (območje izključne rabe) ter funkcionalna zemljišča.

Ustrezno tekstualnemu delu se dopolni tudi grafični del.

3. člen

Terminski plan in postopek sprejemanja sprememb in dopolnitev LN

Osnutek sprememb in dopolnitev LN	60 dni po podpisu pogodbe z izdelovalcem
Stališča do pripomb	15 dni po prejemu pripomb iz JR
Predlog sprememb in dopolnitev LN	60 po sprejetju stališč do pripomb
Sprejet dokument	15 dni po sprejetju sprememb in dopolnitev LN z odlokom na občinskima svetoma

K pripravi osnutka sprememb in dopolnitev LN se pristopi po podpisu pogodbe z izdelovalcem, le ta po pridobitvi predhodnih mnenj in pogojev soglasodajalcev osnutek posreduje naročniku v pregled in potrditev.

Ko župana Mestne občine Novo mesto in Občine Šentjernej ugotovita da je osnutek pripravljen po vsebini iz 6. točke tega programa ter da so v postopku opravljene tudi druge aktivnosti iz tega programa (pogoji, mnenja itd.), posredujeta osnutek v obravnavo občinskima svetoma občin, ki sprejmeta sklep o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta. Sklep se objavi v Uradnem listu RS.

Javna razgrnitev se izvede na sedežih Mestne občine Novo mesto, Občine Šentjernej in sedežu Krajevne skupnosti Brusnice za 30 dni po dnevu objave sklepa o javni razgrnitvi iz prejšnje alineje.

Javni razpravi se izvedeta na sedežu Občine Šentjernej in Krajevne skupnosti Brusnice v času javne razgrnitve.

Strokovna obravnava se izvede na sedežu Mestne občine Novo mesto v času javne razgrnitve.

Občani, organi in organizacije, krajevna skupnost ter drugi zainteresirani oziroma prizadeti lahko podajo pisne pripombe v času trajanja javne razgrnitve osnutka sprememb in dopolnitev LN.

Po končani javni razgrnitvi na predlog županov Občinska sveta mestne občine Novo mesto in Občine Šentjernej sprejmeta predlog stališč do pripomb in predlogov, podanih v času trajanja javne razgrnitve.

Po sprejetju predloga stališč do pripomb in predlogov, podanih v času trajanja javne razgrnitve osnutka sprememb in dopolnitev LN na občinskih svetih občin, župana poskrbita za pripravo dopolnjenega osnutka sprememb in dopolnitev LN, na katerega se pridobe predpisana soglasja ter ga kot predlog posredujeta občinskima svetoma obeh občin v obravnavo in sprejem.

Občinska sveta sprejmeta spremembe in dopolnitve LN z odlokom, ki se objavi v Uradnem listu RS.

4. člen

Ta program priprave se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati z dnevom sprejetja na Občinskem svetu mestne občine Novo mesto in Občinskem svetu občine Šentjernej.

Št. 352-01-24/96-19

Novo mesto, dne 24. februarja 2000.

Podžupanja
Mestne občine Novo mesto
Martina Vrhovnik, univ. dipl. org. l. r.

Št. 352-01-24/96-19

Šentjernej, dne 9. marca 2000.

Župan
Občine Šentjernej
Franc Hudoklin l. r.

1546. Program priprave sprememb in dopolnitev odloka o zazidalnem načrtu za bencinski servis s spremljajočimi dejavnostmi ob vzhodni cesti v Novem mestu

Na podlagi 34. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85 in 29/86 ter Uradni list RS, št. 26/90, 71/93 in 44/97) in 20. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 47/99) je Občinski svet mestne občine Novo mesto dne 30. 3. 2000 sprejel

PROGRAM PRIPRAVE sprememb in dopolnitev odloka o zazidalnem načrtu za bencinski servis s spremljajočimi dejavnostmi ob vzhodni cesti v Novem mestu

1. člen

Izhodišča za pripravo sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta

Sprememba in dopolnitev zazidalnega načrta se pripravi v obsegu, ki je določen z zakonom o urejanju naselij in drugih posegov v prostor in sicer po postopku, ki je predpisan za sprejemanje te vrste dokumentov. Na podlagi 43. člena prej omenjenega zakona bo podjetje K.A.B. d.o.o. iz Novega mesta pripravilo spremembo in dopolnitev odloka o zazidalnem načrtu za bencinski servis s spremljajočimi dejavnostmi ob vzhodni cesti Novo mesto (Uradni list RS, št. 71/94), in sicer za spremembo 6. člena omenjenega odloka, ki govori o vnosu dejavnosti, gabaritih, odstopanj in tolerancah posegov v prostor.

2. člen

Priprava sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta

1. Območje urejanja in obseg priprave spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta

V območje urejanja sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta bodo vključena zemljišča, določena že v osnovnem zazidalnem načrtu, tako da je njihova namembnost že opredeljena.

Spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta se pripravijo v vsebini, kot je predpisana z zakonom o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85 in 29/86 ter Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97) – v nadaljevanju: ZZNDPP in z podzakonskim navodilom o vsebini potrebnih strokovnih podlag in o vsebini prostorsko izvedbenih aktov (Uradni list SRS, št. 14/85).

2. Predhodno pripravljene strokovne podlage

Predhodno pripravljene strokovne podlage in veljavna planska in urbanistična dokumentacija, ki se jih mora upoštevati pri pripravi sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta so:

- prostorske sestavine dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana občine s spremembami in dopolnitvami (Skupščinski Dolenjski list št. 24/86, 15/90, 9/91, 12/91 in Uradni list RS, št. 7/92, 23/92, 28/92, 35/92, 50/92, 1/93, 28/93, 32/93, 60/93, 60/93, 69/93, 20/94, 50/94, 71/94, 78/94, 58/95, 68/95, 11/96, 16/96, 32/96, 21/97, 80/97, 39/98, 59/98, 21/99 in 92/99),

- podatki o obstoječih infrastrukturnih vodih in napravah,

- podatki o naravnih lastnostih prostora,

- drugi elementi obdelave (veljavne urbanistične rešitve sosebnih območij, prometne rešitve...).

3. Organi in organizacije, ki morajo podati predhodne pogoje in mnenja za pripravo osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta ter soglasja k dopolnjenemu osnutku sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta:

Organi in organizacije, ki morajo podati predhodne pogoje k spremembi in dopolnitvi odloka o zazidalnem načrtu za bencinski servis s spremljajočimi dejavnostmi ob vzhodni cesti Novo mesto so enaki kot v osnovnem zazidalnem načrtu.

Kolikor se v postopku priprave posebnih strokovnih podlag za zazidalni načrt ugotovi, da je potrebno pridobiti predhodna mnenja in pogoje ter soglasja tudi drugih organov, ki niso naštetih v prejšnjem odstavku, se le-ta pridobe v postopku.

Pred pričetkom priprave ZN morajo organi in organizacije iz te točke na zahtevo izdelovalca ZN podati v zvezi s predvidenimi prostorskimi ureditvami usmeritve, zahteve in omejitve (pogoje), ki jih izdelovalec upošteva pri pripravi posebnih strokovnih podlag oziroma pri pripravi osnutka ZN. Organi in organizacije morajo v skladu s 35. členom ZZNDPP podati svoje pogoje in soglasja v tridesetih dneh od zahteve. V fazi priprave predloga ZN s soglasjem potrdijo upoštevanje predhodnih pogojev in usmeritev. Če v predpisanem roku ne podajo pogojev, se šteje, da jih nimajo oziroma, da z rešitvami v ZN soglašajo.

4. Vsebina sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta

Spremembo in dopolnitev zazidalnega načrta se pripravi kot smiselni izveček sestavin iz 28., 29. in 30. člena ZZNDPP:

a) Tekstualni del

- obrazložitev in utemeljitev spremembe in dopolnitve ZN

- opis prostora in pogoji za realizacijo

- podatki o infrastrukturnih objektih in napravah

- varstvo narave in bivalnega okolja

- pogoji pristojnih organov in organizacij

- usklajenost rešitve s požarnimi zahtevami ter pripombami soglasodajalcev

- osnutek odloka.

b) Grafični del odloka o spremembi in dopolnitvi zazidalnega načrta za bencinski servis s spremljajočimi dejavnostmi ob vzhodni cesti Novo mesto se uskladi s predlagano spremembo.

Po sprejetju stališč do pripomb se v skladu s pripombami izdela predlog ZN, ki mora vsebovati še vsa predpisana soglasja.

3. člen

Terminski plan in postopek izdelave ter sprejemanja spremembe in dopolnitve ZN

Osnutek ZN	10 dni po izdelavi strokovnih podlag
Stališča do pripomb	15 dni po prejemu pripomb iz JR
Predlog ZN	10 po sprejetju stališč do pripomb
Končno gradivo	15 dni po sprejetju ZN na občinskem svetu

S pripravo posebnih strokovnih podlag za spremembo ZN se prične po podpisu pogodbe z naročnikom in z izdelovalcem.

Osnutek spremembe in dopolnitve ZN se izdela na podlagi utemeljenih strokovnih podlag.

Ko občinska strokovna služba pristojna za prostor ugotovi, da osnutek spremembe ZN vsebuje vse sestavine predpisane s programom priprave, predlaga županu, da se osnutek javno razgrne.

Župan Mestne občine Novo mesto sprejme sklep o enome-sečni javni razgrnitvi osnutka spremembe ZN; sklep o javni razgrnitvi se objavi v Uradnem listu RS.

Javna razgrnitev se izvede na sedežih Mestne občine Novo mesto in krajevne skupnosti Žabja vas za 30 dni od dneva objave sklepa o javni razgrnitvi iz prejšnje alineje.

V času javne razgrnitve se organizira javna obravnava v Krajevni skupnosti Žabja vas.

Občani, organi in organizacije, krajevna skupnost ter drugi zainteresirani oziroma prizadeti lahko podajo pisne pripombe v času trajanja javne razgrnitve osnutka spremembe ZN.

V času javne razgrnitve se osnutek spremembe ZN posreduje v obravnavo Občinskemu svetu MONM.

Po končani javni razgrnitvi župan Mestne občine Novo mesto zavzame stališča do pripomb in predlogov, podanih v času trajanja javne razgrnitve in zadalži pristojno službo za pripravo predloga.

Župan Mestne občine Novo mesto posreduje predlog spremembe ZN s poročilom o pripombah iz javne razgrnitve občinskemu svetu v obravnavo in mu predlaga sprejem spremembe in dopolnitve ZN z odlokom.

Odlok o spremembi in dopolnitvi ZN se objavi v Uradnem listu RS.

4. člen

Organizacija priprave spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta

Naročnik spremembe zazidalnega načrta in investitor posega v prostor je:

Granit commerce d.o.o., na Livadi 21, Novo mesto

Novo dom d.o.o., Cesarjeva 29, Novo mesto

Izdelovalec spremembe in dopolnitve ZN za bencinski servis s sprem. dejavn. ob Vzhodni cesti v NM je po zahtevi investitorjev: K.A.B. d.o.o., Glavni trg 2, Novo mesto.

Koordinator spremembe in dopolnitve ZN za bencinski servis s sprem. dejavn. ob vzhodni cesti NM je:

Sekretariat za okolje, prostor in komunalne zadeve – Oddelek za prostorsko planiranje Mestne občine Novo mesto, Seidlova cesta 1, Novo mesto.

5. člen

Ta program priprave se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati z dnem sprejema na Občinskem svetu mestne občine Novo mesto.

Št. 352-33/94

Novo mesto, dne 30. marca 2000.

Župan

Mestne občine Novo mesto

Anton Starc, dr. med. l. r.

1547. Program priprav spremembe lokacijskega načrta severne obvoznice Novega mesta (bencinski servis OMV Istrabenz, križišče "Bučna vas")

Občinski svet mestne občine Novo mesto je na podlagi 34. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85 in 29/86 ter Uradni list RS, št. 26/90 in 71/93) in 20. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 47/99) na seji dne 30. 3. 2000 sprejel

**PROGRAM PRIPRAVE
spremembe lokacijskega načrta severne
obvoznice Novega mesta (bencinski servis OMV
Istrabenz, križišče "Bučna vas")**

1. člen

Splošni podatki o pripravi spremembe lokacijskega načrta

1. Podatki o predhodnih aktivnostih z obrazložitvijo in utemeljitev priprave spremembe lokacijskega načrta

V veljavnih prostorskih sestavinah dolgoročnega in srednje-ročnega družbenega plana Občine Novo mesto za območje Mestne občine Novo mesto je nova cestna povezava med regionalno cesto R III - 651 (Novo mesto-Mirna Peč) in glavno cesto G2-105/256 (Novo mesto-Metlika) opredeljena s programsko zasnovano za lokacijski načrt (Uradni list RS, št. 58/95) in lokacijskim načrtom (Uradni list RS, št. 62/95).

Do potrebe po spremembi lokacijskega načrta prihaja zaradi nadomeščanja predvidenega a štirikrakega semaforiziranega križišča Severne obvoznice z Ljubljanske ceste pri Cestnem podjetju s krožnim ter potrebe po izgradnji bencinskega servisa na severni strani zahodnega kraka Severne obvoznice, ki bi se s cesto pod viaduktom nad železnico navezoval na območje obrtno industrijske cono Livada (uređitveni načrt - Uradni list RS, št. 70/99).

Program priprave se predlaga na osnovi strokovnih in ekonomskih preverjanj podjetja OMV Istrabenz po gradnji bencinskega servisa ob novi cestni povezavi v Novem mestu ter strokovnih preverjanj cestnih strokovnjakov v Novem mestu (Dolenjska projekta d.o.o.) po smiselosti umestitve krožnega križišča Severne obvoznice Novega mesta, Ljubljanske ceste in Tržiške ulice.

Idejni projekt krožnega križišča je že izdelala Dolenjska projekta d.o.o. ter je v fazi ekonomskega vrednotenja v odnosu na izvedeno križišče. Idejni projekt bencinskega servisa je izdelalo podjetje Savaprojekt Krško.

Omenjena projekta bosta podlaga za izdelavo programske zasnove za spremembo lokacijskega načrta in spremembe lokacijskega načrta.

2. Splošni podatki o predlagani ureditvi

Sprememba iz navadnega križišča v krožno je zaželjena zaradi umirjanja prometnih tokov in varnejše organizacije prometa, posebej pa zaradi več priključkov v isti točki. V navedeno križišče se namreč priključuje tudi Tržiška ulica.

Predvideni poseg bencinskega servisa bo zahteval manjše posege v 1. kategorijo kmetijskih zemljišč, oziroma spremembo v družb. planu Mestne občine Novo mesto iz 1. kategorije kmetijskih zemljišč v stavbno.

2. člen

Priprava spremembe lokacijskega načrta

1. Obseg priprave spremembe lokacijskega načrta

Sprememba lokacijskega načrta se pripravi v vsebini, kot je predpisana z zakonom o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85 in 29/86 ter Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93 in 71/93) - v nadaljevanju: ZUNDPP in z podzakonskim navodilom o vsebini potrebnih strokovnih podlag in o vsebini prostorsko izvedbenih aktov (Uradni list SRS, št. 14/85).

Sprememba lokacijskega načrta bo pripravljena za del trase Severne obvoznice Novega mesta, ki se spremeni v odnosu na prvotno rešitev.

Vzporedno z izdelavo spremembe lokacijskega načrta bo potekal postopek sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov Mestne občine Novo mesto v delu kot bo opredeljeno v osnutku spremembe lokacijskega načrta.

2. Predhodno pripravljene strokovne podlage

Predhodno pripravljene strokovne podlage in veljavna planska in urbanistična dokumentacija, ki se jih mora upoštevati pri pripravi spremembe lokacijskega načrta so:

1. Programska zasnova za lokacijski načrt Severne obvoznice Novega mesta (Uradni list RS, št. 58/95).

2. Srednjoletni družbeni plan občine Novo mesto za območje Mestne občine Novo mesto (Skupščinski Dolenjski list št. 24/86, 15/90, 3/91, 9/91, 12/91 ter Uradni list RS, št. 7/92, 23/92, 28/92, 35/92, 50/92, 1/93, 28/93, 32/93, 60/93, 69/93, 20/94, 71/94, 78/94, 58/95, 11/96, 16/96, 32/96, 21/97, 80/97, 39/98, 59/98, 21/99, 59/99, 63/99, 92/99).

3. Lokacijski načrt Severne obvoznice Novega mesta (Uradni list RS, št. 62/95).

4. Idejni projekt rekonstrukcije Ljubljanske ceste v Novem mestu.

3. Naročnik in izdelovalec spremembe lokacijskega načrta ter investitor posega v prostor

Naročnik spremembe lokacijskega načrta sta:

OMV Istrabenz in Mestna občina Novo mesto

Investitor spremembe lokacijskega načrta sta:

OMV Istrabenz in Mestna občina Novo mesto

Investitor posega v prostor je:

OMV Istrabenz ter DARS in Mestna občina Novo mesto

Izdelovalec spremembe lokacijskega načrta:

V sodelovanju z investitorjem bo izdelovalec spremembe lokacijskega načrta izbran na podlagi javnega natečaja na podlagi odredbe o postopku za izvajanje javnega razpisa za oddajo javnih naročil (Uradni list RS, št. 28/93) oziroma želje investitorja: OMV Istrabenz.

4. Organi in organizacije, ki morajo podati predhodne pogoje in mnenja za pripravo osnutka spremembe lokacijskega načrta ter soglasja k dopolnjenem osnutku spremembe lokacijskega načrta:

Organi in organizacije, ki morajo pred začetkom priprave spremembe lokacijskega načrta podati predhodne pogoje in mnenja za njegovo pripravo:

1. Mestna občina Novo mesto, Sekretariat za okolje, prostor in komunalne zadeve

2. JP Komunala Novo mesto

3. JP Elektro PE Novo mesto

4. Telekom Slovenije PE Novo mesto

5. Ministrstvo za zdravstvo, zdravstveni inšpektorat RS, Enota Novo mesto

6. Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, izpostava Novo mesto

7. Krajevna skupnost Bučna vas

8. Krajevna skupnost Bršljin

9. Direkcija RS za ceste, izpostava Novo mesto

10. EGS-RI d.d. Vetrinjska 2, Maribor

11. Slovenska železnice.

V primeru, da organ oziroma organizacija v 30 dneh ne bo podal pogojev, se bo v skladu z 45.A členom in 35. členom ZUDPP smatralo, da nima pogojev, oziroma, da s predloženo dokumentacijo soglašala.

Organi in organizacije, ki morajo, v skladu z zakonskimi pooblastili podati soglasje brez pogojev k predlogu spremembe lokacijskega načrta:

1. Mestna občina Novo mesto, Sekr. za okolje, prostor in komunalne zadeve

2. Krajevna skupnost Bučna vas

3. JP Komunala Novo mesto

4. JP Elektro, PE Novo mesto

5. Telekom Slovenije, PE Novo mesto

6. Ministrstvo za zdravstvo, zdravstveni inšpektorat RS, Enota Novo mesto

7. Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, izpostava Novo mesto

8. Krajevna skupnost Bršljin

9. Cestno podjetje Novo mesto

10. EGS-RI d.d. Vetrinjska 2, Maribor

11. Slovenske železnice.

5. Izdelava osnutka spremembe lokacijskega načrta

V postopku priprave spremembe lokacijskega načrta severne obvoznice Novega mesta je potrebno povzeti in predstaviti

dosedanje vrednotenje območja ter pripraviti strokovne podlage v skladu z navodilom o vsebini posebnih strokovnih podlag in o vsebini prostorskih izvedbenih aktov (Uradni list SRS, št. 14/85).

Izdelovalec spremembe lokacijskega načrta bo ocenil ali je bilo vrednotenje ustrezno in ga dopolnil z metodologijami posameznih resorjev (kmetijstvo, krajinska arhitektura, varstvo okolja).

Na podlagi strokovnih podlag in predhodnih mnenj bo izdelan osnutek spremembe lokacijskega načrta. Pred začetkom izdelave spremembe lokacijskega načrta se morajo pridobiti pogoji pristojnih organov in organizacij navedenih v 4. točki tega programa.

Osnutek spremembe lokacijskega načrta, kot smiselni izveček sestavin iz 28., 29. in 32. člena ZUNDPP ter 55. in 56. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93) mora vsebovati:

- a) tekstualni del:
 - splošni podatki o spremembi lokacijskega načrta, o izdelovalcu spremembe lokacijskega načrta,
 - vsebinsko kazalo vseh sestavin spremembe lokacijskega načrta,
 - opis prostora in pogoji za realizacijo planskih odločitev,
 - obrazložitev in utemeljitev spremembe lokacijskega načrta z obrazložitvijo,
 - načrt parcel in tehnični elementi za zakoličenje objektov in cest,
 - odstopanja od določil spremembe lokacijskega načrta,
 - podatki o infrastrukturnih objektih in napravah,
 - opis prostorskih rešitev po posameznih področjih,
 - varstvo narave (voda, zrak, tla, biotopi) in bivalnega okolja,
 - koordinate za zakoličbo,
 - seznam parcel, ki se nahajajo znotraj meje obravnavanega območja, s podatki o označbi, površini, vrsti rabe in lastništvu,
 - etape izvajanja spremembe lokacijskega načrta,
 - pogoji pristojnih organov in organizacij,
 - usklajenost rešitve s podanimi zahtevami ter pripombami soglasodajalcev,
- b) grafični del,
 - prikazi iz prostorskih sestavin občinskega dolgoročnega in srednjeročnega plana za obravnavano območje,
 - publikacijska karta s prikazom območja spremembe lokacijskega načrta M 1:50000 in prikaz na topografski karti M 1:25000,
 - pregledni situacijski načrt M 1:5000 z vključujočo namensko rabo prostora,
 - ureditvena situacija spremembe lokacijskega načrta M 1:1000 (na topografski osnovi), ki vsebuje tehnične, prometne, komunalne, krajinske, oblikovalske, urbanistične, okoljevarstvene in vodnogospodarske rešitve,
 - prikaz območja izključne in omejene rabe,
 - objekti predvideni za odstranitev,
 - idejne rešitve komunalnih in energetskih ureditev in ureditev s področja prometa in zvez ter drugih objektov in naprav s področja gospodarjenja javnih služb,
 - situacija križanja z infrastrukturnimi vodi in napravami,
 - prometno tehnična situacija (elementi regulacije prometa s prometno signalizacijo),
 - idejne rešitve prestavitvev, rušitev in prilagoditev obstoječih objektov in naprav,
 - karakteristične prečne profile in normalne vzdolžne profile cest,
 - c) osnutek odloka o spremembi lokacijskega načrta,
 - meja, oziroma obodna parcelacija in seznam parcel, ki se nahajajo znotraj meje obravnavanega območja,
 - funkcija območja s pogoji za izrabo in kvaliteto posegov v prostor,
 - pogoji za urbanistično-arhitektonsko in krajinsko oblikovanje,
 - drugi pogoji, ki so pomembni za izvedbo predvidenih posegov,
 - možnost etapnega izvajanja posegov,
 - obveznosti investitorja in izvajalcev pri izvajanju spremembe lokacijskega načrta.

6. Izdelava predloga, osnutka in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine

Vzporedno z izdelavo osnutka spremembe lokacijskega načrta se mora izdelati osnutek sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov Mestne občine Novo mesto, ki bo opredeljen v osnutku spremembe lokacijskega načrta.

7. Predlog sklepa o javni razgrnitvi osnutka spremembe lokacijskega načrta

Ko župan Mestne občine Novo mesto ugotovi da je osnutek pripravljen po vsebini iz 5. točke tega programa ter da so v postopku opravljene tudi druge aktivnosti iz tega programa (pogoji, mnenja itd.), sprejme sklep o javni razgrnitvi osnutka spremembe lokacijskega načrta. Sklep se objavi v Uradnem listu RS, gradiva pa se razgrnejo v prizadetih KS na krajevno običajen način.

8. Terminski plan

S pripravo posebnih strokovnih podlag za spremembo lokacijskega načrta se prične po podpisu pogodbe z izdelovalcem.

Osnutek spremembe lokacijskega načrta se dostavi Občinskemu svetu mestne občine Novo mesto najkasneje v treh mesecih od podpisa pogodbe z izdelovalcem spremembe lokacijskega načrta.

Župan Mestne občine Novo mesto sprejme sklep o enomeščni javni razgrnitvi osnutka v roku 30 dni po sprejemu gradiva iz prejšnje alineje; sklepa o javni razgrnitvi se objavita v Uradnem listu RS.

Javna razgrnitev se izvede na sedežu Mestne občine Novo mesto in sedežih krajevnih skupnosti Bučna vas in Bršljin za 30 dni po dnevu objave sklepa o javni razgrnitvi iz prejšnje alineje.

Javni razpravi se izvedeta na sedežih krajevnih skupnosti Bučna vas in Bršljin.

Strokovna obravnava se izvede na sedežu Mestne občine Novo mesto v času javne razgrnitve.

Občani, organi in organizacije, krajevna skupnost ter drugi zainteresirani oziroma prizadeti lahko podajo pisne pripombe v času trajanja javne razgrnitve osnutka sprememb in dopolnitev občinskih planskih aktov.

Župan Mestne občine Novo mesto zavzame stališča do pripomb in predlogov, podanih v času trajanja javne razgrnitve v roku 30 dni po prejetju stališč do pripomb.

Osnutek dokumenta s stališči do pripomb se posreduje v obravnavo Občinskemu svetu mestne občine Novo mesto.

Po obravnavi osnutka na občinskem svetu, župan poskrbi za pripravo dopolnjenega osnutka sprememb in dopolnitev občinskih planskih aktov oziroma dopolnitve in popravke tistih njegovih sestavin, na katere so se nanašale utemeljene pripombe in predlogi ter ga posreduje na Ministrstvo za okolje in prostor, Uradu RS za prostorsko planiranje (MOP) s predlogom za ugotovitev njegove usklajenosti z obveznimi izhodišči prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana Republike Slovenije.

Župan Mestne občine Novo mesto posreduje po sprejetju sklepa Vlade RS o usklajenosti sprememb in dopolnitev občinskih planskih aktov z obveznimi izhodišči republiškega prostorskega plana usklajeni predlog sprememb in dopolnitev občinskih planskih aktov občinskemu svetu v sprejem.

3. člen

Sprejemanje spremembe lokacijskega načrta

1. Javna razgrnitev osnutka spremembe lokacijskega načrta V skladu z 37. in 38. členom ZUNDPP Mestna občina Novo mesto pripravi javno razgrnitev in javno obravnavo osnutka spremembe lokacijskega načrta skupaj z osnutkom sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin občinskih planskih aktov v prizadetih KS in sedežu Mestne občine Novo mesto.

Občinski svet mestne občine Novo mesto mora v času javne razgrnitve spremembe LN, oziroma pred njo obravnavati osnutek spremembe LN in se seznaniti z vsemi do tedaj danimi stališči, pripombami in predlogi iz javne razgrnitve osnutka dokumenta.

2. Postopek usklajevanja po javni razgrnitvi

Do vseh pripomb in predlogov razvrščenih v tiste, ki se nanašajo na osnutek spremembe lokacijskega načrta in tiste, ki se nanašajo na osnutek spremembe plana (znotraj tega so razvrščene v smiselne vsebinske sklope) zavzame župan (v sodelovanju z odborom za okolje in prostor) stališča. Predhodno župan, oziroma strokovna služba zbere strokovna stališča do pripomb strokovnih služb. Tako pridobljena stališča do pripomb župan posreduje izdelovalcu spremembe LN.

3. Izdelava in vsebina usklajenega predloga spremembe lokacijskega načrta

Izdelovalec spremembe LN sprejeta stališča župana do pripomb iz javne razgrnitve upošteva in dopolni osnutek spremembe LN v 60 dneh od prejetja pripomb.

Na tako dopolnjen osnutek spremembe LN izvajalec pridobi soglasja brez pogojev pristojnih organov, organizacij in skupnosti, ki morajo odgovoriti v 30 dneh, sicer se smatra, da se strinjamo.

Predlog spremembe lokacijskega načrta, kot smiselni izveček sestavin iz 28., 29. in 32. člena ZUNDPP ter 55. in 56. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 3/93) mora vsebovati poleg sestavin iz točke 6:

a) v tekstualnem delu:

- ocene stroškov za izvajanje spremembe LN,
- soglasja pristojnih organov in organizacij (5. točka tega programa),

- tehnični elementi za zakoličenje objektov ter za zakoličenje gradbenih parcel (območje izključne rabe),

b) v grafičnem delu:

- zakoličbeni načrt.

4. Predlog odloka o spremembi lokacijskega načrta

Odlok o spremembi lokacijskega načrta mora biti oblikovan v skladu z 44. členom navodila o vsebini posebnih strokovnih podlag in o vsebini prostorsko izvedbenih aktov (Uradni list SRS, št. 14/85) in mora vsebovati:

- meje oziroma obodna parcelacija in seznam parcel, ki se nahajajo znotraj meje obravnavanega območja,

- funkcija območja s pogoji za izrabo in kvaliteto posegov v prostor,

- pogoji za urbanistično, arhitektonsko in krajinsko oblikovanje območja in posegov v prostor na obravnavanem območju,

- drugi pogoji, ki so pomembni za izvedbo predvidenih posegov,

- določitev toleranc pri legi in funkciji, ki so lahko dopustne v projektni dokumentaciji, z uporabo katerih pa se ne sme spreminjati vpliv na sosednje objekte in parcele ter na načrtovani videz obravnavanega območja in poslabšati bivalne in delovne razmere obravnavanega območja,

- možnost etapnega izvajanja posegov,

- režim in začasna namembnost zemljišč,

- obveznost investitorja pri izvajanju spremembe lokacijskega načrta.

5. Sprejetje odloka o spremembi lokacijskega načrta

Občinski svet mestne občine Novo mesto na predlog župana sprejme spremembo lokacijskega načrta severne obvoznice Novega mesta z odlokom.

Odlok se objavi v Uradnem listu RS, rok njegove uveljavitve pa ne sme biti krajši kot 15 dni od njegove objave.

4. člen

Ta program priprave se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 350-03/99

Novo mesto, dne 30. marca 2000.

Župan

Mestne občine Novo mesto
Anton Starc, dr. med. l. r.

1548. Program priprave sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in srednjeročnega družbenega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 1990, za območje Mestne občine Novo mesto (programska zasnova za spremembo lokacijskega načrta severne obvoznice Novega mesta - bencinski servis OMV Istrabenz, križišče "Bučna vas")

Na podlagi prvega odstavka 2. člena zakona o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (Uradni list RS, št. 48/90), 20. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 47/99) je Občinski svet mestne občine Novo mesto na seji dne 30. 3. 2000 sprejel

PROGRAM PRIPRAVE SPREMEMB IN DOPOLNITEV

prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in srednjeročnega družbenega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 1990, za območje Mestne občine Novo mesto (programska zasnova za spremembo lokacijskega načrta severne obvoznice Novega mesta - bencinski servis OMV Istrabenz, križišče "Bučna vas")

1. člen

Predmet in cilj sprememb in dopolnitev

S tem programom se podrobneje določijo:

- vsebina in obseg strokovnih podlag, ki jih je potrebno pripraviti v postopku priprave in sprejemanja prostorskih sestavin dolgoročnega plana občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 2000 (Skupščinski Dolenjski list, št. 24/86, 3/90, 10/90, 9/91 in Uradni list RS, št. 17/92, 58/95, 11/96, 16/96, 21/97, 80/97, 39/98, 59/98, 21/99, 59/99, 63/99, 92/99) in prostorskih sestavin srednjeročnega družbenega plana občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 1990 (Skupščinski Dolenjski list, št. 24/86, 15/90, 9/91, 12/91 in Uradni list RS, št. 7/92, 23/92, 28/92, 35/92, 50/92, 1/93, 28/93, 32/93, 60/93, 60/93, 69/93, 20/94, 50/94, 71/94, 78/94, 58/95, 11/96, 16/96, 32/96, 21/97, 80/97, 39/98, 59/98, 21/99, 59/99, 63/99 in 92/99) - v nadaljevanju: sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin občinskih planskih aktov,

- vsebina in obseg sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin občinskih planskih aktov oziroma prostorske sestavine, ki se spreminjajo in dopolnjujejo,

- subjekti, ki sodelujejo pri pripravi sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin občinskih planskih aktov in spremembe lokacijskega načrta,

- način njihovega sodelovanja oziroma naloge in obveznosti, ki jih morajo pri tem opraviti,

- določijo se roki za posamezne faze priprave prostorskih sestavin občinskih planskih aktov ter sredstva potrebna za njihovo pripravo,

- nosilca strokovnih aktivnosti priprave sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin občinskih planskih aktov.

2. člen

Vsebina in obseg sprememb in dopolnitev

Spremembe in dopolnitve občinskih planskih aktov se nanašajo na manjšo spremembo namembnosti kmetijskih zemljišč oziroma na spremembe in dopolnitve programske zasnove za lokacijski načrt severne obvoznice Novega mesta zaradi predvidene gradnje bencinskega servisa na zahodnem kraku Severne obvoznice (med križiščema z Mirnopoško in Ljubljansko cesto) ter nadomestitve klasičnega križišča Severne obvoznice z Ljubljansko cesto v krožno.

Obenem se predvideva tudi cestna navezava območja obrtno industrijske cone Livada (ureditveni načrt - Uradni list RS, št. 70/99) pod nadvozom Severne obvoznice nad železnico na predvideni bencinski servis na severni strani obvoznice.

Nova programska zasnova se pripravi v skladu z zakonom o urejanju prostora v prehodnem obdobju (Uradni list RS, št. 48/90) in navodilom o vsebini in metodologiji izdelave strokovnih podlag in prostorskih sestavin planskih aktov občin (Uradni list SRS, št. 20/85).

V veljavnih prostorskih sestavinah dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana občine Novo mesto je navedena cestna povezava opredeljena s programsko zasnovo za lokacijski načrt (Uradni list RS, št. 58/95). Lokacijski načrt je bil sprejet v letu 1995 (Uradni list RS, št. 62/95).

Navedeno bo terjalo spremembo omenjene programske zasnove in lokacijskega načrta, ki jih je v letih 1994 in 1995 izdelalo podjetje Dolenjska projektiva d.o.o. iz Novega mesta, in sicer v določenih poglavjih.

Idejni projekt krožnega križišča, ki bo podlaga za predložen planski dokument, je izdelala Dolenjska projektiva d.o.o. in je preстал fazo revizije pri DDC; čaka pa na fazo ekonomskega vrednotenja. Idejni projekt bencinskega servisa je izdelalo podjetje Savaprojekt Krško.

3. člen

Organizacija priprave sprememb in dopolnitev

a) Izvajalec strokovnih aktivnosti priprave strokovnih podlag in drugih strokovnih gradiv glede spremembe LN za Severno obvoznicno Novega mesta bo določen ob upoštevanju predlogov in zahtev investitorjev: OMV Istrabenz, DARS in Mestna občina Novo mesto

b) Kot koordinator postopka priprave in sprejemanja se določa:

– župan Mestne občine Novo mesto, oziroma občinska strokovna služba pristojna za prostor.

4. člen

Sodelujoči organi in organizacije

Organi in organizacije, ki sodelujejo pri pripravi sprememb in dopolnitev občinskih planskih aktov so:

- Mestna občina Novo mesto, SOPKZ,
- Ministrstvo za okolje in prostor s svojim Uradom za prostorsko planiranje,
- Krajevna skupnost Bučna vas,
- Krajevna skupnost Bršljin,
- JP Komunala Novo mesto,
- EGS-RI d.d. Vetrinjska 2, Maribor,
- JP Elektro PE Elektro Novo mesto,
- Direkcija RS za ceste,
- Telekom Slovenije, PE Novo mesto,
- Ministrstvo za zdravstvo, zdravstveni inšpektorat RS, Enota Novo mesto,
- Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, izpostava Novo mesto,
- Slovenske železnice.

5. člen

Terminski plan

S pripravo strokovnih podlag za spremembe in dopolnitve občinskih planskih aktov ter spremembe lokacijskega načrta se prične po podpisu pogodbe z izdelovalcem.

Osnutek sprememb in dopolnitev občinskih planskih aktov in osnutek lokacijskega načrta se dostavi Občinskemu svetu mestne občine Novo mesto najkasneje v treh mesecih od podpisa pogodbe z izdelovalcem.

Župan Mestne občine Novo mesto sprejme sklep o enomeščni javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev občinskih planskih aktov in osnutka lokacijskega načrta v roku 8 dni po sprejemu gradiva iz prejšnje alineje; sklep o javni razgrnitvi se objavi v Uradnem listu RS.

Javna razgrnitev se izvede na sedežu Mestne občine Novo mesto in sedežih krajevnih skupnosti Bučna vas in Bršljin za 30 dni po dnevu objave sklepa o javni razgrnitvi iz prejšnje alineje.

Javni razpravi se izvedeta na sedežih krajevnih skupnosti Bučna vas in Bršljin v času javne razgrnitve.

Strokovna obravnava se izvede na sedežu občine v času javne razgrnitve.

Občani, organi in organizacije, krajevne skupnosti ter drugi zainteresirani oziroma prizadeti lahko podajo pisne pripombe v času trajanja javne razgrnitve osnutka sprememb in dopolnitev občinskih planskih aktov in osnutka spremembe lokacijskega načrta.

Župan Mestne občine Novo mesto zavzame stališče do pripomb in predlogov, podanih v času trajanja javne razgrnitve.

Osnutek sprememb in dopolnitev občinskih planskih aktov se posreduje v obravnavo občinskemu svetu v času javne razgrnitve.

Župan poskrbi za pripravo usklajenega predloga sprememb in dopolnitev občinskih planskih aktov oziroma dopolnitve in popravke tistih njegovih sestavin, na katere so se nanašale utemeljene pripombe in predlogi ter ga posreduje na Ministrstvo za okolje in prostor, Uradu RS za prostorsko planiranje (v nadaljevanju: MOP) s predlogom za ugotovitev njegove usklajenosti z obveznimi

izhodišči prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana Republike Slovenije (v nadaljevanju: republiški prostorski plan) v roku 60 dni po sprejetju stališč do pripomb.

Župan Mestne občine Novo mesto posreduje po sprejetju sklepa Vlade Republike Slovenije o usklajenosti sprememb in dopolnitev občinskih planskih aktov z obveznimi izhodišči republiškega prostorskega plana predlog sprememb in dopolnitev občinskih planskih aktov občinskemu svetu v sprejem.

6. člen

Sredstva

Za pripravo sprememb in dopolnitev občinskih planskih aktov in izdelavo spremembe lokacijskega načrta zagotovita sredstva: OMV Istrabenz in Mestna občina Novo mesto.

7. člen

Začetek veljavnosti

Ta program priprave se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 350-03/99

Novo mesto, dne 30. marca 2000.

Župan

Mestne občine Novo mesto

Anton Starc, dr. med. l. r.

PUCONCI

1549. Pravilnik za vrednotenje programov športa v Občini Puconci

Na podlagi 9. člena zakona o športu (Uradni list RS, št. 22/98) in 16. člena statuta Občine Puconci (Uradni list RS, št. 35/99) je Občinski svet občine Puconci na 12. seji dne 22. 3. 2000 sprejel

P R A V I L N I K za vrednotenje programov športa v Občini Puconci

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom Občinski svet občine Puconci določa merila, pogoje in postopke za vrednotenje in razdelitev sredstev namenjenih za sofinanciranje programov športa v Občini Puconci.

2. člen

Predmet tega pravilnika je delitev sredstev, ki jih po sprejetih programskih nalogah zagotavlja država in sredstev, ki jih po dogovorjenih programskih nalogah zagotavlja Občina Puconci.

3. člen

Pravico do sofinanciranja športnih programov imajo nosilci in izvajalci športne dejavnosti, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da imajo sedež v občini,
- da imajo zagotovljene materialne, prostorske, kadrovske in organizacijske pogoje za uresničitev načrtovanih športnih aktivnostih,
- da imajo organizirano redno dejavnost za katero so registrirani vsaj za eno leto,
- da imajo urejeno evidenco članstva.

4. člen

Izvajalci programov športa so lahko:

- športna društva in klubi,
- zveze športnih društev, ki jih ustanovijo društva ali klubi,
- zavodi s področja vzgoje in izobraževanja.

II. VSEBINSKE DOLOČBE

5. člen

Za uresničevanje programskih nalog športa se iz sredstev proračuna Občine Puconci sofinancirajo naslednje vsebine:

- šport predšolskih in osnovnošolskih otrok,
- šport v društvih in klubih, ki ima značaj športno-rekreativne vadbe,
- kakovostni in vrhunski šport,
- šport invalidov,
- mednarodne športne prireditve.

6. člen

Poleg sofinanciranja športnih programov navedenih v 5. členu tega pravilnika se v občinskem proračunu zagotavljajo sredstva za sofinanciranje investicij in investicijskega vzdrževanja na področju športa. Medsebojne obveznosti med občino in investitorjem se uredijo z ustrežno pogodbo.

7. člen

Na podlagi vsakoletnega razpisa, ki ga objavi občina, zbrane predloge obdela občinska uprava in pripravi izbor programov in predlog delitve razpoložljivih sredstev, ki jih za sofinanciranje programov športa zagotavlja občinski proračun. Izbor programov in predlog delitve sredstev potrdi občinski svet po predhodni obravnavi za šport pristojnega odbora. Upoštevajo se naslednja merila:

- razvrstitev športnih društev v skupine po programih,
- razvrstitev športnih društev v razrede, upoštevajoč razširjenost in uspešnost,
- drugi programi, ki so v javnem interesu in njihov obseg.

8. člen

Župan sklene pogodbo z izvajalci športnih programov. Pogodba opredeljuje realizacijo programov in način nadzora nad porabo sredstev. Izvajalci programov morajo po opravljenih nalogah predložiti dokazila o izpolnitvi prevzetih obveznosti. Kolikor izvajalci ne izpolnjujejo obveznosti s pogodbo se jim ukinejo finančna sredstva.

III. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

9. člen

Sestavni del tega pravilnika so merila za vrednotenje programov športa v občini.

10. člen

Spremembe in dopolnitev tega pravilnika se uveljavljajo enako, kot velja za njegov sprejem.

11. člen

S sprejetjem tega pravilnika preneha veljati obstoječi sistem sofinanciranja športnih programov v Občini Puconci.

12. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 650-1/2000

Puconci, dne 22. marca 2000.

Župan
Občine Puconci
Ludvik Novak l. r.

TREBNJE

1550. Sklep o uvedbi podaljšanja krajevnega samoprispevka za območje Krajevne skupnosti Štefan

Na podlagi 3. člena zakona o samoprispevku (Uradni list SRS, št. 35/85 - prečiščeno besedilo), 3., 30. in 56. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94, 13/95 - odl. US RS, 38/96 in 43/96 - odl. US RS),

47. b člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98 in 74/98) ter določil statuta Občine Trebnje in statuta Krajevne skupnosti Štefan, je Svet krajevne skupnosti Štefan na 12. redni seji dne 6. 4. 2000 sprejel

S K L E P

o uvedbi podaljšanja krajevnega samoprispevka za območje Krajevne skupnosti Štefan

1. člen

Na območju Krajevne skupnosti Štefan se po odločitvi krajanov na referendumu, dne 2. 4. 2000 uvede podaljšanje krajevnega samoprispevka za obdobje 4 let, in sicer od 1. 5. 2000 do 30. 4. 2004.

2. člen

Območje Krajevne skupnosti Štefan obsega naslednje vasi: Belšinja vas, Benečija, Breza, Gorenja Nemška vas, Grič pri Trebnjem, Kamni Potok, Pluska, Rožni vrh, Štefan pri Trebnjem in Zidani most pri Trebnjem.

3. člen

S samoprispevkom zbrana sredstva se bodo uporabila za sofinanciranje naslednjega programa:

1. izgradnja pločnika ob cesti R 650 od meje KS Trebnje do križišča v Štefanu z odcepom za Čatež po cesti R 652 do odcepa za Gorenjo Nemško vas in krakom v smeri Zidanega mostu do železniškega prehoda;
2. asfaltiranje in preplastitve cest, obnove in novogradnje javnih poti v KS;
3. kanalizacija v KS - izgradnja sekundarnih vodov za priključitev posameznih naselij.

Razporeditev sredstev po namenih in vrstni red investicij bo določal Svet KS Štefan z letnim planom.

4. člen

Zavezanci plačila samoprispevka so krajani s stalnim prebivališčem na območju Krajevne skupnosti Štefan, in sicer:

- zavezanci, ki imajo plačo iz delovnega razmerja, oziroma nadomestila plač, pokojnine ter druge dohodke in prejemke, ki imajo značaj plače, po stopnji 2% od neto plače oziroma nadomestila;
- zavezanci, ki samostojno opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost po stopnji 2% mesečno od bruto zavarovalne osnove za obračun prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno zavarovanje in zaposlovanje;
- zavezanci, katerim se davek odmerja od dopolnilne dejavnosti po stopnji 2% od davčne osnove, zmanjšane za odmerjene davke;
- zavezanci, ki dosegajo dohodke za priložnostno opravljanje storitev ali avtorskih honorarjev po stopnji 2% od davčne osnove, zmanjšane za odmerjene davke;
- zavezanci za davek od kmetijske dejavnosti po stopnji 5% od letnega katastrskega dohodka kmetijskih in gozdnih zemljišč.

5. člen

Plačila krajevnega samoprispevka so oproščeni zavezanci, ki jih določa 12. člen zakona o samoprispevku.

6. člen

Sredstva krajevnega samoprispevka se nakazujejo in zbirajo na žiro računu Krajevne skupnosti Štefan št. 52120-842-130-82196.

7. člen

Samoprispevek obračunavajo in odtegujejo podjetja, zavodi, zasebni delodajalci in drugi izplačevalci plač in pokojnin.

Kmetom in fizičnim osebam, ki opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost, bo obračunavala in odtegovala samoprispevek pristojna izpostava DURS.

Izplačevalci plač in pokojnin so dolžni pri nakazilu odtegnjenega samoprispevka navesti podatke za katere zavezance je znesek plačan. Če je zavezanec več, je izplačevalec dolžan poslati seznam z ustreznimi podatki na naslov: KS Štefan, 8210 Trebnje.

8. člen

Od zavezancev, ki ne plačujejo samoprispjevka v roku, se obveznosti prisilno izterjajo po predpisih, ki veljajo za izterjavo davkov in prispevkov občanov. Za izplačevalce neizpolnjevanje obveznosti tega sklepa pomeni gospodarski prestop.

Zavezancem se samoprispevek odšteva od osnove za dohodnino (Uradni list RS, št. 48/90 in 34/92).

9. člen

Nadzor nad zbiranjem, uporabo in gospodarjenjem s samoprispjevkom zbranih sredstev opravlja Svet KS Štefan, ki enkrat letno o tem poroča na zboru krajanov.

Pravilnost obračunavanja in odvajanja samoprispjevka kontrolira pristojna Agencija za plačilni promet, nadziranje in informiranje in pristojna izpostava DURS.

10. člen

Krajevna skupnost lahko sredstva samoprispjevka, ki so začasno prosta veže pri banki za določen čas.

11. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 5. 2000 dalje.

Štefan pri Trebnjem, dne 7. 4. 2000

Predsednik
Sveta krajevnih skupnosti Štefan
Anton Strah l. r.

1551. Poročilo Volilne komisije krajevnih skupnosti Štefan o izidu glasovanja na referendumu dne 2. 4. 2000, za uvedbo podaljšanja krajevnega samoprispjevka za območje Krajevnih skupnosti Štefan

POROČILO

Volilne komisije krajevnih skupnosti Štefan o izidu glasovanja na referendumu dne 2. 4. 2000, za uvedbo podaljšanja krajevnega samoprispjevka za območje Krajevnih skupnosti Štefan

Na območju Krajevnih skupnosti Štefan so bili na referendumu dne 2. 4. 2000, ki je bil razpisan s sklepom o razpisu referendumu o uvedbi podaljšanja krajevnega samoprispjevka za območje Krajevnih skupnosti Štefan (Uradni list RS, št. 17/00) ugotovljen naslednji izid glasovanja:

1. v volilni imenik je bilo vpisanih 448 volivcev;
2. na referendumu je glasovalo 349 volivcev ali 77,9%;
3. ZA uvedbo krajevnega samoprispjevka je glasovalo 247 volivcev ali 55,1%;
4. PROTI uvedbi krajevnega samoprispjevka je glasovalo 100 volivcev ali 22,3%;
5. neveljavni sta bili 2 glasovnici ali 0,5%.

Na podlagi izida glasovanja, skladno z zakonom o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94 in 57/96) in zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 74/98) volilna komisija ugotavlja, da je bil izglasovan predlog za uvedbo podaljšanja krajevnega samoprispjevka v Krajevni skupnosti Štefan, ker se je »ZA« izreklo 247 volivcev ali 55,1% volivcev vpisanih v volilni imenik.

Štefan pri Trebnjem, dne 6. aprila 2000.

Predsednica
Volilne komisije KS Štefan
Marta Strmec, univ. dipl. jur. l. r.

MINISTRSTVA

1552. Sklep o javni razgrnitvi splošnega dela gozdnogospodarskega načrta gozdnogospodarske enote Otlica

Na podlagi drugega odstavka 14. člena zakona o gozdovih (Uradni list RS, št. 30/93, 13/98 - odl. US) je minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano sprejel dne 30. 3. 2000

S K L E P
o javni razgrnitvi splošnega dela gozdnogospodarskega načrta gozdnogospodarske enote Otlica

1. člen

Odreja se javna razgrnitev splošnega dela gozdnogospodarskega načrta gozdnogospodarske enote Otlica, izdelanega za obdobje od 1. 1. 1999 do 31. 12. 2008.

2. člen

Gradivo iz prejšnjega člena se javno razgrne za 14 dni v prostorih Osnovne šole Col, Col 35. Javna razgrnitev se začne osmi dan po objavi tega sklepa v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. člen

Lastniki gozdov in druge fizične ter pravne osebe lahko v času javne razgrnitve podajo pisne pripombe na kraju javne razgrnitve ter na sedežu Zavoda za gozdove Slovenije, Krajevne enote Ajdovščina.

4. člen

V času javne razgrnitve bo na ZGS, Krajevni enoti Ajdovščina, Gregorčičeva 44, Ajdovščina, organizirana javna obravnava. Datum javne obravnave bo objavljen naknadno v prostorih Zavoda za gozdove Slovenije, Krajevne enote Ajdovščina, ter na kraju javne razgrnitve.

5. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 322-01-01-2/99
Ljubljana, dne 30. marca 2000.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

1553. Sklep o javni razgrnitvi splošnega dela gozdnogospodarskega načrta gozdnogospodarske enote Škofja Loka

Na podlagi drugega odstavka 14. člena zakona o gozdovih (Uradni list RS, št. 30/93, 13/98 - odl. US) je minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano sprejel dne 3. 4. 2000

S K L E P
o javni razgrnitvi splošnega dela gozdnogospodarskega načrta gozdnogospodarske enote Škofja Loka

1. člen

Odreja se javna razgrnitev splošnega dela gozdnogospodarskega načrta gozdnogospodarske enote Škofja Loka, izdelanega za obdobje od 1. 1. 1997 do 31. 12. 2006.

2. člen

Gradivo iz prejšnjega člena se javno razgrne za 14 dni v prostorih ZGS, KE Škofja Loka, Partizanska cesta 22, Škofja

Loka. Javna razgrnitev se začne osmi dan po objavi tega sklepa v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. člen

Lastniki gozdov in druge fizične ter pravne osebe lahko v času javne razgrnitve podajo pisne pripombe na sedežu ZGS, KE Škofja Loka.

4. člen

V času javne razgrnitve bo v prostorih ZGS, KE Škofja Loka, organizirana javna obravnava. Datum javne obravnave bo objavljen naknadno na kraju javne razgrnitve.

5. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 322-01-03-1/00

Ljubljana, dne 3. aprila 2000.

Minister za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

1554. Pravilnik o merilih za oblikovanje cen zdravil na debelo in o načinu obveščanja o cenah zdravil na debelo

Na podlagi 126. člena zakona o zdravilih in medicinskih pripomočkih (Uradni list RS, št. 101/99) izdaja minister za zdravstvo

PRAVILNIK o merilih za oblikovanje cen zdravil na debelo in o načinu obveščanja o cenah zdravil na debelo

1. člen

Ta pravilnik določa merila za oblikovanje cen zdravil na debelo ter način obveščanja o njih.

Ta pravilnik se uporablja za zdravila za humano uporabo, ki se izdajajo na recept in brez recepta v lekarnah.

2. člen

Cena zdravila na debelo je prodajna cena zdravila v trgovini na debelo brez DDV.

3. člen

Zavezanci, ki so dolžni oblikovati cene zdravil na debelo v skladu s tem pravilnikom so:

- izdelovalci zdravil, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji in imajo dovoljenje za izdelavo zdravil; podružnice tujih izdelovalcev zdravil s sedežem v Republiki Sloveniji in pravne osebe s sedežem v Republiki Sloveniji, ki imajo sklenjeno pogodbo o zastopanju s tujim izdelovalcem zdravil.

4. člen

Merila za oblikovanje cen zdravil na debelo so:

- primerjalna cena na debelo,
- raven primerjalne cene na debelo,
- farmakoe ekonomska študija.

5. člen

Osnova za ugotovitev primerjalne cene zdravila na debelo so cene na drobno istega ali enakega zdravila (z enako aktivno učinkovino in farmacevtsko obliko) v Franciji, Italiji in Nemčiji. Uporabijo se zadnje izdaje naslednjih publikacij: L-INFORMATORE FARMACEUTICO, VIDAL, ROTE LISTE.

6. člen

Primerjalna cena zdravila se ugotovi za vsako farmacevtsko obliko posebej. Če v primerjalnih državah ni enake farmacevtske

oblike, se lahko primerja sorodna oblika (na primer: tableta – dražaja), pri čemer retardnih oblik zdravil ni mogoče enačiti z navadnimi.

V primeru razlike v koncentraciji učinkovine v dozirni enoti se upošteva za preračun najnižja koncentracija v enaki farmacevtski obliki, na podlagi katere se cena preračuna na koncentracijo v izdelku zavezanca.

V primeru različnega števila dozirnih enot v pakiranju se upošteva po številu enot najbližje pakiranja. Primerjalna cena se izračuna na dozirno enoto primerljivega izdelka in nato preračuna na število dozirnih enot v izdelku zavezanca.

7. člen

Primerjalna cena zdravila na drobno, ugotovljena po 5. in 6. členu tega pravilnika, se preračuna v primerjalno ceno na debelo tako, da se pomnoži z naslednjimi faktorji:

Italija: 0,685;

Francija: uporabi se faktorje iz Priloge II, ki je sestavni del tega pravilnika;

Nemčija: uporabi se publikacijo Preistafel I, Govi-Verlag 1998, Tafel 1.

8. člen

Primerjalna cena zdravila na debelo v tolarjih se izračuna tako, da se primerjalna cena v valuti za posamezno državo ugotovljena po prejšnjem členu, pomnoži s srednjim tečajem tuje valute do tolarja po tečajni listi Banke Slovenije na dan preračuna. Tako izračunane cene se seštejejo in vsota deli z njihovim številom.

9. člen

Raven primerjalne cene zdravila na debelo je v odstotku (%) izraženo razmerje med ceno zdravila na debelo v Republiki Sloveniji na dan uveljavitve tega pravilnika in primerjalno ceno zdravila na debelo iz prejšnjega člena.

10. člen

Cena zdravila na debelo, ki vsebuje popolnoma novo učinkovino, ki bistveno izboljša možnost zdravljenja in ki na trgu v Republiki Sloveniji nastopa prvič, ne sme biti višja od 96% primerjalne cene, pod pogojem, da zdravilo v Republiki Sloveniji nima nobene registrirane terapevtsko-farmakološke (tretja ATC raven) paralele, razlika v ceni v primerjalnih državah iz 5. člena tega pravilnika pa se ne razlikuje za več kot 10%.

11. člen

Cena zdravila, za katerega ni mogoče ugotoviti primerjalne cene v nobeni od publikacij iz 5. člena tega pravilnika, se oblikuje na podlagi farmakoe ekonomske študije, ki jo zavezanec predloži Uradu Republike Slovenije za zdravila, ter na podlagi cen dnevno definiranih doz (DDD po WHO) terapevtsko farmakološko primerljivih zdravil, ki so v Republiki Sloveniji na trgu.

12. člen

V primeru uvoženih zdravil lahko cena zdravila na debelo presega raven primerjalne cene, določene v 10. in 19. členu tega pravilnika, za največ štiri odstotke, ki so namenjeni pokrivanju dela uvoznih stroškov.

13. člen

Zavezanci sporočajo najpozneje v 30 dneh po izdaji dovoljenja za promet z zdravilom, Uradu Republike Slovenije za zdravila in Ministrstvu za ekonomske odnose in razvoj predlagano ceno zdravila na debelo na obrazcih 1 in 2, ki sta določena v Prilogi I, ki je sestavni del tega pravilnika ali na elektronskem mediju.

Zavezanci obvestijo Urad Republike Slovenije za zdravila o spremembi cene zdravila, ki že ima oblikovano ceno v skladu s tem pravilnikom, najmanj 15 dni pred spremembo cene.

14. člen

Če Urad Republike Slovenije za zdravila ali Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj ugotovi, da predlagana cena zdravila, o kateri ga je obvestil zavezanec, ni oblikovana v skladu s tem pravilnikom, ali da zavezanec ni poslal vseh zahtevanih podatkov, ga na to opozorita in mu določita rok za uskladitev cene oziroma za dopolnitev vloge, ki ne sme biti krajši od 8 dni.

Če zavezanec ne obvesti Urada Republike Slovenije za zdravila in Ministrstva za ekonomske odnose in razvoj o predlogu cene zdravila ali v dodatnem roku ne uskladi predlagane cene zdravila ali ne dopolni svoje vloge, Urad Republike Slovenije za zdravila o tem obvesti Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj - Tržni inšpektorat Republike Slovenije in Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

15. člen

Podatke o višini cen zdravil na debelo in usklajenosti cen z merili določenimi s tem pravilnikom posreduje Urad Republike Slovenije za zdravila Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije v roku 30 dni v pisni in elektronski obliki.

Zavezanci obvestijo o cenah zdravil pravne in fizične osebe, ki imajo dovoljenje za promet z zdravili na debelo in s katerimi imajo sklenjen dogovor o sodelovanju.

16. člen

Zavezanci so dolžni oblikovati cene zdravil na debelo v skladu z merili tega pravilnika in cene na obrazcu 1, iz priloge I, sporočiti Uradu Republike Slovenije za zdravila in Ministrstvu za ekonomske odnose in razvoj v mesecu dni po uveljavitvi tega pravilnika.

17. člen

Cene zdravil, ki jih v celoti ali delno zagotavlja obvezno zdravstveno zavarovanje in se uvrščajo na pozitivno in vmesno listo, lahko zavezanci oblikujejo ne glede na določbe tega pravilnika, če se o tem dogovorijo z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

Povprečna cena zdravil iz prejšnjega odstavka, ki jih izdeluje ali prodaja posamezni zavezanec, ne sme presegati ravni cen iz 10. in 19. člena tega pravilnika.

Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije obvesti Urad Republike Slovenije za zdravila o dogovorjeni ceni najkasneje v osmih dneh od sklenitve dogovora.

18. člen

Pravne in fizične osebe, ki imajo dovoljenje za promet z zdravili na debelo so dolžne zdravila prodajati po cenah, ki jim jih sporočijo zavezanci.

Cene zdravila na debelo, ki presegajo raven primerjalnih cen, določenih s tem pravilnikom, se morajo znižati v skladu z določili tega pravilnika.

19. člen

Zavezanci smejo za zdravila, ki ob uveljavitvi pravilnika dosega raven cen pod 85 odstotkov (%) primerjalne cene in so do uveljavitve tega pravilnika že v prometu ter so bile oblikovane v skladu s predpisi, pri naslednjih spremembah cen zdravil - kumulativno vsakih 6 mesecev - povišati raven primerjalne cene največ za 3-odstotne točke, vendar novo oblikovana cena na debelo posameznega zdravila, ne sme presegati 85% primerjalne cene.

20. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati pravilnik o merilih za oblikovanje cen zdravil na debelo in o načinu obveščanja o cenah zdravil na debelo (Uradni list RS, št. 4/99).

21. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 512/00-168
Ljubljana, dne 29. marca 2000.

Minister
za zdravstvo
dr. Marjan Jereb l. r.

V odloku o izvolitvi sodnikov porotnikov Delovnega in socialnega sodišča v Ljubljani, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 19-854/00 z dne 3. 3. 2000 je bila ugotovljena redakcijska napaka, zato na podlagi prvega odstavka 114. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije dajem

POPRAVEK

odloka o izvolitvi sodnikov porotnikov Delovnega in socialnega sodišča v Ljubljani

Ime in priimek sodnice porotnice Delovnega in socialnega sodišča v Ljubljani iz vrst delodajalcev se pravilno glasita: "Vlasta Kučič".

Št. 700-04/90-13/3
Ljubljana, dne 11. aprila 2000.

Generalna sekretarka
Državnega zbora
Republike Slovenije
Jozica Velišček l. r.

POPRAVEK

V pravilniku o napravah in opremi v cestnem prometu, ki je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 17/00 z dne 25. 2. 2000 se v prvem odstavku 9. člena besede "ter šestega odstavka" pravilno glasijo "ter petega odstavka".

Št. 2/2000
Ljubljana, dne 5. aprila 2000.

Minister
za znanost in tehnologijo
dr. Lojze Marinček l. r.

VSEBINA

VLADA

1518. Uredba o pogojih in postopkih zadolževanja pravnih oseb iz 87. člena zakona o javnih financah	3929
1519. Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o določitvi dodatkov strokovnim in administrativno-tehničnim ter drugim delavcem na sodiščih, državnih tožilstvih, javnih pravobranilstvih in v organih za postopek o prekrških	3933
1520. Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o količnikih za določitev osnovne plače in dodatkih zaposlenim v službah Vlade Republike Slovenije in v upravnih organih	3933

MINISTRSTVA

1521. Odredba o spremembah in dopolnitvah odredbe o postopnem uvajanju Kurikula za vrtce	3935
1552. Sklep o javni razgrnitvi splošnega dela gozdnogospodarskega načrta gozdnogospodarske enote Otlica	3994
1553. Sklep o javni razgrnitvi splošnega dela gozdnogospodarskega načrta gozdnogospodarske enote Škofja Loka	3994
1522. Pravilnik o določitvi vrste in načina izmenjave osebnih in drugih podatkov	3936
1523. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati javni veterinarski zavodi in zasebna veterinarska dejavnost in o postopku njihove verifikacije in preverjanja	

1524. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o napredovanju zaposlenih v šolah v nazive	3940
1525. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o napredovanju zaposlenih v vrtcih v nazive	3945
1554. Pravilnik o merilih za oblikovanje cen zdravil na debelo in o načinu obveščanja o cenah zdravil na debelo	3995
1526. Odločba o soglasju k ustanovitvenemu aktu Fundacije dr. Bruno Breschi, ustanove za ohranjanje starejših del slovenskega slovstva	3950

USTAVNO SODIŠČE

1527. Odločba o razveljavitvi dela prvega odstavka 215. člena zakona o varnosti cestnega prometa in o ugotovitvi, da so nekatere določbe tega zakona v skladu z ustavo	3950
1528. Odločba o ugotovitvi neskladnosti 202. člena zakona o prekrških z ustavo	3957
1529. Odločba o ugotovitvi, da drugi odstavek 9. člena zakona o obrambi ter prvi in četrti odstavek 25. člena zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami niso v neskladju z ustavo, da so četrti odstavek 30. člena zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami ter uredbo o izvajanju materialne dolžnosti za potrebe obrambe, zaščite, reševanja in pomoči v neskladju z ustavo	3959

BANKA SLOVENIJE

1530. Sklep o izročitvi kovanca za 10 tolarjev v obtok	3966

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

1531. Spremembe in dopolnitve splošnega navodila o pogojih in okoliščinah za odstopanje ovadb v postopek poravnavanja 3966
1532. Pravilnik o notranji organizaciji in poslovanju državnih tožilcev v Republiki Sloveniji 3967

DRUGI ORGANI IN ORGANIZACIJE

1533. Odločbe o dodelitvi licence za opravljanje dejavnosti organiziranja turističnih potovanj in/ali licence za opravljanje dejavnosti prodaje oziroma posredovanja turističnih potovanj 3968

OBČINE

LJUBLJANA

1534. Odlok o lokacijskem načrtu za Litijsko cesto od Ceste II. grupe odredov do Sostrske ceste – MT 9/2 3969
1535. Cenik za posamezne tarifne skupine toplote 3971
- DOBROVA-POLHOV GRADEC
1536. Odlok o rebalansu proračuna Občine Dobrova-Polhov Gradec za leto 1999 3972
1537. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Dobrova-Polhov Gradec za leto 1999 3972
1538. Odlok o proračunu Občine Dobrova-Polhov Gradec za leto 2000 3972
1539. Odlok o pomožnih objektih 3973

KRANJ

1540. Odlok o proračunu Mestne občine Kranj za leto 2000 3975

KUNGOTA

1541. Odlok o proračunu Občine Kungota za leto 2000 3980
1542. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Kungota za leto 1999 3981

MOZIRJE

1543. Odlok o ustanovitvi Javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Občine Mozirje 3981

NOVO MESTO

1544. Sklep o javni razgrnitvi osnutka spremembe in dopolnitve lokacijskega načrta centra za ravnanje z odpadki Dolenjske 3985
1545. Program priprave sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta centra za ravnanje z odpadki Dolenjske 3986
1546. Program priprave sprememb in dopolnitev odloka o zazidalnem načrtu za bencinski servis s spremljajočimi dejavnostmi ob vzhodni cesti v Novem mestu 3987
1547. Program priprav spremembe lokacijskega načrta severne obvoznice Novega mesta (bencinski servis OMV Istrabenz, krožišče "Bučna vas") 3989
1548. Program priprave sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 2000

in srednjeročnega družbenega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 1990, za območje Mestne občine Novo mesto (programska zasnova za spremembo lokacijskega načrta severne obvoznice Novega mesta - bencinski servis OMV Istrabenz, krožišče "Bučna vas") 3991

PUCONCI

1549. Pravilnik za vrednotenje programov športa v Občini Puconci 3992

TREBNJE

1550. Sklep o uvedbi podaljšanja krajevnega samoprispjevka za območje Krajevne skupnosti Štefan 3993
1551. Poročilo Volilne komisije krajevne skupnosti Štefan o izidu glasovanja na referendumu dne 2. 4. 2000, za uvedbo podaljšanja krajevnega samoprispjevka za območje Krajevne skupnosti Štefan 3994

POPRAVKI

- Popravek odloka o izvolitvi sodnikov porotnikov Delovnega in socialnega sodišča v Ljubljani 3999
- Popravek pravilnika o napravah in opremi v cestnem prometu 3999

MEDNARODNE POGODBE

41. Zakon o ratifikaciji Konvencije o označevanju plastičnih razstreliv zaradi njihovega odkrivanja (MKOPR) 305
42. Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Republiko Slovenijo in Združenimi državami Amerike o sodelovanju pri preprečevanju širjenja orožja za množično uničevanje (BUSPSO) 312
43. Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Madžarske o obrambnem in vojaškem sodelovanju (BHUVOS) 316
44. Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Madžarske o varstvu zaupnih obrambnih informacij in sredstev (BHUVZOI) 319
45. Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Češke republike o sodelovanju v zdravstvu in medicini (BCZZM) 324
46. Zakon o ratifikaciji Sporazuma o sodelovanju na področju zdravstva in medicinskih znanosti med Vlado Republike Slovenije in Vlado Države Kuvajt (BKVZM) 326
47. Zakon o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Bolgarije o sodelovanju na področju karantene in varstva rastlin (BBOKVR) 329
48. Uredba o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Organizacijo severnoatlantskega pakta o sodelovanju sanitetne enote Slovenske vojske v SFOR 333
- Obvestilo o začetku veljavnosti mednarodnih pogodb 335

ISSN 1318-0576

9 771318 057017

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – Direktor Tone Dolčič – Založnik Uradni list RS, d.o.o. – Direktor in odgovorni urednik Marko Polutnik – Priprava Uradni list RS d.o.o., Tisk Tiskarna SET, d.o.o., Vevče – Akontacija naročnine za leto 2000 je 17.400 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista RS je vračunan 8% DDV – Naročnina za tujino je 55.000 SIT – Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke – Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 – Poštni predal 379 – Telefon tajništvo 125 14 19, računovodstvo 200 18 62, prodaja 200 18 38, preklici 125 02 94, računovodstvo, naročnine 125 23 57, telefaks 125 14 18, uredništvo 125 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 125 01 99 – Internet <http://www.uradni-list.si> – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si – Žiro račun 50100-601-273770